

Landsplandirektiv for det åbne land

Grønlands Selvstyre
2011



Landsplandirektiv for det åbne land
Nuuk, marts 2011

© 2011 Landsplanafdelingen,
Departementet for Boliger, Infrastruktur og Trafik,
Grønlands Selvstyre

Redaktion
Troels Wissing og
Klaus Georg Hansen

Indholdsfortegnelse

1 Redegørelsesdel	3
1.1 Indledning	3
1.1.1 Hvad er et landsplandirektiv?	3
1.1.2 Dette landsplandirektiv	3
1.2 Baggrund	3
1.2.1 Øget behov og fokus på Landsplanlægning	4
1.2.2 Sammenfatning af forskellige interesser i det åbne land	5
1.2.3 Tænketaank om det åbne land	5
1.2.4 Revision af ny plan- og areallovgivning	6
1.3 Formål	6
1.4 Anvendelsesområde	6
1.5 Planlægning i det åbne land	7
1.5.1 Frilandsplaner	7
1.5.2 Andre områder til fritidshytter og sommerhuse samt områder af særlig rekreativ karakter	9
1.5.3 Større tekniske anlæg i det åbne land	9
1.5.4 Fårehold og hundøer med mere	10
1.6 Hytter	11
1.7 Landsplandirektivets delområder	12
1.7.1 Områder til fritidshytter og sommerhuse m.v. (K-områder)	12
1.7.2 Områder af særlig rekreativ karakter (L-områder)	13
1.7.3 Områder udlagt til fåreholdersteder, landbrug, havbrug, skovbrug, hundøer m.v. (M-områder)	13
1.7.4 Områder til teknik og infrastruktur m.v. (N-områder)	14
1.7.5 Områder, der friholdes (O-områder)	14
1.8 Selvstyrets interesser i det åbne land vedrørende miljø, natur, kultur og telekommunikation.....	15
1.8.1 Miljøbeskyttelse	15
1.8.2 Naturbeskyttelse	16
1.8.3 Kulturhistorie	17
1.8.4 Telekommunikation.....	17
1.9 Retsvirkninger	18
1.10 Høring og endelig vedtagelse	18
2 Bestemmelsesdel	19
Formål	19
Anvendelsesområde	19
Definitioner	19
Bestemmelser for de forskellige områdekategorier	20
Områder til fritidshytter og sommerhuse m.v. (K-områder)	20
Områder af særlig rekreativ karakter (L-områder)	21
Områder udlagt til fåreholdersteder, landbrug, havbrug, skovbrug, hundøer m.v. (M-områder)	22
Områder til teknik og infrastruktur m.v. (N-områder)	22
Områder, der friholdes (O-områder)	23
Retsvirkninger	23
Ikrafttrædelsesbestemmelser	24

3 Samlet oversigt over områder i Landsplandirektiv	25
3.1 Kommuneqarfik Sermersooq	25
3.2 Qeqqeta Kommunia	25
3.3 Qaasuitsup Kommunia	26
3.4 Kommune Kujalleq	26

Kortbilag

Bilag 1.1: Oversigtskort over Kommuneqarfik Sermersooq	29
Bilag 1.2: Oversigtskort over Nuuk med nærliggende bygder	30
Bilag 1.3: Nuuk med delområder	31
Bilag 1.4: Nuuk Nordøst med delområder	32
Bilag 1.5: Nuuk Syd med delområder	33
Bilag 1.6: Qeqertasuatsiaat med delområder	34
Bilag 1.7: Paamiut, Arsuk og Ivittuut med delområder	35
Bilag 1.8: Tasiilaq og nærliggende bygder med delområder	36
Bilag 1.9: Tasiilaq med delområder	37
Bilag 1.10: Illoqqortoormiut med delområder	38
Bilag 2.1: Oversigtskort over Qeqqata Kommunia	39
Bilag 2.2: Sisimiut med delområder	40
Bilag 2.3: Kangerlussuaq med delområder	41
Bilag 2.4: Itilleq og Kangaamiut med delområder	42
Bilag 2.5: Maniitsoq og Tasersiaq med delområder	43
Bilag 2.6: Maniitsoq med delområder	44
Bilag 2.7: Napasok og Atammik med delområder	45
Bilag 3.1: Oversigtskort over Qaasuitsup Kommunia	46
Bilag 3.2: Oversigtskort over Qaasuitsup Kommunia Syd	47
Bilag 3.3: Kangaatsiaq med delområder	48
Bilag 3.4: Aasiaat med delområder	49
Bilag 3.5: Qasigiannugit med delområder	50
Bilag 3.6: Ilulissat med delområder	51
Bilag 3.7: Ilulissat Nord med delområder	52
Bilag 3.8: Saqqaq og Qeqertaq med delområder	53
Bilag 3.9: Qeqertarsuaq med delområder	54
Bilag 3.10: Ummannaq med delområder	55
Bilag 3.11: Oversigtskort over Qaasuitsup Kommunia Midt	56
Bilag 3.12: Upernavik med delområder	57
Bilag 3.13: Kullorsuaq og Nuussuaq med delområder	58
Bilag 3.14: Qaanaaq med delområder	59
Bilag 4.1: Oversigtskort over Kommune Kujalleq	60
Bilag 4.2: Qaqortoq med delområder	61
Bilag 4.3: Qaqortoq Øst med delområder	62
Bilag 4.4: Qassimiut med delområder	63
Bilag 4.5: Narsaq med delområder	64
Bilag 4.6: Narsap Ilua med delområder	65
Bilag 4.7: Qaqortoq/Narsaq vest med delområder	65
Bilag 4.8: Qassarsuk, Narsarsuaq og Igaliku med delområder	66
Bilag 4.9: Saarloq og Alluitsup Paa med delområder	68
Bilag 4.10: Nanortalik med delområder	69
Bilag 4.11: Tasiusaq, Narsaq Kujalleq og Aappilattoq med delområder	70

Redegørelsesdel

1.1 Indledning

1.1.1 Hvad er et landsplandirektiv?

Landsplandirektiver er et af Naalakkersuisuts planlægningsværktøjer for fysisk planlægning. Med et landsplandirektiv gennemfører Naalakkersuisut en landsplanlægning, som lægger nogle overordnede rammer og retningslinjer for den kommunale planlægning. Et landsplandirektiv lægger nogle retningslinjer for de områder, som det omfatter. Således er et landsplandirektiv retligt bindende for kommunerne i den forstand, at kommunernes fysiske planlægning og arealadministration skal være i overensstemmelse med landsplandirektivet. Kommunerne har som det fremgår af afsnit 1.1.2 muligheden for at ajourføre dette landsplandirektiv inden for egne kommunale områder. Desuden er et landsplandirektiv retligt bindende overfor borgerne således, at intet areal må bebygges eller tages i anvendelse i strid med landsplandirektivets bestemmelser for arealanvendelse. Et landsplandirektiv tilvejebringes i henhold til § 8 i Inatsisartutlov nr. 17 af 17. november 2010 om planlægning og arealanvendelse (plan- og arealloven).

1.1.2 Dette landsplandirektiv

Med dette landsplandirektiv tilvejebringes overordnede bestemmelser for planlægning og arealanvendelse i det åbne land. Bestemmelserne svarer til de overordnede bestemmelser i en kommuneplan og har tilsvarende retsvirkninger i forhold til kommunernes arealadministration og i forhold til borgerne.

Med § 18 i plan- og arealloven er der indført en bestemmelse om inddeling af det åbne land i delområder. Landsplandirektivet bliver det første eksempel på en konkret planlægningsmæssig udmøntning af denne bestemmelse for hele det åbne land.

Landsplandirektivet inddeler det åbne land i alle kommuner i delområder. Kommunerne skal administrere i henhold til landsplandirektivet. Det indebærer, at kommunerne i den videre planlægning kan udarbejde detaljerede bestemmelser for de enkelte delområder i henhold til landsplandirektivets overordnede bestemmelser. Dette betyder også, at kommunerne kan ajourføre landsplandirektivets overordnede bestemmelser for delområderne i det åbne land. Den enkelte kommune skal i så fald tilvejebringe ny kommunal planlægning med overordnede bestemmelser, hvis kommunen ønsker andre retningslinjer for planlægningen for det åbne land end dem, landsplandirektivet foreskriver.

Landsplandirektivet er derfor et regelsæt for det åbne land, som kommunerne skal administrere efter fra 1. januar 2011, når kommunerne overtager plan- og arealkompetencen i det åbne land. Kommunerne har mulighed for at ændre på bestemmelserne for de enkelte delområder i den videre planlægning. Landsplandirektivets bestemmelser kan således fremover gradvist blive afløst i takt med, at kommunerne vedtager områdeplaner i det åbne land.

1.2 Baggrund

Inatsisartut har fra 2008 gennemført en række nye lovmæssige tiltag om planlægning og arealanvendelse. Den seneste plan- og areallov er vedtaget under efterårssamlingen 2010¹. De nye tiltag inden for plan- og areallovgivning sker som led i kommunalreformen, hvor 18 kommuner er blevet sammenlagt til fire

¹ Fra 2008 er der desuden gennemført en plan- og arealforordning (Landstingsforordning nr. 11 af 5. december 2008 om planlægning og arealanvendelse) og en plan- og arealbekendtgørelse (Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 7 af 26. februar 2009 om kommuneplanlægning og arealanvendelse). Disse er ophævet i forbindelse med vedtagelsen af plan- og arealloven.

kommuner. Lovgivningen sker ydermere på baggrund af anbefalingerne i betænkningen² fra det nedsatte strukturudvalg.

Et af hovedformålene med ændringerne af plan- og areallovgivningen har været at give kommunerne øget selvbestemmelse og øget kompetence i den kommunale planlægning. Som et element i øget kommunal selvbestemmelse er kommunerne pr. 1. januar 2009 blevet bemyndiget til selv at kunne godkende egne kommuneplaner. Et andet element er, at kommunerne fra 1. januar 2011 overtager plan- og arealmyndigheden i det åbne land, som hidtil har ligget hos Naalakkersuisut. Det åbne land er en samlet betegnelse for alle områder, som ligger uden for byernes og bygdernes delområder.

Enkelte kommuner har allerede erfaringer med at planlægge i det åbne land. Med det hidtil gældende regelsæt for planlægning og arealanvendelse har det været muligt for kommunerne at planlægge for enkelte områder i det åbne land. Frilandsplaner har været den hidtidige betegnelse for disse åben-land-områdeplaner. Ydermere har kommunerne med Landsstyrets godkendelse kunnet overtage kompetencen til at tildele arealer inden for et frilandsplanområde.

I den tid hvor ansvaret for arealadministrationen i det åbne land har ligget hos centraladministrationens myndigheder har praksis været, at forvaltningen af det åbne land har foregået relativt ukoordineret og som enkelt-sagsbehandling. Når offentlige myndigheder, virksomheder eller borgere har ønsket at opføre bebyggelse eller anlæg i det åbne land, er ansøgningen til det enkelte projekt blevet behandlet af Naalakkersuisut, som har hørt de relevante selvstyremyndigheder med interesse i de enkelte områder. Det har oftest drejet sig om myndigheder i henhold til kulturhistorie (Grønlands Nationalmuseum og Arkiv) eller miljø- og naturbeskyttelsesmyndigheder³. På baggrund af høringssvarene har Selvstyrets plan- og arealmyndighed⁴ truffet afgørelse om, hvorvidt der kunne meddeles brugsret i form af arealtildeling til det ansøgte areal.

Det, der har været kendetegnende ved praksis i forbindelse med planlægnings- og arealadministrationen i det åbne land, har været en opfattelse af, at der har været rigeligt med plads i det åbne land. Derfor har det været vurderingen, at det har været tilstrækkeligt at tage stilling til det enkelte projekt fra sag til sag, når der er kommet ansøgninger om brugsretten til arealer i det åbne land. Der har ikke været et oplevet, udtalt behov for en mere sammenfattende fysisk helhedsplanlægning i forbindelse med udlæg af arealer.

1.2.1 Øget behov og fokus på Landsplanlægning

For at sikre en balance mellem den nationale og den kommunale fysiske planlægning giver styrkelsen af den kommunale planlægning med øget kommunalt selvstyre et øget behov og fokus på landsplanlægning. For at styrke landsplanlægningen er der taget en række initiativer, her i blandt oprettelsen af den fælles kort- og geodataportal NunaGIS (www.nunagis.gl), tilvejebringelsen af en oversigt over Selvstyrets interesser i kommuneplanlægningen samt arbejdet med åbne land, som har resulteret i den nævnte revision af plan- og areallovgivningen, og som udmøntes i dette landsplandirektiv med inddelingen af det åbne land i delområder.

Formålet med landsplanlægningen er at fastsætte Selvstyrets rammebetingelser for den kommunale planlægning og samtidig sikre, at kommuneplanerne ikke strider mod Selvstyrets interesser, herunder sektorinteresserne.

² Betænkning vedrørende en strukturreform af den offentlige sektor, Strukturudvalget, 2005.

³ Departementet for Indenrigsaffænder, Natur og Miljø (Miljø- og Naturafdelingen) samt Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug (Styrelsen for Fiskeri, Fangst og Landbrug).

⁴ Departementet for Boliger, Infrastruktur og Trafik (Landsplanafdelingen).

Dette landsplandirektiv har det specifikke formål at sikre en hensigtsmæssig overgang ved overdragelsen af plan- og arealmyndigheden i det åbne land fra Naalakkersuisut til kommunerne. Landsplandirektivet for det åbne land skal danne forudsætningerne for en kommunal arealforvaltning i det åbne land og indgå i kommuneplanerne. Landsplandirektivet for det åbne land kommer til at udgøre det første planlægningsmæssige grundlag for arealadministrationen af det åbne land efter kommunernes overtagelse pr. 1. januar 2011. Efter landsplandirektivet er trådt i kraft, skal kommunerne administrere i henhold til det. Kommunerne vil herefter få muligheden for at tilvejebringe et nyt plangrundlag for det åbne land, såfremt kommunerne ønsker ændringer i plangrundlaget. De hidtil gældende frilandsplaner i det åbne land vil fortsat være gældende, og landsplandirektivet vil ikke ændre på disse planer.

1.2.2 Sammenfatning af forskellige interesser i det åbne land

Det åbne land kan ikke længere betragtes som et område, hvor der er masser af plads til alle aktiviteter til et hvert formål. En lang række interesser og aktører lægger i stigende grad beslag på arealer i det åbne land. Det skaber et pres på det åbne land, som ikke udelukkende udgøres af enkelte interesser. Presset udgøres af en samlet effekt af de forskellige interesser. Med det tiltagende pres i det åbne land er der et øget behov for en overordnet, sammenfattende fysisk planlægning, som sammenfatter de forskellige interesser.

Følgende interesser i det åbne land kan eksempelvis identificeres: Landbrug, råstofudvinding, vandkraftværker, storindustri, jagt, fangst, rekreation og sportsaktiviteter, turisme, kulturhistoriske interesser, naturbevaringsinteresser samt drikkevandsressourcer og miljøbeskyttelsesinteresser.

De mange interesser kan i flere tilfælde føre til interessekonflikter om brugen af bestemte områder i det åbne land. Et eksempel på interessekonflikt i det åbne land kan være ønsker om opførelse af hytter i områder, der er udlagt som naturbeskyttede områder i henhold til specifikke fredninger eller på baggrund af internationale konventioner. Et andet eksempel kan være områder, hvor der er et ønske om at opføre industrielle anlæg, og hvor området samtidig har kulturhistorisk interesse, fordi der er jordfaste fortidsminder i området.

1.2.3 Tænketaank om det åbne land

I arbejdet med planlægningen i det åbne land har Selvstyret haft nedsat en tænketank om det åbne land. Tænketanken har ikke haft til formål at inddrage myndigheder, politiske partier eller interesseorganisationer i forbindelse med selve tænketankens virke. Alle disse aktører er inddraget naturligt i forbindelse med både revisionen af plan- og arealforordningen og ved tilblivelsen af dette direktiv.

Tænketanken har til gengæld bestået af en række personer med forskellig baggrund, og der blev dertil i sammensætningen af tænketanken lagt vægt på mangfoldighed i gruppen med hensyn til geografisk tilhørsforhold, alder, uddannelse, beskæftigelse og køn. Alle involverede personer har været repræsenteret som enkeltpersoner, der qua sin beskæftigelse eller uddannelsesmæssig baggrund har haft en reflekteret og kvalificeret tilgang til forståelsen og forvaltningen af det åbne land.

Med tænketanken er der afholdt to seminarer i henholdsvis november 2007 og oktober 2008, og der er udgivet to rapporter i forlængelse heraf⁵. Det første seminar havde primært til formål at rejse en diskussion om forståelsen af naturen og brugen af det åbne land. Det andet seminar var til gengæld mere målrettet mod en diskussion om planlægning af det åbne land herunder muligheder for områdeinddeling af landet. Begge seminarer blev fulgt op af gode opsamlinger, som gav Selvstyret god inspiration til det videre arbejde med planlægningen for det åbne land.

⁵ Henholdsvis "Seminar om det åbne land, Nuuk, 22.-23. november 2007" og "Seminar om det åbne land, Nuuk, 16.-17. oktober 2008".

1.2.4 Revision af ny plan- og areallovgivning

Med revisionen af plan- og areallovgivningen på Inatsisartuts efterårssamling 2010 er loven kommet til at indeholde en bestemmelse med retningslinjer for hovedstruktur for det åbne land (§ 18). Med denne bestemmelse om hovedstruktur for det åbne land skal det åbne land inddeles og afgrænses geografisk i delområder med hensyn til:

1. Områder til fritidshytter og sommerhuse m.v. (K-områder).
2. Områder af særlig rekreativ karakter (L-områder).
3. Områder udlagt til fåreholdersteder, landbrug, havbrug, skovbrug, hundeejer m.v. (M-områder).
4. Områder til teknik og infrastruktur m.v. (N-områder).
5. Områder, der friholdes (O-områder). Opdelt i:
 - Områder udlagt til ekstensiv græsning (O-I-områder).
 - Udisponerede områder (O-II-områder).
 - Vildmark (O-III-områder).

1.3 Formål

Med landsplandirektivet ønsker Selvstyret at udarbejde retningslinjer for kommunernes planlægning af det åbne land. Kortlægningen af det åbne land sker i NunaGIS.

Selvstyret har følgende målsætninger med landsplandirektivet:

- Landsplandirektivet skal modvirke uplanlagt arealanvendelse i det åbne land.
- Det åbne land inddeles og afgrænses geografisk i delområder i henhold til den nye lovmæssige bestemmelse herfor.
- Selvstyrets interesser i det åbne land skal varetages.
- Der skal foreligge en overordnet regulering i form af overordnede bestemmelser for arealanvendelsen i det åbne land, når myndighedsansvaret for det åbne land overdrages til kommunerne.
- Landsplandirektivet skal sikre, at kommunerne efter overtagelsen af arealkompetencen og indførelsen af planpligten i det åbne land har overordnede bestemmelser for områderne i det åbne land, som skal suppleres med et fornødent omfang af detaljerede bestemmelser for, at kommunerne kan arealadministrere herefter.

1.4 Anvendelsesområde

Landsplandirektivet omfatter delområderne i det åbne land, der overdrages fra Selvstyret til kommunerne pr. 1. januar 2011. Det drejer sig om de delområder, der ikke er udlagt til by- og bygdemæssig bebyggelse i de gældende kommuneplaner. Til dette skal det præciseres, at afgrænsningen af landsplandirektivets delområder går til de i kommuneplanernes fastlagte delområder i byer og bygder, jf. plan- og areallovens § 17, stk. 2, henholdsvis:

- Boliger.
- Erhvervs- og havneområder.
- Centerområder.
- Friholdte arealer samt arealer til rekreative formål.
- Tekniske forsyningsanlæg og andre infrastrukturelle anlæg.

Delområder fastlagt i frilandsplaner, hvor plan- og arealkompetencen er overdraget fra Naalakkersuisut til

kommunalbestyrelsen, er ikke omfattet af landsplandirektivets bestemmelser. Områder uden for den kommunale inddeling, for eksempel Nationalparken i Nordøstgrønland og Dundas, overdrages ikke til kommunerne, og derfor er disse områder ikke omfattet landsplandirektivet.

1.5 Planlægning i det åbne land

Der er på nuværende tidspunkt en række gældende områdeplaner i det åbne land i form af frilandsplaner, der er godkendt af Naalakkersuisut. Flere kommuner har udarbejdet frilandsplaner, og i forbindelse med Naalakkersuisuts godkendelse har kommunerne overtaget kompetencen til at tildele arealer.

1.5.1 Frilandsplaner

Samtlige gældende frilandsplaner vil fortsat være gældende som plangrundlag for de pågældende delområder, og landsplandirektivet vil ikke ændre på de enkelte kommuners plan- og arealmæssige retningslinjer for disse delområder. De fleste frilandsplaner vil i henhold til de nye bestemmelser for delområder i det åbne land være at betragte som områder til fritidshytter og sommerhuse m.v. Desuden er der enkelte delområder, der må vurderes at være områder af særlig rekreativ karakter. Det gælder eksempelvis for de to delområder ved Nuuk: Itinnera (udlagt til lejrskoleformål) og Qooqqut (udlagt til rekreativ udnyttelse og turismeformål og udlægger arealer til fritidshytter, sommerhuse og turisthytter). Dertil er der delområdet Apussuit ved Maniitsoq, som er udlagt til skisport samt fritidshytter og sommerhuse, samt et delområde syd for Qasigiannnguit, der er udlagt til museumsformål. Med de kommende kommuneplaner skal de omtalte delområder omfattet af frilandsplaner indgå som delområder med nævnte status på lige vilkår som landsplandirektivets udpegede delområder.

Der er på nuværende tidspunkt følgende gældende frilandsplaner:

Kommuneqarfik Sermersooq

Nuuk

- Frilandsplan nr. 1, Qoornoq, der udlægger et område til fritidshytter og sommerhuse m.v. i nedlagt bygd.
- Frilandsplan nr. 2, Hytter i Nuup Kommunea, der udlægger områder til fritidshytter og sommerhuse m.v. 17 forskellige steder omkring Nuuk.
- Frilandsplan nr. 7, Itinnera, der udlægger et område af særlig rekreativ karakter til lejrskoleformål.

Qeqqata Kommunua

Maniitsoq

- Områdeplan N1 for Apussuit, der udlægger områder af særlig rekreativ karakter i form af et delområde udlagt til skisport og hotel samt fritidshytter og sommerhuse.
- Frilandsplan nr. 2, Hytter i Maniitsup Kommunea, der udlægger en række områder til fritidshytter og sommerhuse m.v. fire forskellige steder indenfor den gamle Maniitsup Kommunea.

Qaasuitsup Kommunua

Qasigiannnguit

- Frilandsplan 'Levende boplads' for Kangerlukuk, der udlægger et område af særlig rekreativ karakter i form af et delområde til museumsformål på grund af delområdet kulturhistoriske værdier.

Desuden er der en række forslag til frilandsplaner, der enten ikke er godkendt af Naalakkersuisut, eller som ikke er endeligt vedtaget af kommunalbestyrelsen i pågældende kommune:

Kommuneqarfik Sermersooq

Nuuk

Et forslag til frilandsplan er endnu ikke endeligt vedtaget af kommunalbestyrelsen⁶:

- Frilandsplan nr. 3, Qooqqut, der udlægger et område af særlig rekreativ karakter i form af turismeformål med blandt andet fritidshytter, sommerhuse og turisthytter.

Delområdet er udpeget som delområde i landsplandirektivet.

Qeqqata Kommunia

Sisimiut

Der er to forslag til frilandsplaner for delområder ved Sisimiut, der ikke er endeligt vedtaget af kommunalbestyrelsen eller godkendt af Naalakkersuisut:

- Frilandsplan nr. 1, Hytter i fjordene omkring Sisimiut. Planforslaget udlægger områder til fritidshytter og sommerhuse m.v. samt tre områder af særlig rekreativ karakter, da disse er udlagt til turisthytter.
- Frilandsplan nr. 2, Kangerlussuaq. Planforslaget udlægger områder af særlig rekreativ karakter i form af bebyggelse til turismeformål samt vej, kørespor og friholdte områder til jagtformål. Den endelige færdiggørelse af frilandsplanen har afventet færdiggørelsen af Forvaltningsplan for Kangerlussuaq i medfør af Naturbeskyttelsesloven, som blev endeligt godkendt af Naalakkersuisut juni 2010.

De delområder, der er omfattet af de to frilandsplanforslag, er udpeget som delområder i landsplandirektivet. Enkelte delområder i Frilandsplan nr. 1 er indskrænket af hensyn til naturbeskyttelsesinteresser.

Kommune Kujalleq

Narsaq

Der er et forslag til frilandsplan for en række delområder nord for Narsaq, der endnu ikke er endeligt vedtaget af kommunalbestyrelsen eller godkendt af Naalakkersuisut. Området er beliggende nord for og i umiddelbart forlængelse af delområderne for Narsaqs bymæssige bebyggelse, som de er udlagt i forslaget til Narsaq Kommuneplan 2003 – 2015:

- Frilandsplan for Narsap Ilua, der udlægger tolv delområder til forskellige formål, herunder delområder udlagt til fårehold og landbrug, turisme, sommerhuse, tekniske anlæg i form af grusgravning og stenknusning, skydebane, vandindvinding, ruinområde samt områder, der friholdes.

De delområder, der er omfattet af forslaget til frilandsplan, er udpeget som delområder i landsplandirektivet.

⁶ Selvstyret har tilkendegivet overfor kommunen, at Naalakkersuisut med godkendelsen af Kommuneplan 2005 – 2014 for Nuup Kommunea har anerkendt delområdet for Qooqqut, som et af kommunens interesseområder i det åbne land. Derfor har Selvstyret tilkendegivet, at et kommuneplantillæg (frilandsplan) for Qooqqut kunne træde i kraft uden forudgående godkendelse af Naalakkersuisut.

1.5.2 Andre områder til fritidshytter og sommerhuse samt områder af særlig rekreativ karakter

Flere steder i landet er der koncentrationer af fritidshytter og sommerhuse. Det gælder blandt andet:

- Delområderne Egoalunnguit, Narsaq (Lille Narsaq) samt et område øst for Egoaluit Paarliit (Præstefjorden) ved Nuuk⁷.
- Et delområde Nerutusoq Avannarleq ved Paamiut.
- To delområder Ikkatseq og Qernevarivit, der er to nedlagte bygder ved Tasiilaq.
- To delområder omkring Paakitsup Nunaa (Bredebugt) ved Ilulissat.
- Et delområde Saqqarliip Nunaa ved Aasiaat.
- Et delområde Qullissat, der er en nedlagt bygd ved Qeqertarsuaq.
- To delområder Qeqertarsuaq og Qeqertat, der er to nedlagte bygder ved Qaanaaq.
- Et delområde Uunartoq, der er beliggende ved varme kilder ved Nanortalik.

Desuden er der en række områder, som vurderes som områder af særlig rekreativ karakter:

- Et delområde Egi, nord for Ilulissat, hvor der ligger en samling af turishytter.
- Et delområde Appat nord for Ilulissat, hvor der ligger en lejrskole.
- Et delområde Ataa nord for Ilulissat, hvor der er fritidshytter, sommerhuse samt turismeaktiviteter.
- Et delområde Nipisat ved Qeqertarsuaq, hvor der ligger en lejrskole.
- Et delområde Manermiut, en nedlagt bygd ved Aasiaat, hvor der ligger en lejrskole.
- Et delområde for øen Akia ved Qaqortoq, hvor der er udlagt flere arealer til turismeformål.
- Et delområde Tatsip Ataa ved Narsaq (Igaliku), hvor der ligger en lejrskole.
- Tre delområder, henholdsvis Alluitsoq, der er en nedlagt bygd, samt Kuussuaq og Egoaluit ved Nanortalik, hvor der hver i sær ligger lejrskoler⁸.

De nævnte delområder er med landsplandirektivet identificeret og afgrænset nærmere og er udpeget som henholdsvis områder til fritidshytter og sommerhuse m.v. samt områder af særlig rekreativ karakter.

1.5.3 Større tekniske anlæg i det åbne land

Der er en række større tekniske anlæg i det åbne land. Det gælder vandkraftanlæg, som forsyner flere af de større byer samt nogle industrier med videre. De delområder, som disse tekniske anlæg og industrier dækker, er i dette landsplandirektiv udpeget som områder til teknik og infrastruktur m.v. Det gælder følgende:

Kommuneqarfik Sermersooq

Nuuk

Der er opført et vandkraftanlæg i Kangerluarsunnguaq (Buksefjorden). Værket forsyner Nuuk med elektricitet.

Tasiilaq

Der er opført et vandkraftanlæg ved Aammangaaq, som forsyner Tasiilaq med elektricitet.

⁷ Områderne er i forbindelse med både Frilandsplan nr. 2 samt Kommuneplan 2005 – 2014 udpeget som områder for, hvilke der skal udarbejdes yderligere frilandsplaner.

⁸ I Nanortalik Kommuneplan 2008 – 2018 er de to områder udpeget med henblik på fremtidig udarbejdelse af frilandsplaner.

Qeqqata Kommunia

Sisimiut

Der er opført et vandkraftanlæg ved Tasersuaq, som forsyner Sisimiut med elektricitet.

Maniitsoq

Ved Maniitsoq er en olivinmine ved at blive taget ud af drift.

Qaasuitsup Kommunia

Ilulissat

Der arbejdes på et vandkraftanlæg til forsyning af Ilulissat med elektricitet. Arealer til anlægget er udlagt af Naalakkersuisut.

Uummannaq

Maarmorilikminen ved Uummannaq, den gamle mine, Den Sorte Engel, er genåbnet.

Kommune Kujalleq

Nanortalik

Der er anlagt et vandkraftværk ved Qorlortorsuaq, som forsyner Narsaq og Qaqortoq med elektricitet.

Ved Nalunaq ved Nanortalik er en tidligere guldmine i drift ved at blive taget i anvendelse på ny.

Samtlige vandkraftanlæg og andre større industrier udenfor byer eller bygder er anlagt uden deciderede fysiske områdeplaner. Med Landsplandirektivet bliver de nævnte anlæg placeret i områder til teknik og infrastruktur m.v.

Andre tekniske anlæg

Selvstyret arbejder aktuelt med planer om etablering af en aluminiumssmelter i Maniitsoq. Etableringen af denne industri vil indebære store vandkraftanlæg, som vil medføre indgreb i store områder af både Qeqqata Kommunia og Kommuneqarfik Sermersooq. Den planlagte lokalisering af disse anlæg er placeret i landsplandirektivet som tre områder til teknik og infrastruktur m.v. De tre delområder er henholdsvis smelteren, vandkraftanlæg i Qeqqata Kommunia samt vandkraftanlæg i Kommuneqarfik Sermersooq.

1.5.4 Fårehold og hundøer med mere

Flere steder i Sydgrønland er der udlagt arealer til dyrehold (primært får) og græsning. Desuden er der enkelte fårehold omkring Arsuk ved Paamiut samt ved Nuuk. Arealer til dyrehold og de direkte tilknyttede anlæg og umiddelbare græsningsopland hertil er i landsplandirektivet udpeget som områder udlagt til fåreholdersteder, landbrug, havbrug, skovbrug, hundøer m.v. Områder udlagt til græsning af mere ekstensiv karakter og med større afstand til de enkelte fåreholdersteder med videre er udpeget som områder, der friholdes.

Fra Sisimiut og nordover samt på østkysten er der flere øer udlagt til hundøer. Disse er også i landsplandirektivet udpeget som områder udlagt til fåreholdersteder, landbrug, havbrug, skovbrug, hundøer m.v.

1.6 Hytter

Landsplandirektivet arbejder med fire forskellige typer af hytter:

1. Fritidshytter.
2. Sommerhuse.
3. Turisthytter.
4. Fangsthytter og overlevelseshytter.

I landsplandirektivet nævnes de fire hyttetyper både separat og samlet under et. Når der blot nævnes begrebet hytter, er der tale om en generel, samlet henvisning til alle de fire typer af hytter. For alle typer af hytter gælder, at de ikke kan anvendes til helårsbeboelse.

Ad 1) Fritidshytter er kendetegnede ved, at hytterne kan anvendes af private. Fritidshytter er små hytter, og defineret således, at de kun går op til og med 20 kvadratmeter i etageareal. Opførelse af en fritidshytte kræver ikke byggetilladelse i henhold til gældende lovgivning om byggeri (Inatsisartutlov nr. 13 af 26. maj 2010).

Ad 2) Sommerhuse er som fritidshytter kendetegnede ved, at hytterne kan anvendes af private. Sommerhuse er til gengæld større og har et etageareal på mere end 20 kvadratmeter. Opførelse af et sommerhus kræver byggetilladelse i henhold til gældende lovgivning om byggeri.

Ad 3) Turisthytter er kendetegnede ved, at hytterne kan udlejes på erhvervsmæssig basis. Udlejningen vil typisk være til turister eller lokale borgere, som ønsker et ferieophold i det åbne land. Der er ingen retningslinjer for størrelsen af turisthytter i dette landsplandirektiv. Opførelse af en turisthytte kræver byggetilladelse i henhold til gældende lovgivning om byggeri.

Ad 4) Fangsthytter og overlevelseshytter er kendetegnede ved at være offentligt tilgængelige. Alle borgere kan anvende hytten. Oftest vil disse hytter være etableret af en kommune eller af organisationer. Der er ingen retningslinjer for størrelsen af fangsthytter og overlevelseshytter. Opførelse af en fangsthytte eller overlevelseshytte kræver byggetilladelse i henhold til gældende lovgivning om byggeri.

Følgende tabel giver en oversigt over kendetegnene ved de forskellige typer af hytter.

	Adgangsforhold	Størrelse	Administration
Fritidshytte	Privat	$\leq 20 \text{ m}^2$	- Byggetilladelse
Sommerhus	Privat	$> 20 \text{ m}^2$	+ Byggetilladelse
Turisthytte	Udlejes	Ingen retningslinjer	+ Byggetilladelse
Fangsthytte / Overlevelseshytte	Offentligt tilgængelig	Ingen retningslinjer	+ Byggetilladelse

Tabel 1: Kendetegn ved forskellige typer af hytter. Tabellen giver en oversigt over kendetegnene ved de forskellige typer af hytter.

Kommunerne arbejder allerede i dag med inddelinger i forskellige typer af hytter, som ligger tæt på landsplandirektivets definitioner. Eksempelvis arbejder Kommuneqarfik Sermersooq med lignende definitioner i Frilandsplan nr. 2, Nuuk⁹. Denne frilandsplan beskæftigede sig med tre hyttetyper: Fritidshytter, turisthytter samt fangsthytter og overlevelseshytter. Naalakkersuisut har med landsplandirektivet valgt at tilføje sommerhuse som en ekstra hyttekategori, mens de øvrige hyttetyper i landsplandirektivet svarer til hytte-definitionerne i den omtalte frilandsplan. Sommerhuse er tilføjet, da det er Naalakkersuisuts vurdering, at der er behov for en kategori for de større hytter til brug for private.

Når Landsplandirektivet skelner mellem forskellige definitioner, er det blandt andet, fordi der til de forskellige typer hytter knytter sig forskellig anvendelse. De forskellige delområder i det åbne land er i landsplandirektivet præget af forskellige typer af hytter. Dette kan være af afgørende betydning for, hvordan delområdets overordnede anvendelse skal kategoriseres. I for eksempel et område til fritidshytter og sommerhuse m.v. er den overordnede anvendelse bebyggelse af fritidshytter og sommerhuse, mens turisthytter, fangsthytter og overlevelseshytter kun kan etableres i et omfang og antal, så det ikke ændrer på delområdets overordnede anvendelse.

1.7 Landsplandirektivets delområder

Med dette landsplandirektiv bliver der for første gang udarbejdet et plangrundlag med hovedstruktur for det åbne land i hele landet. Landsplandirektivet tager udgangspunkt i plan- og areallovens bestemmelser om inddeling af det åbne land i delområder. De forskellige typer områders anvendelse er beskrevet i det følgende og de af Naalakkersuisut afgrænsede områder er fastlagt med hensyn hertil.

1.7.1 Områder til fritidshytter og sommerhuse m.v. (K-områder)

Områder til fritidshytter og sommerhuse m.v. er karakteriseret ved at være udlagt til fritidshytter og sommerhuse, og disse delområder må ikke omfatte anvendelse til helårsbeboelse. I delområderne kan der i begrænset omfang etableres turisthytter samt fangsthytter og overlevelseshytter, så længe antallet ikke ændrer på delområdets overordnede anvendelse som område til fritidshytter og sommerhuse m.v.

Kendetegnet ved områder til fritidshytter og sommerhuse m.v. er, at de enkelte hytter skal ligge forholdsvis frit og, at der ikke skal ske nogen form for 'bydannelse' i disse områder. Derfor skal al aktivitet knyttet til arealudnyttelse være i tilknytning til de enkelte hytter. Der kan etableres anlæg, som kan anvendes til aktivitet af erhvervsmæssig karakter i form af for eksempel tørrestativ, rygeovn, havebrug og lignende. Disse anlæg skal etableres i umiddelbar tilknytning til den enkelte hytte. Nedlagte bygder, der anvendes som områder til fritidshytter og sommerhuse m.v. er på nogle punkter undtaget fra nogle af de nævnte forhold, hvilket nævnes i følgende afsnit.

Bebyggelse

Hytter skal opføres med minimum 60 meter til nærmeste nabohytte. Kommunalbestyrelsen kan vedtage andre større minimumsafstande i forbindelse med udarbejdelse af detaljerede bestemmelser. Såfremt der for eksempel ønskes minimumsafstande på 100 eller 200 meter mellem hytter på baggrund af lokale forhold, kan det gøres gældende. De 60 meters minimumsafstand svarer til forholdene i frilandsplanen for hytter ved Nuuk. I nedlagte bygder kan minimumsafstanden sættes til 30 meter. Fritidshytter og sommerhuse må opføres i maksimum 1½ etage, hvilket svarer til en etage med udnyttet tagetage. Fundamenter må maksimum have en højde på en meter ved laveste sokkeldel. Hytter skal løbende vedligeholdes, så de ikke virker unødigt skæmmende på omgivelserne.

⁹ Frilandsplan nr. 2, Hytter i Nuup Kommunea, Nuup Kommunea, Forvaltningen for Teknik og Miljø, Juni 2003.

Trafik- og forsyningsanlæg

Der må i områder til fritidshytter og sommerhuse m.v. ikke anlægges veje, kørespor, stier, anløbsbroer eller fælles tekniske forsyningsanlæg. I nedlagte bygder kan eksisterende systemer af veje, kørespor, stier og anløbsbroer vedligeholdes og udbygges. Tekniske forsyningsanlæg må kun etableres som små selvstændige anlæg i umiddelbar tilknytning til den enkelte hytte. Det kan eksempelvis være generatorer samt solceller eller andre anlæg til energiproduktion. Desuden må alle mindre anlæg kun etableres, så de ved anvendelse ikke er til gene for naboer med støj, røg, lugt, rystelser eller på anden vis.

1.7.2 Områder af særlig rekreativ karakter (L-områder)

Områder af særlig rekreativ karakter er karakteriseret ved at være udlagt til bebyggelse og anlæg i tilknytning til fritidsformål af forskellig karakter. Det kan være skisportsanlæg, koncentrationer af turidshytter, lejrskoler, hoteller, vandreruter og andre sports- eller fritidsaktiviteter. I mindre omfang er der mulighed for etablering af andre typer erhverv, så længe det ikke ændrer på delområdernes overordnede karakter som områder af særlig rekreativ karakter. Der kan dertil i begrænset omfang udlægges arealer til fritidshytter og sommerhuse til privat brug samt fangsthytter og overlevelseshytter. I tilknytning til fritidshytter og sommerhuse kan der etableres mindre anlæg, som tørrestativ, rygeovn, havebrug og lignende. Områder af særlig rekreativ karakter åbner således i lidt større grad end områder til fritidshytter og sommerhuse m.v. op for en mere intensiv bebyggelse og arealanvendelse. Der er for eksempel muligheder for etablering af veje, fælles tekniske forsyningsanlæg og en tættere bebyggelse, der kan give disse delområder en mere 'bymæssig' karakter.

Bebyggelse

Hytter kan opføres med en afstand på minimum 30 meter til nærmeste nabohytte eller anden form for bebyggelse. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte andre minimumsafstande efter ønske, når der skal fastlægges detaljerede bestemmelser for de enkelte delområder. Al bebyggelse og anlæg skal løbende vedligeholdes, så det ikke virker unødigt skæmmende på omgivelserne.

Trafik- og forsyningsanlæg

Områder af særlig rekreativ karakter kan forsynes med anløbsbro. Der kan anlægges veje, kørespor, stier i tilknytning til anlæg og bebyggelse til rekreative formål. Der kan etableres tekniske forsyningsanlæg til henholdsvis el, vand og kloakering til de enkelte delområdets lokale forsyning. Etablering af anlæg til ferskvandsindvinding og spildevandsudledning samt større energiforsyningsanlæg må kun ske efter tilladelse fra Naalakkersuisut. Dertil kan der etableres tekniske forsyningsanlæg, som eksempelvis generatorer samt solceller eller andre anlæg til energiproduktion, i umiddelbar tilknytning til enkelte hytter. Forskellige typer anlæg, der ikke er direkte tilknyttet delområdet anlæg til rekreative formål, må ikke etableres, så de ved anvendelse kan være til gene for naboer med støj, røg, lugt, rystelser eller på anden vis.

1.7.3 Områder udlagt til fåreholdersteder, landbrug, havbrug, skovbrug, hundøer m.v. (M-områder)

Områder udlagt til fåreholdersteder, landbrug, havbrug, skovbrug, hundøer m.v. er kendetegnet ved en overordnet anvendelse til bebyggelse, anlæg og anden intensiv arealanvendelse i tilknytning til nævnte aktiviteter og de omkringliggende arealer knyttet hertil. Med andre ord kan der etableres bebyggelse, anlæg og anden intensiv arealanvendelse i henhold til erhverv, der baserer sig på udnyttelse af levende ressourcer. Der kan ikke etableres andre former for erhverv i disse delområder. Byggeri og anlæg i områder udlagt til fåreholdersteder, landbrug, havbrug, skovbrug, hundøer m.v. er i mange tilfælde kendetegnet ved at være store enkeltstående bebyggelser med tilknyttede anlæg, der vil være afhængig af forsyning med infrastruktur og teknisk forsyning. Det kan være i form af gode transportmuligheder. Derfor er der mulighed for etablering

af denne forsyning i tilknytning til bebyggelse og anlæg i disse delområder. Der kan i begrænset omfang være fritidshytter, sommerhuse samt fangsthytter og overlevelseshytter, så længe antallet ikke ændrer på delområdernes overordnede anvendelse.

Bebyggelse

De eneste krav, der er til bebyggelsen i områder udlagt til fåreholdersteder, landbrug, havbrug, skovbrug, hundeøer m.v., er, at der skal være mindst 60 meter til en hytte fra områdets erhvervsmæssige bebyggelse. Desuden skal hytter opføres med minimum 60 meters indbyrdes afstand.

Trafik- og forsyningsanlæg

Der kan anlægges anløbsbroer, veje, kørespor eller stier i tilknytning til anlæg og bebyggelse i disse delområder. Der kan også etableres tekniske forsyningsanlæg, herunder anlæg til el, vand, tele og kloakering til de enkelte delområdets lokale forsyning. Etablering af anlæg til ferskvandsindvinding og spildevandsudledning samt større energiforsyningsanlæg må kun ske efter tilladelse fra Naalakkersuisut.

1.7.4 Områder til teknik og infrastruktur m.v. (N-områder)

Områder udlagt til teknik og infrastruktur m.v. er kendetegnet ved større tekniske anlæg som for eksempel vandkraftanlæg samt andre forsynings- eller fremstillingsvirksomheder m.v. Det er med andre ord erhverv, der ikke tager udgangspunkt i udnyttelse af levende ressourcer. Der kan etableres helårsboliger, stationer, camps og lignende i tilknytning til de enkelte delområdets virksomheder og anlæg. Disse virksomheder vil være naturligt afhængige af lokal infrastruktur og teknisk forsyning. Et vandkraftanlæg vil naturligt selv producere el til lokal forsyning. Der må ikke etableres fritidshytter og sommerhuse i disse områder, da delområderne er forbeholdt ovennævnte virksomheder og anlæg. Der kan etableres enkelte fangst- og overlevelseshytter i oplandet til vandsøer for vandkraftanlæg, så længe hytterne ikke har beliggenhed i nærheden af et teknisk anlæg.

Bebyggelse

Der er ingen overordnede krav til bebyggelsen i disse delområder.

Trafik- og forsyningsanlæg

Der kan etableres anløbsbro eller anden form for havneanlæg samt helistop, da det kan være nødvendigt for områder til teknik og infrastruktur m.v. Der kan etableres veje, kørespor eller stier i tilknytning til anlæg og bebyggelse i disse delområder. Der kan etableres yderligere tekniske forsyningsanlæg, som for eksempel anlæg til el, vand, tele og kloakering til delområdet lokale forsyning. Etablering af anlæg til ferskvandsindvinding og spildevandsudledning samt større energiforsyningsanlæg må kun ske efter tilladelse fra Naalakkersuisut.

1.7.5 Områder, der friholdes (O-områder)

Områder, der friholdes, er enten karakteriseret ved at være helt uden eller næsten uden bebyggelse eller anlæg. Det kan være enten i form af

- områder udlagt til ekstensiv græsning (O-I-områder),
- udisponerede områder (O-II-områder) samt
- vildmark (O-III-områder).

Udisponerede områder er kendetegnede ved at være udlagt uberørte eller næsten uberørte delområder uden bebyggelse og anlæg.

Områder udlagt til ekstensiv græsning er for græsning af husdyr, såsom får, rensdyr, heste, køer eller lignende, og hvor arealanvendelsen er af en intensitet, der ikke ændrer på delområdernes overordnede karakter som områder, der friholdes.

Vildmark er uberørte naturområder med minimum fem kilometer fra et indgreb. Et indgreb kan være:

- By- og bygdeområder.
- Områder til fritidshytter og sommerhuse.
- Områder af særlig rekreativ karakter.
- Områder udlagt til fåreholdersteder, landbrug, havbrug, skovbrug, hundeøer m.v.
- Områder til teknik og infrastruktur m.v.

Stier og mindre korridorer opfattes ikke som indgreb.

Bebyggelse

Der kan ikke etableres fritidshytter, sommerhuse samt erhvervsmæssig bebyggelse eller anlæg i områder, der friholdes. Det eneste, der undtagelsesvist kan etableres, er fangsthytter og overlevelsesshytter, så længe antallet ikke er i et omfang, der ændrer på delområdernes overordnede anvendelse som områder, der friholdes.

1.8 Selvstyrets interesser i det åbne land vedrørende miljø, natur, kultur og telekommunikation

I det åbne land er der en række forhold, som har særlig interesse for Selvstyret, og som danner rammer for den kommunale planlægning og arealadministration. Derfor skal der tages hensyn til disse forhold i planlægningen for det åbne land. Forholdene er beskrevet grundigt i "Oversigt over Selvstyrets interesser i kommuneplanlægningen – 2010". Desuden fremgår en række af Selvstyreinteresserne af den offentlige kort- og geodataportal NunaGIS (www.nunagis.gl). I det følgende er der kortfattet beskrevet en række af Selvstyreinteresserne, der er særligt relevante for det åbne land.

1.8.1 Miljøbeskyttelse

For at beskytte miljø skal der ved planlægning og gennemførelse af aktiviteter, herunder etablering af bebyggelse og anlæg, sørges for, at det sker under størst mulig hensyntagen til miljø og natur. Risikoen for forurening og anden skadelig indvirkning på miljøet skal undgås mest muligt. Væsker og stoffer, der kan forurene miljø og natur skal anvendes, opbevares og transporteres på en måde, så forurening af enhver art undgås. Olie og kemikalieaffald skal håndteres og afskaffes i henhold til Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 29 af 17. september 1993 om olie- og kemikalieaffald.

I miljøforordningen er der regler for beskyttelse af drikkevandsressourcer med tilhørende oplande, der forsyner byer og bygder med drikkevand. Naalakkersuisut har fastsat spærrezoner omkring drikkevandssøer med de tilhørende oplande for at sikre beskyttelsen af disse. Inden for disse spærrezoner er der ikke mulighed for at udlægge arealer til bebyggelse, anlæg eller andre aktiviteter, der kan medføre forurening af vandressourceoplandet. I praksis kan der kun gives tilladelse til aktiviteter, der har til formål at forbedre forsyningssikkerheden eller at forbedre vandkvaliteten.

I miljøforordningen er der desuden regler for at beskytte fremtidige drikkevandsressourceområder, hvor der ikke er fastsat spærrezoner. Efter ophævelse af by- og bygdezoner vil mange drikkevandsressourcer være placeret i det åbne land. I en række byer, blandt andet Sisimiut og Ilulissat, er der et tiltagende pres på de eksisterende drikkevandssøer, da deres beliggenhed kan være en hindring for byudvikling, og der presses på for at etablere forskellige forhold indenfor spærrezonerne. Derfor må det forventes, at der ved de byer, hvor det er muligt, vil ske en flytning af drikkevandsforsyningen længere ud i det åbne land.

Selvstyret er i gang med et projekt omkring aktivitet- og affaldskortlægning i det åbne land. Selvstyret har i forbindelse med første fase af dette projekt udarbejdet en rapport med registreringer af aktiviteter, som vil kunne have medført affaldsdeponering eller forurening af anden art i det åbne land¹⁰. Registreringerne findes på NunaGIS. Fase 2 i projektet, som endnu ikke er afsluttet skal munde ud i en ny rapport, som skal give myndighederne et planlægning- og prioriteringsværktøj i forbindelse med fremtidig oprydning på de registrerede lokaliteter.

Der er endnu ikke fastsat regler i henhold til miljølovgivningen, der bemyndiger kommunerne til at udarbejde regulativer for håndtering af affald i det åbne land.

1.8.2 Naturbeskyttelse

Naturbeskyttelsesloven har blandt andet til formål at beskytte naturens biologiske mangfoldighed med hensyn til blandt andet dyre- og plantearter, at bevare og pleje landskabelige værdier samt at sikre befolkningens mulighed for at færdes og opholde sig i naturen. For at sikre disse målsætninger arbejder naturbeskyttelsesloven med en række beskyttelseslinjer. Det indebærer, at der ikke må ske ændringer i terrænen inden for en afstand på 100 meter fra ørredelve, saltsøer, varme kilder eller kystlinje. Dette fordi den biologiske mangfoldighed er størst ved disse naturtyper, hvor land og vand mødes. I praksis betyder det, at der ikke må bygges, opsættes hegn, beplantes eller lignende inden for disse beskyttelseslinjer. Landbrug er undtaget fra disse regler.

Naturbeskyttelseslovens retningslinjer betyder, at der er restriktioner med hensyn til opførelse af hytter, og der kan som hovedregel ikke opføres fritidshytter, sommerhuse og turishytter inden for beskyttelseslinjerne. Der er mulighed for opførelse af fangsthytter og overlevelseshytter, da disse er undtaget fra bestemmelserne om beskyttelseslinjerne. Det er desuden muligt med en kommunal områdeplan i det åbne land at opnå dispensation til at udlægge arealer til fritidshytter, sommerhuse eller turishytter inden for afstande på mindre end 100 meter til de nævnte naturtyper, hvis kommunen i planen kan begrunde, at der er særlige lokale forhold, der taler herfor. Nævnte dispensation skal søges hos Selvstyrets naturbeskyttelsesmyndighed, Departementet for Indenrigsaffænder, Natur og Miljø, Miljø- og Naturafdelingen.

Naturbeskyttelsesloven arbejder med nationale fredninger af landarealer. Fredninger bliver fastsat via bekendtgørelser, som ofte bliver fulgt op af forvaltningsplaner, der fastsætter reguleringer og andre tiltag, der sættes i værk i området. Som eksempler på nationale fredninger kan nævnes Austmannadalen i bunden af Ameralikfjorden ved Nuuk og Arnangarnup Qoorua/Paradisaldalen i Qeqqata Kommunia. Desuden er der internationale fredninger, der er blevet til i henhold til internationale aftaler og konventioner. Et eksempel er Isfjorden ved Ilulissat i Qaasuitsup Kommunia, som er optaget på UNESCO's Verdensarvsliste. Der er også vådområderne efter Ramsarkonventionen (Ramsarområderne), hvor Kitsissunnguaq (Grønne Ejland) ved Qasigiannuguit i Qaasuitsup Kommunia kan nævnes som eksempel.

Der er en række fuglearter, der kræver særlige hensyn i planlægningen. Disse er reguleret af fuglebekendtgørelsen. Der er blevet udarbejdet en rødliste over særligt truede arter på baggrund heraf. I fuglebekendtgørelsen er der udpeget en række fuglekolonier og fuglebeskyttelsesområder. Særlige restriktioner er der for fuglebeskyttelsesområderne, hvor der inden for en afstand på 500 meter ikke må etableres anlæg eller foregå anden forstyrrende aktivitet inden for den sårbare periode. Der er to forskellige typer fuglekolonier. Den første arbejder med en beskyttelseszone på 3000 meter omkring kolonien, hvor det inden for denne ikke er tilladt at skyde eller på anden vis frembringe forstyrrelser. Den anden arbejder med

¹⁰ Aktivitets- og Affaldskortlægning i det åbne land – fase 1, NIRAS 2003.

en beskyttelseszone på 1000 meter omkring kolonien, hvor det inden for denne ikke er tilladt at skyde eller på anden vis frembringe forstyrrelser.

Den ovenfor nævnte rødliste omfatter også andre truede arter, blandt andet moskusokse, rensdyr, hvalros og isbjørn, som alle er omfattet af en række udpegede sårbare områder i det åbne land.

1.8.3 Kulturhistorie

Det åbne land rummer en stor kulturarv, hvilket kommer fysisk til udtryk i form af fortidsminder eller fredede kulturlandskaber med kulturhistoriske arealanvendelser eller bosætningsmønstre fra forhistorisk tid. Beskyttelsen af kulturmindearven i form af jordfaste fortidsminder, bygninger og kulturhistoriske områder er reguleret af loven om fredning af kulturminde. Varetagelsen af sikringen af den nationale kulturarv foretages af Grønlands Nationalmuseum og Arkiv. Et jordfast fortidsminde er et fysisk spor af menneskelig aktivitet efterladt fra tidligere tider. En fredning af et jordfast fortidsminde indebærer, at dette ikke må beskadiges, ændres eller flyttes helt eller delvist. Inden for en afstand af to meter fra et fortidsminde må der ikke foretages nogen aktiviteter. Inden for en afstand af 20 meter må, der ikke foretages andre aktiviteter end landbrugsdrift.

Hvis en bygherre i forbindelse med udgravninger ved byggeri støder på jordfaste fortidsminder skal Grønlands Nationalmuseum og Arkiv straks inddrages, og anlægsarbejdet skal indstilles i det omfang, det berører fortidsmindet. Grønlands Nationalmuseum skal gennem samarbejde med plan- og råstofmyndigheder samt andre, der arbejder med udnyttelse af landets ressourcer, virke for, at jordfaste fortidsminder sikres for eftertiden. Omvendt skal plan- og råstofmyndighederne inddrage Grønlands Nationalmuseum og Arkiv i forbindelse med udarbejdelse af planmateriale i forbindelse med tilladelser, der kan berøre fortidsminder. Der er i dag registreret over 5.000 fredede punkter i nationalmuseets database.

Der er flere eksempler på kulturhistoriske områder. Kulturhistoriske områder er områder, der rummer en sammenhæng mellem fredede kulturminde, og det område, disse befinder sig i, blandt andet Håbets Ø-området ved Nuuk i Kommuneqarfik Sermersooq og Sarfartoq-dalen ved Maniitsoq i Qeqqata Kommunia. Grønlands Museum og Arkiv arbejder aktuelt med planer for flere områdefredninger. En fredning af et kulturhistorisk område medfører, at der ikke må foregå aktiviteter af nogen art, bortset fra offentlighedens adgang.

Desuden er der arbejdet med implementering af UNESCO Konventionens krav om sikringen af Verdensarv. Optagelse af kulturhistoriske områder på UNESCOs Verdensarvsliste sker i to tempi. Først skal områder optages på UNESCOs tentativliste. På denne liste er blandt andet områderne Tasersiaq og Aasivissuit i Qeqqata Kommunia. Dernæst skal der udarbejdes nomineringsmateriale for at få et område optaget endeligt på verdensarvslisten. Aktuelt arbejder Grønlands Selvstyre på nomineringen af en række områder i Sydgrønland, der er udpeget som et serielt kulturlandskab, til optagelse på verdensarvslisten.

1.8.4 Telekommunikation

I det åbne land er der en række stationer, der leverer telekommunikation til den samlede teleinfrastruktur. For en stor del af stationerne sker det via radiotransmission. Det betyder, at disse anlæg er sårbare overfor bygninger og anlæg, der kan påvirke udstrålingen af radiobølger. Det indebærer, at der forud for etablering af bygninger og anlæg i en radius af en kilometer, eller 150 meter og -25 meter i kote, fra et teleanlæg, skal søges om særlig tilladelse hos TELE Greenland A/S. Dette skal også gøre sig gældende, hvis det på nogen måde skønnes, at etableringen vil påvirke telekommunikationen. Etablering af bygninger eller andre anlæg uden forhåndsgodkendelse af TELE Greenland A/S kan bringe forsyningssikkerheden af telekommunikation i fare.

1.9 Retsvirkninger

I medfør af § 8, stk. 2 i Landstingsforordning nr. 11 af 5. december 2008 om arealanvendelse og planlægning tillægges landsplandirektivet retsvirkning som en kommuneplan jf. arealforordningens §§ 21 – 23.

Efter landsplandirektivets endelige vedtagelse og offentlige bekendtgørelse, må arealer, bygninger og anlæg, der er omfattet af direktivet, kun udnyttes eller bebygges på en måde, der er i overensstemmelse med direktivet.

Kommunalbestyrelsen i de enkelte kommuner skal virke for landsplandirektivets gennemførelse, herunder ved tildelingen af arealer.

Der kan ikke dispenseres fra landsplandirektivets bestemmelser. Ønsker en kommunalbestyrelse andre bestemmelser for delområder inden for egen kommune skal disse tilvejebringes af pågældende kommunalbestyrelse. Ændringer skal ske under hensyntagen til de landsplanmæssige interesser, herunder sektorinteresser. Der kan ikke gives arealtildelinger til bebyggelse eller anlæg af væsentlig karakter, førend der er tilvejebragt detaljerede bestemmelser af kommunalbestyrelsen for det pågældende område.

Landsplandirektivet medfører ikke i sig selv, at arealer samt eventuelle bygninger og anlæg, som er omfattet af det, skal etableres. Eksisterende hidtidig lovlig anvendelse af arealer, bygninger og anlæg kan fortsætte, selvom dette skulle være i uoverensstemmelse med landsplandirektivets bestemmelser.

1.10 Høring og endelig vedtagelse

Forslag til landsplandirektiv om det åbne land er vedtaget i forlængelse af Inatsisartuts efterårssamling 2010. Forslagets behandling skete sideløbende med behandlingen af plan- og arealloven. Endelig vedtagelse af landsplandirektivet skete efter den endelige vedtagelse af plan- og arealloven på efterårssamlingen 2010.

Forslaget til Landsplandirektiv for det åbne land har været sendt i høring hos relevante myndigheder og parter i perioden fra 4. oktober 2010 til 26. november 2010. Hvorefter det blev endeligt vedtaget af Naalakkersuisut.

2 Bestemmelsesdel

I medfør af § 67, stk. 1 i Inatsisartutlov nr. 17 af 17. november 2010 om planlægning og arealanvendelse overdrages plan- og arealkompetencen i det åbne land til kommunerne pr. 1. januar 2011. I medfør af § 9, stk. 2 i Inatsisartutlov nr. 17 af 17. november 2010 om planlægning og arealanvendelse fastsættes i den forbindelse følgende bestemmelser:

Formål

§ 1. Landsplandirektivet fastlægger overordnede bestemmelser for anvendelse af arealer i det åbne land, således at disse kan tages i brug ud fra en samfundsmæssig helhedsvurdering, jf. § 18 i Inatsisartutlov nr. 17 af 17. november 2010 om planlægning og arealanvendelse.

§ 2. Landsplandirektivet fastlægger en hovedstruktur for det åbne land, jf. § 18, stk. 1 i Inatsisartutlov nr. 17 af 17. november 2010 om planlægning og arealanvendelse.

Stk. 2. Den i stk. 1 nævnte hovedstruktur inddeler og afgrænser det åbne land geografisk i delområder, jf. § 18, stk. 2 i Inatsisartutlov nr. 17 af 17. november 2010 om planlægning og arealanvendelse.

§ 3. Landsplandirektivet fastlægger overordnede bestemmelser for delområderne nævnt i § 2, stk. 2, jf. § 20 i Inatsisartutlov nr. 17 af 17. november 2010 om planlægning og arealanvendelse.

Anvendelsesområde

§ 4. Landsplandirektivet omfatter delområderne i det åbne land, der overdrages fra Selvstyret til kommunerne pr. 1. januar 2011.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte delområder er de delområder, der ikke er udlagt til by- og bygdemæssig bebyggelse i de gældende kommuneplaner i henhold til § 66 i Inatsisartutlov nr. 17 af 17. november 2010 om planlægning og arealanvendelse.

Stk. 3. Delområder fastlagt i frilandsplaner, hvor plan- og arealkompetencen er overdraget fra Selvstyret til kommunalbestyrelsen, er ikke omfattet af de i stk. 1 nævnte områder, da disse opretholdes efter § 66 i Inatsisartutlov nr. 17 af 17. november 2010 om planlægning og arealanvendelse.

Stk. 4. Områder uden for den kommunale inddeling, for eksempel Nationalparken i Nordøstgrønland og Dundas, er ikke omfattet af de i stk. 1 nævnte områder.

Definitioner

§ 5. Hytter inddeles i følgende fire kategorier:

1) Fritidshytter: Fritidshytter er kendetegnet ved, at de ikke kan anvendes til helårsbeboelse. Fritidshytter kan anvendes til privat brug. En fritidshytte har et etageareal, som går op til 20 kvadratmeter. Opførelse af en fritidshytte kræver ikke en byggetilladelse.

2) Sommerhuse: Sommerhuse er kendetegnet ved, at de ikke kan anvendes til helårsbeboelse. Sommerhuse kan anvendes til privat brug. Et sommerhus har et etageareal, som er større end 20 kvadratmeter. Opførelse af et sommerhus kræver en byggetilladelse.

3) Turisthytter: Turisthytter er kendetegnet ved, at disse hytter kan udlejes erhvervsmæssigt og ikke er offentligt tilgængelige. Opførelse af en turisthytte kræver en byggetilladelse .

4) Fangsthytter og overlevelseshytter: Fangsthytter og overlevelseshytter er kendetegnet ved at være offentligt tilgængelige. Opførelse af en fangsthytte eller overlevelseshytte kræver en byggetilladelse.

§ 6. Områder, der friholdes (O-områder), jf. §§ 15 og 16, inddeles i følgende tre kategorier:

1) Områder udlagt til ekstensiv græsning (O-I-områder): Et område udlagt til ekstensiv græsning er kendetegnet ved at være udlagt til græsning for avlsdyr, såsom får, rensdyr, heste, køer eller lignende. Udnyttelsen er af en intensitet, som ikke ændrer på områdets overordnede karakter som område, der friholdes.

2) Udisponerede områder (O-II-områder): Et udisponeret område er kendetegnet ved at være udlagt som et uberørt område uden bebyggelse og anlæg.

3) Vildmark (O-III-områder): Vildmark er kendetegnet ved at være udlagt som et uberørt område uden bebyggelse og anlæg og med en afstand på minimum fem kilometer fra et indgreb. Indgreb kan være:

- a) Områder til by- eller bygdemæssig bebyggelse.
- b) Områder til fritidshytter og sommerhuse m.v.
- c) Områder af særlig rekreativ karakter.
- d) Områder udlagt til fåreholdersteder, landbrug, havbrug, skovbrug, hundeejer m.v.
- e) Områder til teknik og infrastruktur m.v.

Stier og mindre korridorer er ikke defineret som indgreb.

Bestemmelser for de forskellige områdekategorier

Områder til fritidshytter og sommerhuse m.v. (K-områder)

§ 7. Områder til fritidshytter og sommerhuse m.v., jf. § 18, stk. 2, nr. 1 i Inatsisartutlov nr. 17 af 17. november 2010 om planlægning og arealanvendelse, afgrænses, som vist på kortbilagene.

§ 8. For områder til fritidshytter og sommerhuse m.v. er følgende gældende:

1) Anvendelse:

- a) Områdets overordnede anvendelse er udlagt til bebyggelse af fritidshytter og sommerhuse.
- b) Der kan i begrænset omfang etableres turisthytter, fangsthytter eller overlevelseshytter i området, så længe antallet af disse ikke ændrer på områdets overordnede anvendelse, jf. litra a.
- c) Der kan etableres tørrestativ, rygeovn, havebrug og lignende mindre anlæg i umiddelbar tilknytning til en hytte, så længe det ikke sker i et omfang, der ændrer på områdets overordnede anvendelse.

2) Bebyggelse:

- a) Hytter skal opføres med en afstand på minimum 60 meter til nærmeste hytte.
- b) I nedlagte bygder kan minimumsafstandene mellem hytter sættes ned til 30 meter.
- c) Hytter må opføres i maksimum 1½ etage, hvilket er defineret ved en etage med udnyttet tagetage.
- d) Fundamenter til hytter må maksimum have en højde på en meter over terræn ved laveste sokkeldel.
- e) Hytter skal løbende vedligeholdes, så de ikke virker unødigt skæmmende på omgivelserne.

3) Rummelighed:

a) Restrummeligheden for etablering af hytter fastlægges efter, hvorvidt områdets bebyggelse har opfyldt betingelserne i nr. 2a og 2b for hele området.

4) Trafik- og forsyningsanlæg:

a) Der kan ikke anlægges veje, kørespor, stier eller anløbsbroer.

b) I nedlagte bygder kan systemer af eksisterende veje, kørespor, stier og anløbsbroer vedligeholdes og udbygges.

c) Der kan etableres mindre tekniske anlæg til forsyning med el, vand og varme, som for eksempel generatorer samt solceller eller andre anlæg til energiproduktion, i umiddelbar tilknytning til en hytte.

d) Anlæg, som nævnt i nr. 1c og 4c, må ikke etableres, så de ved anvendelse er til unødige gene for naboer med støj, røg, lugt, rystelser eller på anden vis.

Områder af særlig rekreativ karakter (L-områder)

§ 9. Områder af særlig rekreativ karakter, jf. § 18, stk. 2, nr. 2 i Inatsisartutlov nr. 17 af 17. november 2010 om planlægning og arealanvendelse, afgrænses, som vist på kortbilagene.

§ 10. For områder af særlig rekreativ karakter gælder følgende:

1) Anvendelse:

a) Områdets overordnede anvendelse er udlagt til bebyggelse og anlæg i tilknytning til fritidsformål, herunder skisportsanlæg, koncentrationer af turisthytter, lejrskoler, hoteller, vandreruter og andre sports- eller fritidsaktiviteter.

b) Der kan i begrænset omfang etableres fritidshytter og sommerhuse samt fangsthytter og overlevelseshytter, så længe antallet af disse ikke ændrer på områdets overordnede anvendelse, jf. litra a.

c) Der kan etableres tørrestativ, rygeovn, havebrug og lignende mindre anlæg i umiddelbar tilknytning til en hytte, så længe det ikke sker i et omfang, der ændrer på områdets overordnede anvendelse.

d) Der kan etableres bebyggelse til andre typer erhverv end nævnt i litra a, så længe omfanget af denne ikke er af en størrelse, så det ændrer på området overordnede anvendelse.

2) Bebyggelse:

a) Bebyggelse og anlæg, som nævnt i nr. 1a, skal opføres med en afstand på minimum 30 meter til nærmeste hytte.

b) Hytter skal opføres med en afstand på minimum 30 meter til nærmeste hytte eller anden bebyggelse.

c) Al bebyggelse og alle anlæg skal løbende vedligeholdes, så de ikke virker unødigt skæmmende på omgivelserne.

3) Rummelighed:

a) Der er ingen særlige krav til restrummelighed.

4) Trafik- og forsyningsanlæg:

a) Der kan etableres anløbsbro til området.

b) Der kan anlægges veje, kørespor eller stier i tilknytning til bebyggelse og anlæg, som nævnt i nr. 1a.

c) Der kan etableres tekniske anlæg til forsyning af el, vand, varme og kloakering til områdets lokale forsyning. Etablering af anlæg til ferskvandsindvinding og spildevandsudledning samt større energiforsyningsanlæg må kun ske efter tilladelse fra Naalakkersuisut.

d) Der kan etableres mindre tekniske anlæg til forsyning med el, vand og varme, som for eksempel generatorer samt solceller eller andre anlæg til energiproduktion, i umiddelbar tilknytning til en hytte.

e) Anlæg, som nævnt i nr. 1c, 4c og 4d, må ikke etableres, så de ved anvendelse er til unødige gene for naboer med støj, røg, lugt, rystelser eller på anden vis.

Områder udlagt til fåreholdersteder, landbrug, havbrug, skovbrug, hundeøer m.v. (M-områder)

§ 11. Områder udlagt til fåreholdersteder, landbrug, havbrug, skovbrug, hundeøer m.v., jf. § 18, stk. 2, nr. 3 i Inatsisartutlov nr. 17 af 17. november 2010 om planlægning og arealanvendelse, afgrænses, som vist på kortbilagene.

§ 12. For områder udlagt til fåreholdersteder, landbrug, havbrug, skovbrug, hundeøer m.v. gælder følgende:

1) Anvendelse:

- a) Områdets overordnede anvendelse er udlagt til bebyggelse, anlæg og anden intensiv arealanvendelse i tilknytning til fåreholdersteder, landbrug, havbrug, skovbrug, hundeøer m.v. og direkte tilknyttede arealer.
- b) Der kan ikke etableres andre typer af erhverv end nævnt i litra a.
- c) Der kan etableres helårsbolig i tilknytning til en erhvervsvirksomhed.
- d) Der kan i begrænset omfang etableres fritidshytter og sommerhuse samt fangsthytter og overlevelseshytter, så længe antallet af disse ikke ændrer på områdets overordnede anvendelse.
- e) Der kan etableres tørrestativ, rygeovn, havebrug og lignende mindre anlæg i umiddelbar tilknytning til en hytte, så længe det ikke sker i et omfang, der ændrer på områdets overordnede anvendelse.

2) Bebyggelse:

- a) Bebyggelse og anlæg, jf. nr. 1a, skal opføres med en afstand på minimum 60 meter til nærmeste hytte eller anden bebyggelse.
- b) Hytter skal opføres med en afstand på minimum 60 meter til nærmeste hytte eller anden bebyggelse.

3) Rummelighed:

- a) Der er ingen særlige krav til restrummelighed.

4) Trafik- og forsyningsanlæg:

- a) Der kan etableres anløbsbro eller anden form for havneanlæg til området.
- b) Der kan anlægges veje, kørespor eller stier i tilknytning til bebyggelse, anlæg og anden intensiv arealanvendelse, jf. nr. 1a.
- c) Der kan etableres tekniske anlæg til forsyning med el, vand, varme og kloakering til områdets lokale forsyning. Etablering af anlæg til ferskvandsindvinding og spildevandsudledning samt større energiforsyningsanlæg må kun ske efter tilladelse fra Naalakkersuisut.
- d) Der kan etableres mindre tekniske anlæg til forsyning med el, vand og varme, som for eksempel generatorer samt solceller eller andre anlæg til energiproduktion, i umiddelbar tilknytning til en hytte.

Områder til teknik og infrastruktur m.v. (N-områder)

§ 13. Områder til teknik og infrastruktur m.v., jf. § 18, stk. 2, nr. 4 i Inatsisartutlov nr. 17 af 17. november 2010 om planlægning og arealanvendelse, afgrænses, som vist på kortbilagene.

§ 14. For områder til teknik og infrastruktur m.v. gælder følgende:

1) Anvendelse:

- a) Områdets overordnede anvendelse er udlagt til større tekniske anlæg, der ikke tager udgangspunkt i de levende ressourcer, herunder vandkraftværker samt anden forsynings- og fremstillingsvirksomhed.
- b) Der kan etableres helårsbolig, stationer, camps og lignende bebyggelse i tilknytning til områdets virksomheder og anlæg.
- c) Der kan ikke etableres fritidshytter, sommerhuse eller turisthytter i området.
- d) Der kan etableres enkelte fangst- og overlevelseshytter i oplandet til vandsøer for vandkraftanlæg, så længe hytterne ikke har beliggenhed i nærheden af et teknisk anlæg.

- 2) Bebyggelse:
- a) Der er ingen særlige krav til bebyggelse.
- 3) Rummelighed:
- a) Der er ingen særlige krav til restrummelighed.
- 4) Trafik- og forsyningsanlæg:
- a) Der kan etableres anløbsbro eller anden form for havneanlæg samt helistop i området.
 - b) Der kan anlægges veje, kørespor eller stier i tilknytning til anlæg og bebyggelse i området.
 - c) Der kan etableres tekniske forsyningsanlæg, herunder anlæg til el, vand, tele og kloakering til områdets lokale forsyning. Etablering af anlæg til ferskvandsindvinding og spildevandsudledning samt større energiforsyningsanlæg må kun ske efter tilladelse fra Naalakkersuisut.

Områder, der friholdes (O-områder)

§ 15. Områder, der friholdes, jf. § 18, stk. 2, nr. 5 i Inatsisartutlov nr. 17 af 17. november 2010 om planlægning og arealanvendelse, afgrænses, som vist på kortbilagene.

§ 16. For områder, der friholdes, gælder følgende:

- 1) Anvendelse:
- a) Den overordnede anvendelse af området er enten udisponerede områder, områder udlagt til ekstensiv græsning eller vildmark, som defineret i § 6.
- 2) Bebyggelse:
- a) Der kan ikke etableres fritidshytter, sommerhuse, turishytter samt erhvervsmæssig bebyggelse eller anlæg.
 - b) Der kan i begrænset omfang etableres enkelte fangsthytter og overlevelseshytter, så længe antallet af disse ikke ændrer på delområdets overordnede anvendelse.
- 3) Rummelighed:
- a) Der er ingen rummelighed for fritidshytter, sommerhuse, turishytter samt anden bebyggelse eller anlæg, jf. nr. 2a.
 - b) Der er en begrænset rummelighed for enkelte fangsthytter og overlevelseshytter, jf. nr. 2b.
- 4) Trafik- og forsyningsanlæg:
- a) Der kan ikke etableres trafik- og forsyningsanlæg.

Retsvirkninger

§ 17. De i § 3 nævnte bestemmelser for delområderne vil med landsplandirektivets ikrafttrædelse knytte sig til kommuneplanerne som overordnede bestemmelser for det åbne land.

Stk. 2. De i §§ 8, 10, 12, 14 og 16 nævnte bestemmelser for delområdernes anvendelse samt disses geografiske placering og afgrænsning, jf. §§ 7, 9, 11, 13 og 15, kan ajourføres af kommunalbestyrelsen i henhold til kapitel 6, §§ 26, 27 og 28 i Inatsisartutlov nr. 17 af 17. november 2010 om planlægning og arealanvendelse.

Stk. 3. Ajourføringer jf. stk. 2 skal ske under hensyntagen til de landsplanmæssige interesser, jf. §§ 14, stk. 4 i Inatsisartutlov nr. 17 af 17. november 2010 om planlægning og arealanvendelse.

Ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 18. Landsplandirektivet træder i kraft den 1. januar 2011.

Grønlands Selvstyre, den 30. marts 2011

Jens B. Frederiksen

/ Steffen Ulrich-Lynge

3 Samlet oversigt over områder i Landsplandirektiv

3.1 Kommuneqarfik Sermersooq

3.1.1 K. Områder til fritidshytter og sommerhuse m.v.

- K1. Eqalunnguit, Nuuk
- K2. Eqaluit Paarliit (Præstefjorden), Nuuk
- K3. Narsaq (Lille Narsaq), Nuuk
- K4. Nerutusoq Avannarleq, Paamiut
- K5. Ikkatseq, Tasiilaq
- K6. Qernevartivit, Tasiilaq
- K7. Skjoldungen, Tasiilaq
- K8. Imarsivik, Tasiilaq

3.1.2 L. Områder af særlig rekreativ karakter

- L1. Qooqqut, Nuuk

3.1.3 M. Områder udlagt til fåreholdersteder, landbrug, havbrug, skovbrug, hundeøer m.v.

- M1. Fåreholdersted ved Neriunaq-Kuussuaq, Nuuk
- M2. Hundeøer ved Tasiilaq

3.1.4 N. Områder til teknik og infrastruktur m.v.

- N1. Vandkraftanlæg i Kangerluarsunnguaq (Buksefjord), Nuuk
- N2. Vandkraftanlæg ved Godhåbsfjorden til betjening af aluminiumssmelter i Maniitsoq, Nuuk
- N3. Vandkraftanlæg ved Aammangaaq, Tasiilaq

3.1.5 O. Områder, der friholdes

- O1. Udisponerede områder uden om byer, bygder samt udenfor K-, L-, M- og N-områderne
- O2. Vildmark
- O3. Udisponerede områder uden om byer, bygder samt udenfor K-, L-, M- og N-områderne (Tasiilaq)
- O4. Vildmark (Tasiilaq)
- O5. Udisponerede områder uden om byer, bygder samt udenfor K-, L-, M- og N-områderne (Illoqqortoormiut)
- O6. Vildmark (Illoqqortoormiut)

3.2 Qeqqeta Kommunia

3.2.1 K. Områder til fritidshytter og sommerhuse m.v.

- K1 – K21. Områder til fritidshytter og sommerhuse m.v. i fjordene omkring Sisimiut

3.2.2 L. Områder af særlig rekreativ karakter

- L1. Et område til turishytter og andre turismeaktiviteter ved Kangerlussuaq, Sisimiut
- L2 – L4. Områder til turishytter mellem Sisimiut og Kangerlussuaq, Sisimiut

3.2.3 M. Områder udlagt til fåreholdersteder, landbrug, havbrug, skovbrug, hundeøer m.v.

- M1. Hundeøer ved Sisimiut
- M2. Hundeøer ved Sarfannguit, Sisimiut

3.2.4 N. Områder til teknik og infrastruktur m.v.

- N1. Vandkraftanlæg ved Tasersuaq, Sisimiut
- N2. Aluminiumssmelter ved Maniitsoq
- N3. Vandkraftanlæg til betjening af aluminiumssmelter i Maniitsoq
- N4. Olivinminen syd for Maniitsoq

3.2.5 O. Områder, der friholdes

- O1. Udisponerede områder uden om byer, bygder samt udenfor K-, L-, M- og N-områderne
- O2. Vildmark

3.3 Qaasuitsup Kommunia

3.3.1 K. Områder til fritidshytter og sommerhuse m.v.

- K1 og K2. Paakitsup Nunaa, Ilulissat
- K3. Saqqarliip Nunaa, Aasiaat
- K4. Qullissat, nedlagt bygd ved Qeqertarsuaq
- K5. Qeqertarsuaq, nedlagt bygd ved Qaanaaq
- K6. Qeqertat, nedlagt bygd ved Qaanaaq

3.3.2 L. Områder af særlig rekreativ karakter

- L1. Eqi, Turisthytter nord for Ilulissat
- L2. Appat, Lejrskole nord for Ilulissat
- L3. Ataa, Fritidshytter, sommerhuse samt turismeaktiviteter nord for Ilulissat
- L4. Manermiut, Lejrskole ved Aasiaat
- L5. Nipisat, Lejrskole ved Qeqertarsuaq

3.3.3 M. Områder udlagt til fåreholdersteder, landbrug, havbrug, skovbrug, hundeøer m.v.

- M1. Hundeøer ved Aasiaat

3.3.4 N. Områder til teknik og infrastruktur m.v.

- N1. Vandkraftanlæg ved Pakitsoq, Ilulissat
- N2. Minen, Den sorte engel ved Maarmorilik, Uummannaq

3.3.5 O. Områder, der friholdes

- O1. Udisponerede områder uden om byer, bygder samt udenfor K-, L-, M- og N-områderne
- O2. Vildmark

3.4 Kommune Kujalleq

3.4.1 K. Områder til fritidshytter og sommerhuse m.v.

- K1. Narsap Ilua Sommerhusområde, Narsaq
- K2. Uunartoq, Nanortalik

3.4.2 L. Områder af særlig rekreativ karakter

- L1. Turismeområde på øen Akia, Qaqortoq
- L2. Alluitsoq, nedlagt bygd med lejrskole, Nanortalik
- L3. Kuussuaq, lejrskole ved Nanortalik

- L4. Narsap Ilua, Turismeområde, Narsaq
- L5. Tatsip Ataa, lejrskole ved Narsaq
- L6. Eqaluit, lejrskole ved Nanortalik

3.4.3 M. Områder udlagt til fåreholdersteder, landbrug, havbrug, skovbrug, hundeøer m.v.

- M1. Fåreholdersted ved Tasiluk, Qaqortoq
- M2. Landbrugsstation ved Upernaviaarsuk, Qaqortoq
- M3. Fåreholdersted ved Qoqortukulooq, Qaqortoq
- M4. Fåreholdersted ved Illorsuit, Qaqortoq
- M5. Fåreholdersteder ved Kangerluarsorujuk, Qaqortoq
- M6. Fåreholdersteder ved Eqaluit, Qaqortoq
- M7. Fåreholdersteder ved Qanisartuut, Qaqortoq
- M8. Fåreholdersted ved Kingittoq, Qaqortoq
- M9. Rensdyrstation ved Isortoq, Qaqortoq
- M10. Rensdyrstation ved Itilleq Killeq, Narsaq
- M11. Rensdyrstation ved Itilleq Kangilleq, Narsaq
- M12. Landbrugsområde ved Narsap Ilua, Narsaq
- M13. Fåreholdersted og landbrugsområde ved Narsap Ilua, Narsaq
- M14. Fåreholdersted ved Qorlortup, Narsaq
- M15. Fåreholdersteder ved Qorlortoq, Narsaq
- M16. Fåreholdersteder ved Nunataaq, Narsaq
- M17. Fåreholdersted ved Kangerlua, Narsaq
- M18. Fåreholdersted ved Inneruulalik, Narsaq
- M19. Fåreholdersted ved Ipiutaq, Narsaq
- M20. Fåreholdersteder ved Issormiut-Sillisit, Narsaq
- M21. Fåreholdersteder ved Arinannguit, Narsaq
- M22. Fåreholdersteder ved Igaliku, Narsaq
- M23. Fåreholdersted ved Iterlak, Narsaq
- M24. Fåreholdersted ved Qinngua Kangilleq, Narsaq
- M25. Fåreholdersted ved Qinngua, Narsaq
- M26. Fåreholdersted ved Qorlortup Itinnera, Narsaq
- M27. Fåreholdersted ved Kiattut, Narsaq
- M28. Fåreholdersted ved Narsarsuaaraq, Narsaq
- M29. Fåreholdersted ved Eqaluit Ilua, Narsaq
- M30. Fåreholdersteder ved Igaliku Kujalleq, Narsaq
- M31. Fåreholdersteder ved Saputit, Nanortalik
- M32. Fåreholdersted ved Nalasut, Nanortalik
- M33. Fåreholdersteder ved Qallimiut, Nanortalik
- M34. Fåreholdersted ved Qorlortorsuaq, Nanortalik
- M35. Fåreholdersted ved Eqarlugarsuit, Nanortalik

3.4.4 N. Områder til teknik og infrastruktur m.v.

- N1. Vandkraftanlæg ved Qorlortorsuaq, Qaqortoq, Narsaq og Nanortalik
- N2. Guldminen ved Nalunaq, Nanortalik
- N3. Narsap Ilua Grusgravning – 1, Narsaq
- N4. Narsap Ilua Vandindvindingsområde, Narsaq
- N5. Narsap Ilua Grusgravning – 2, Narsaq
- N6. Narsap Ilua Grusgravning – 3, Narsaq

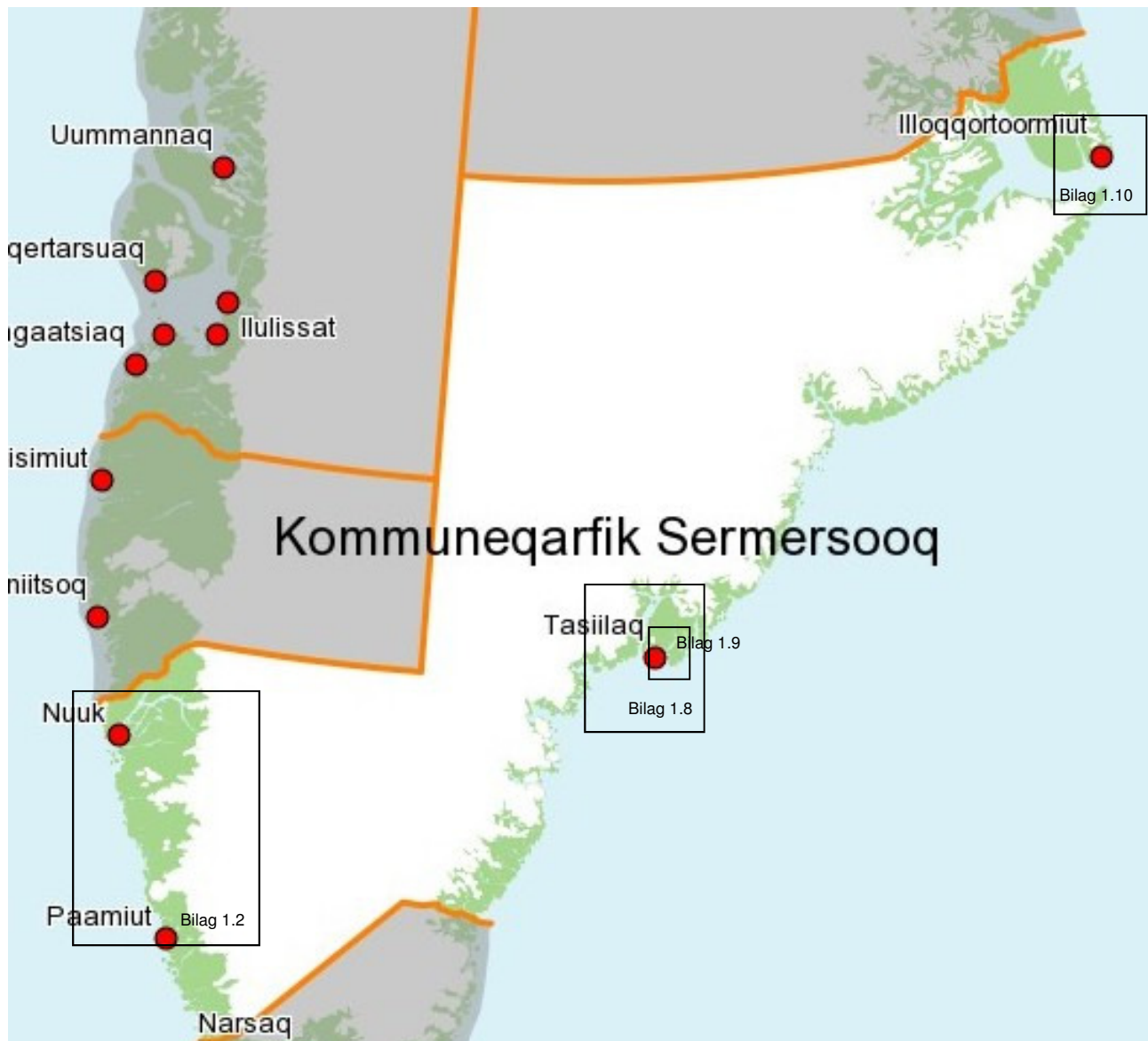
3.4.5 O. Områder, der friholdes

O1. Udisponerede områder uden om byer, bygder samt udenfor K-, L-, M- og N-områderne

O2. Vildmark

O3. Områder udlagt til ekstensiv græsning uden om byer, bygder samt udenfor K-, L-, M- og N-områderne

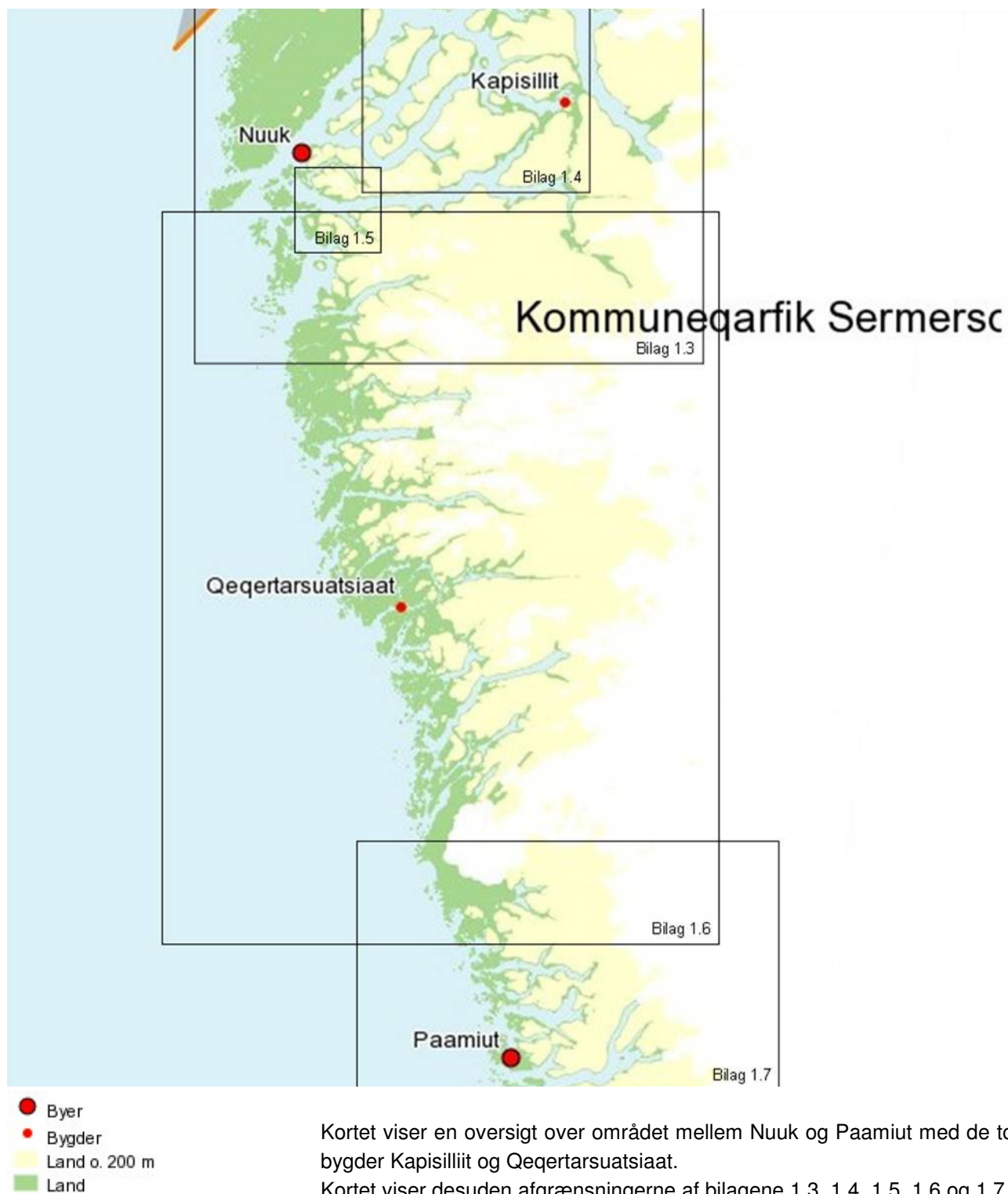
Bilag 1.1: Oversigtskort over Kommuneqarfik Sermersooq



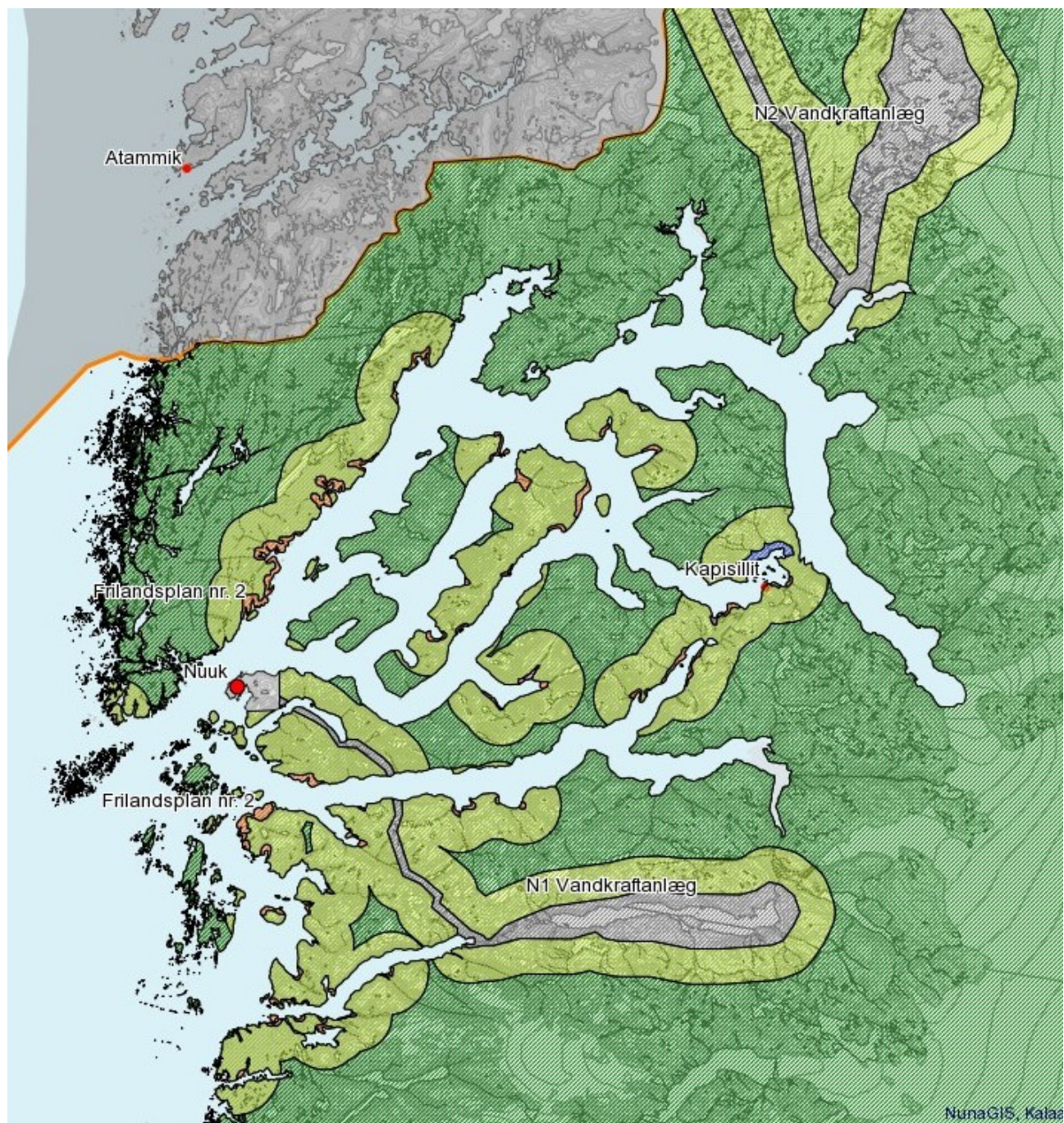
- Byer
- Is
- Land

Kortet viser en oversigt over Kommuneqarfik Sermersooq med byer.
Kortet viser desuden afgrænsningerne af bilagene 1.2, 1.8, 1.9 og 1.10.

Bilag 1.2: Oversigtskort over Nuuk med nærliggende bygder



Bilag 1.3: Nuuk med delområder



- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til fåreholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udisponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser området omkring Nuuk med delområderne:

N1. Vandkraftanlæg i Kangerluarsunnguaq (Buksefjord)

N2. Vandkraftanlæg til betjening af aluminiumssmelter ved Maniitsoq

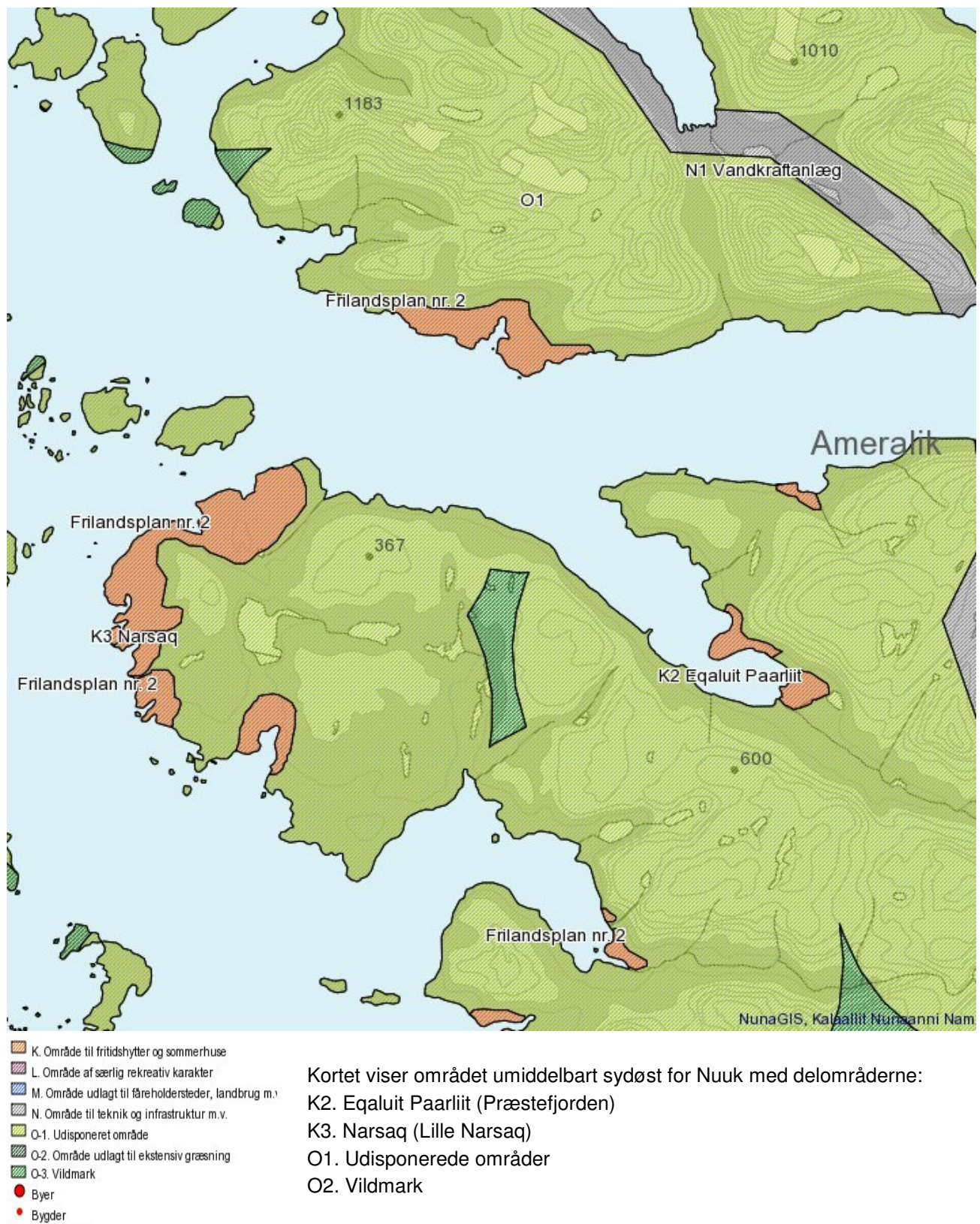
O1. Udisponerede områder

O2. Vildmark

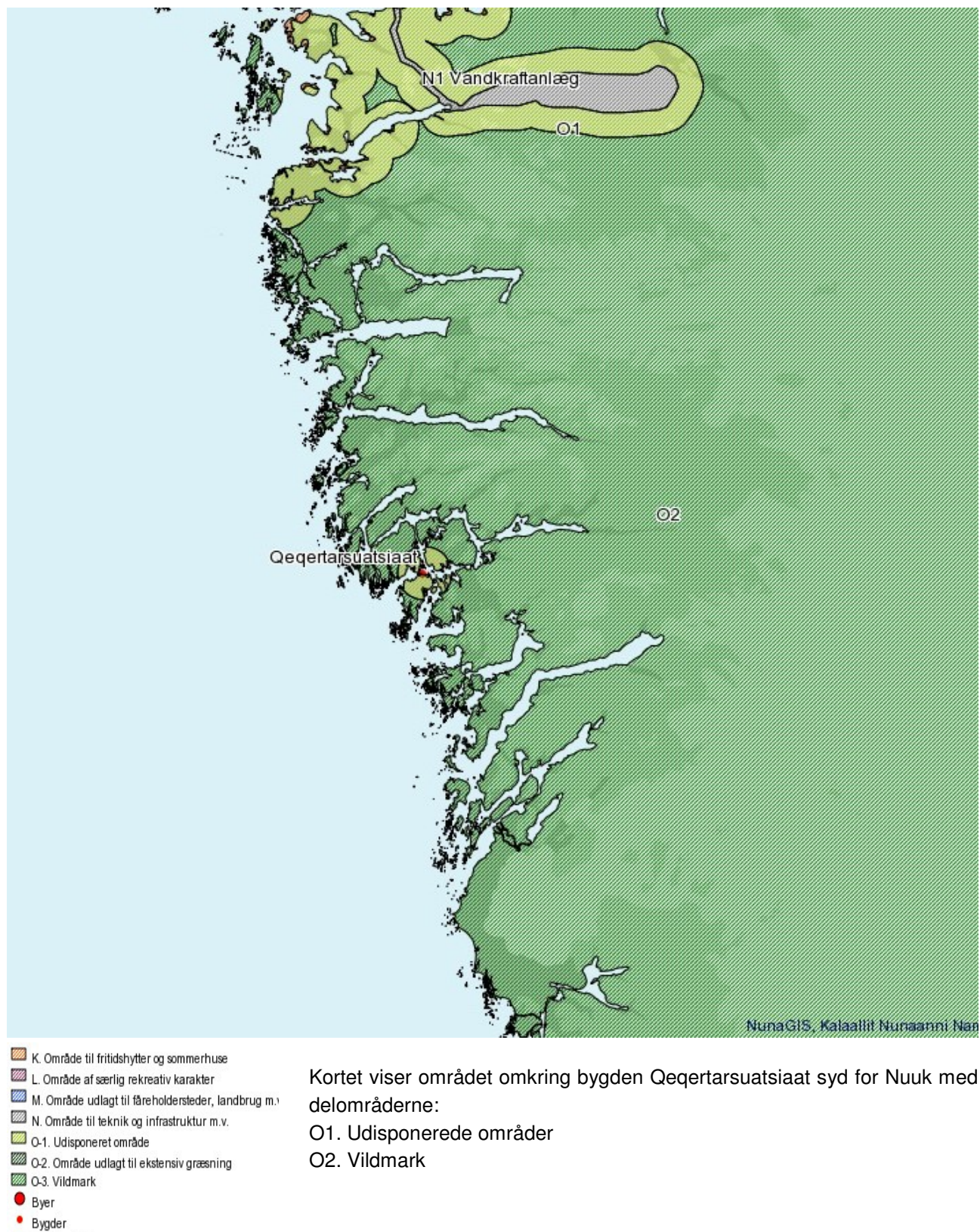
Kortet viser området umiddelbart nordøst for Nuuk med delområderne:

- K1. Eqalunguit
- L1. Qooqqut
- M1. Neriunaq-Kuussuaq
- O1. Udisponerede områder
- O2. Vildmark

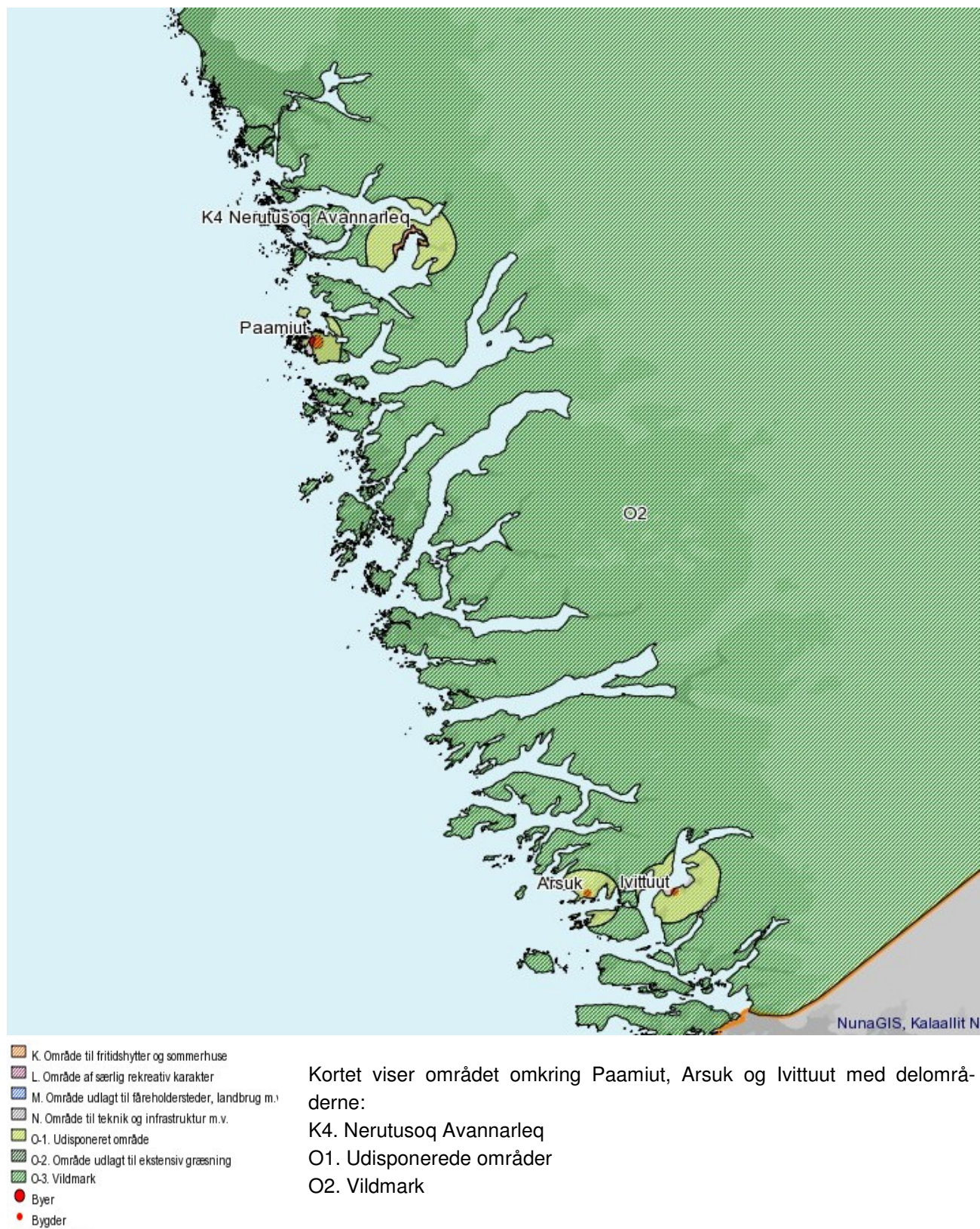
Bilag 1.5: Nuuk Syd med delområder



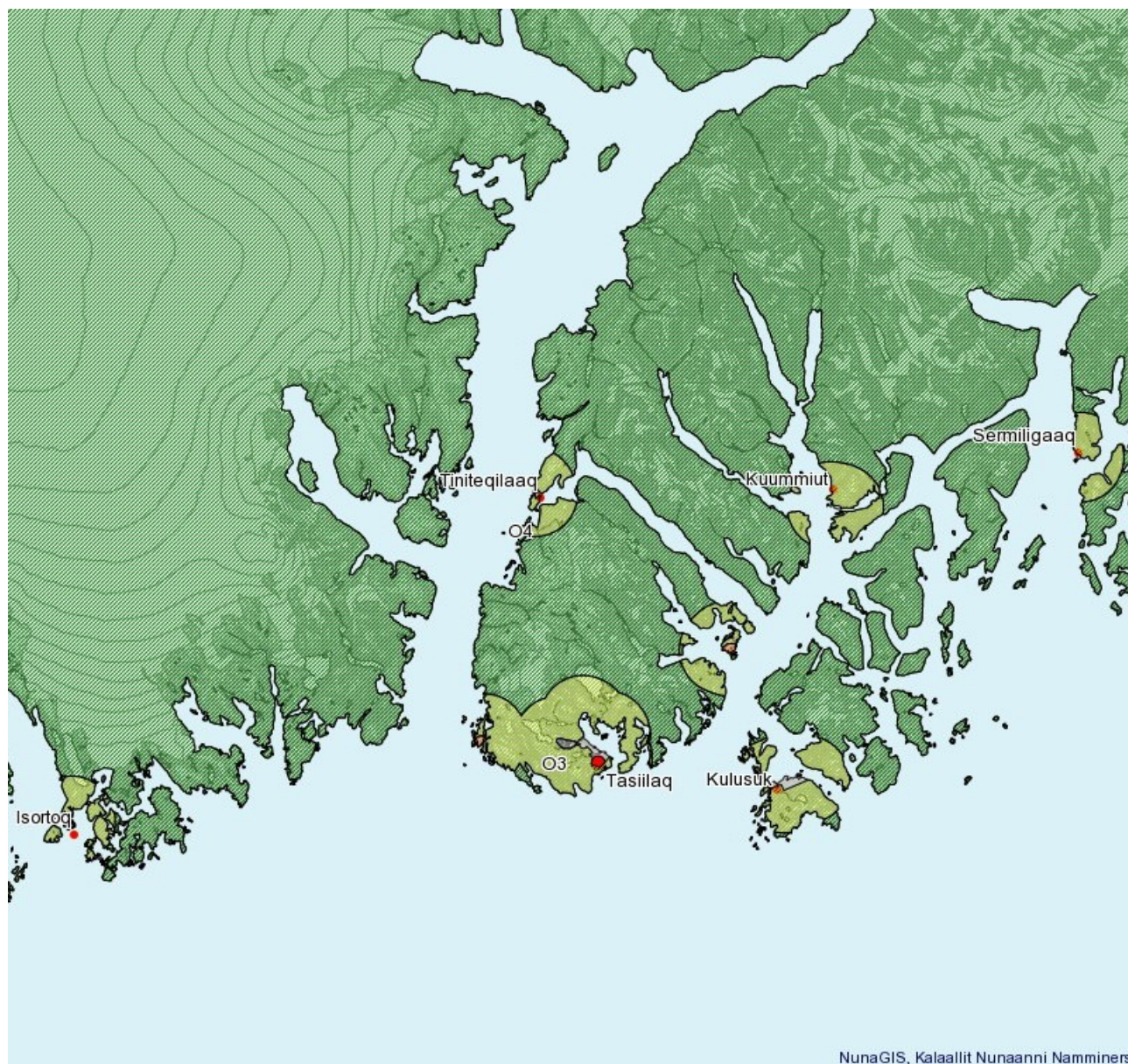
Bilag 1.6: Qeqertarsuatsiaat med delområder



Bilag 1.7: Paamiut, Arsuk og Ivittuut med delområder



Bilag 1.8: Tasiilaq og nærliggende bygder med delområder



- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til fåreholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udisponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser området ved Tasiilaq og nærliggende bygder samt delområderne:

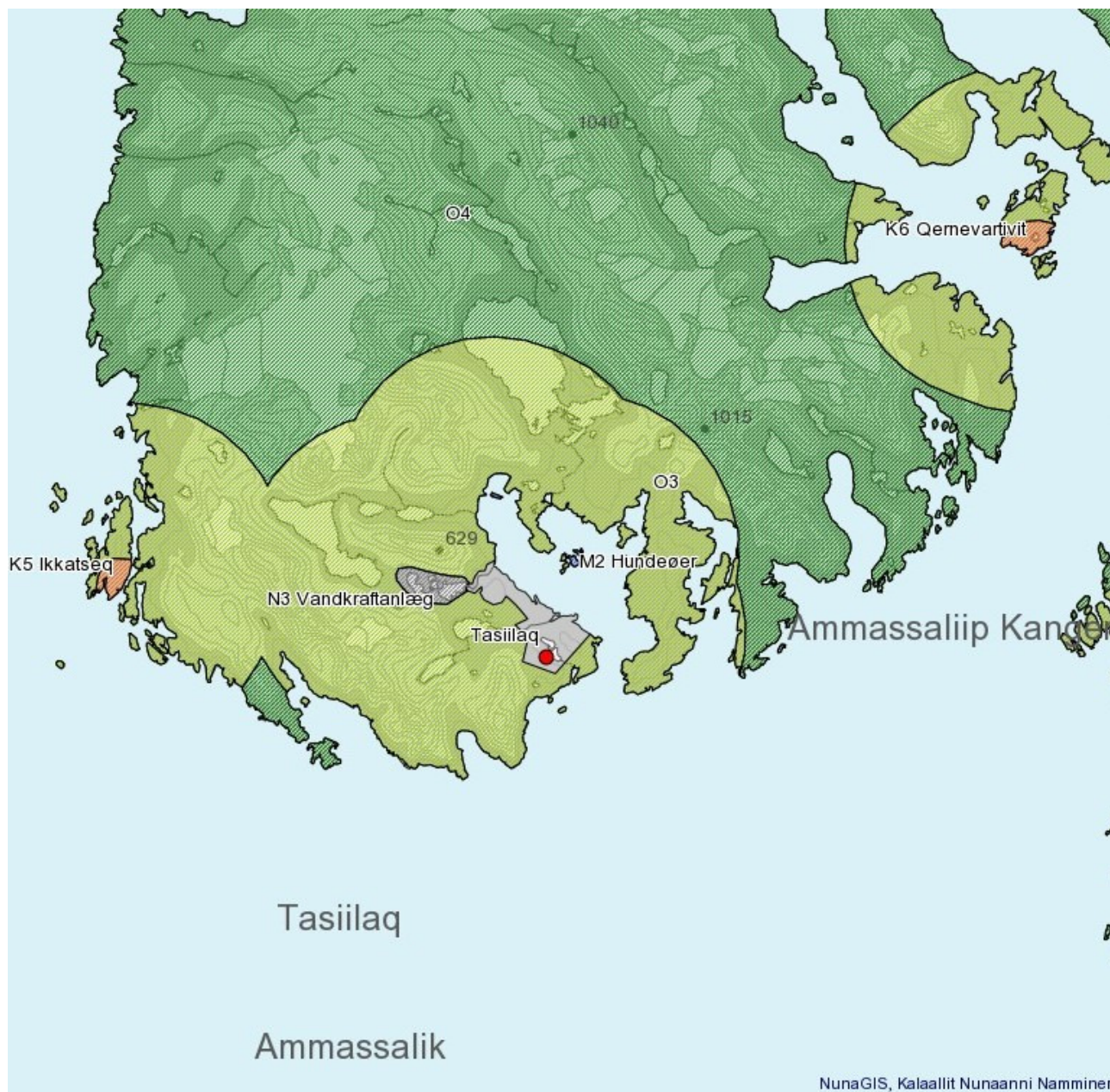
K7. Skjoldungen

K8. Imarsivik

O3. Udisponerede områder

O4. Vildmark

Bilag 1.9: Tasiilaq med delområder

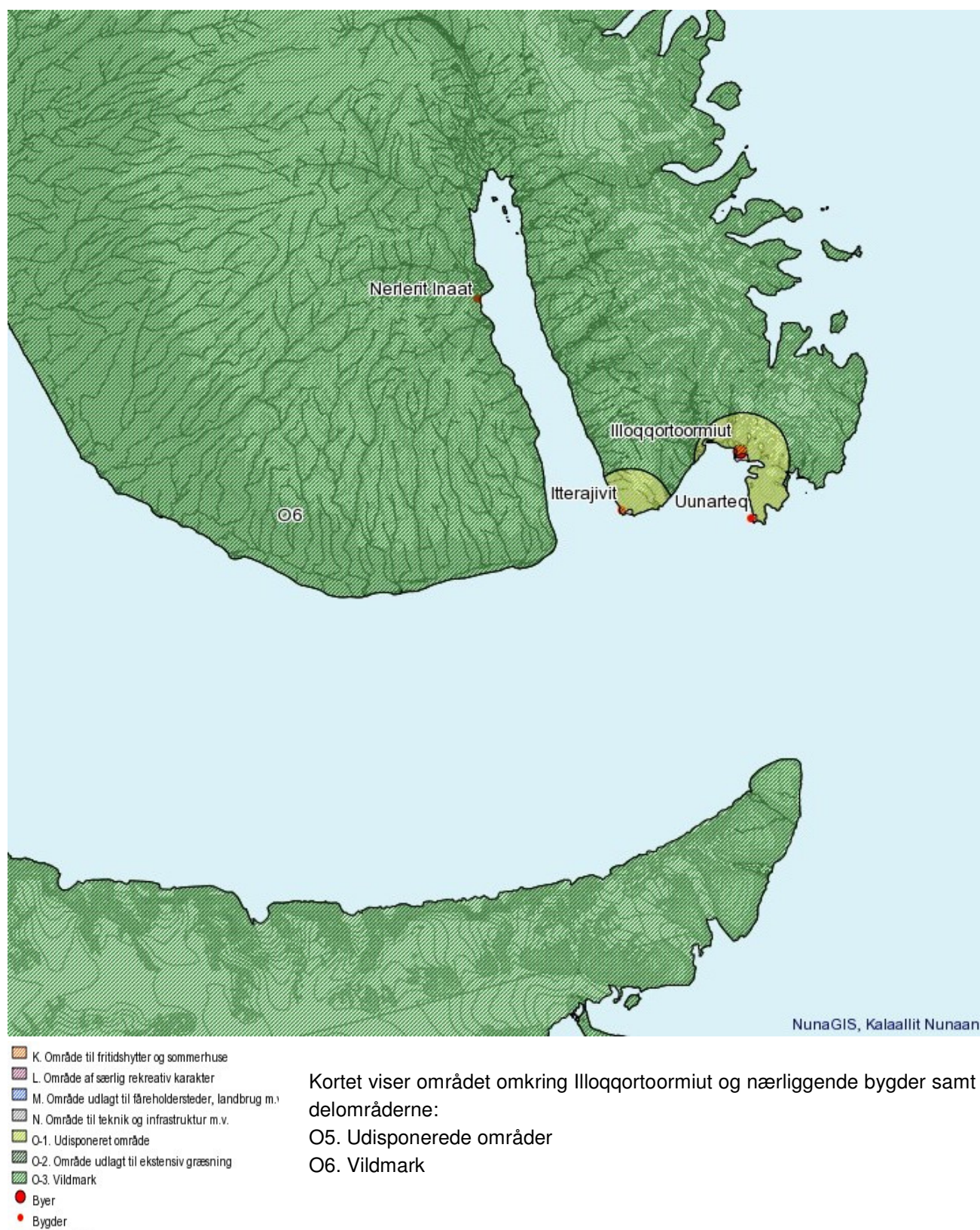


- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til fåreholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udisponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser området omkring Tasiilaq med delområderne:

- K5. Ikkatseq
- K6. Qernevartivit
- M2. Hundeøer
- N3. Vandkraftanlæg ved Aammangaaq
- O3. Udisponerede områder
- O4. Vildmark

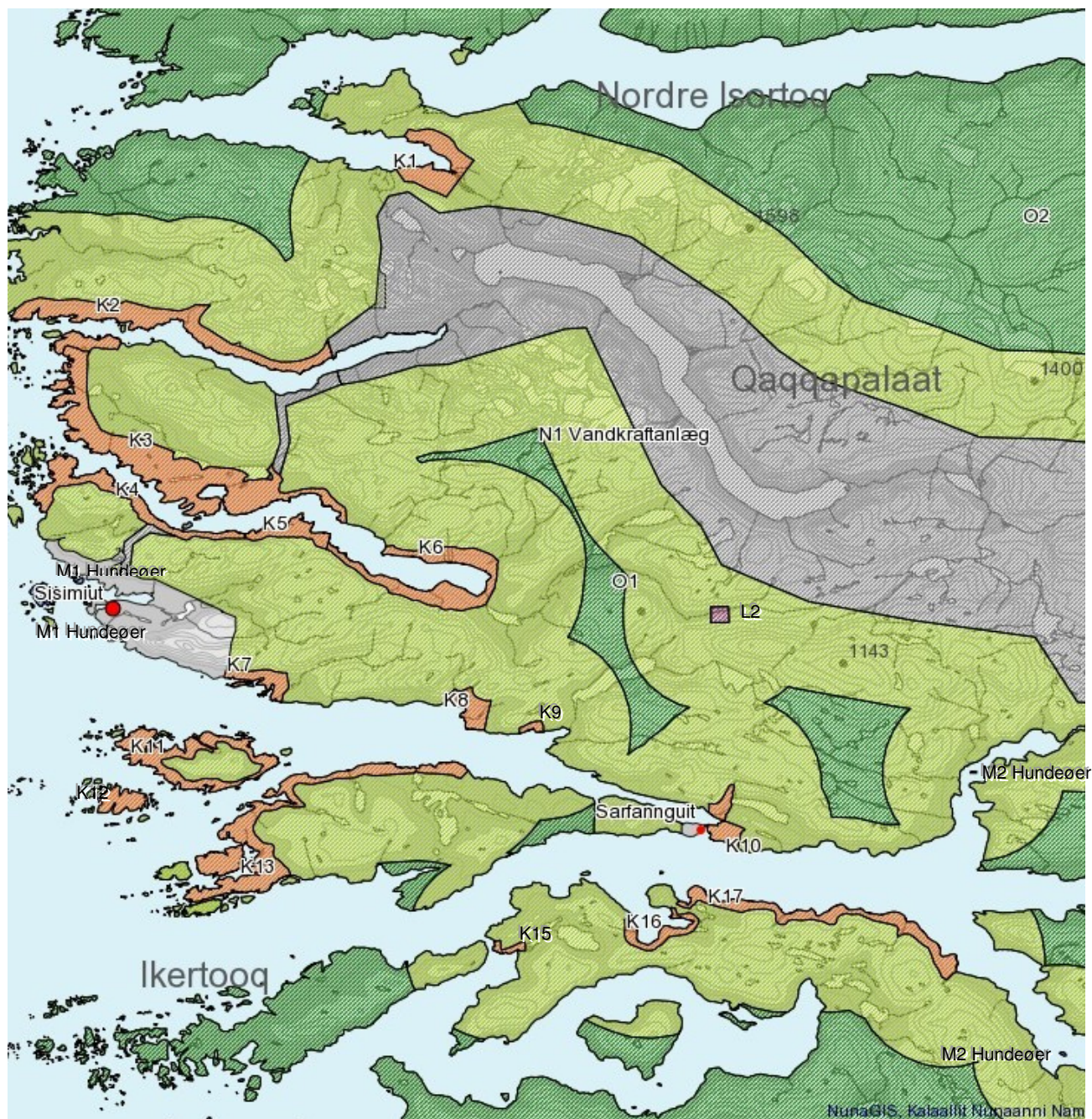
Bilag 1.10: Illoggortoormiut med delområder



Bilag 2.1: Oversigtskort over Qeqqata Kommunia



Bilag 2.2: Sisimiut med delområder



- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til færeholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udsponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser området omkring Sisimiut med delområderne:

K1 – K17. Områder til fritidshytter og sommerhuse m.v. i fjordene, Sisimiut

L2. Områder til turishytter mellem Sisimiut og Kangerlussuaq

M1. Hundeøer ved Sisimiut

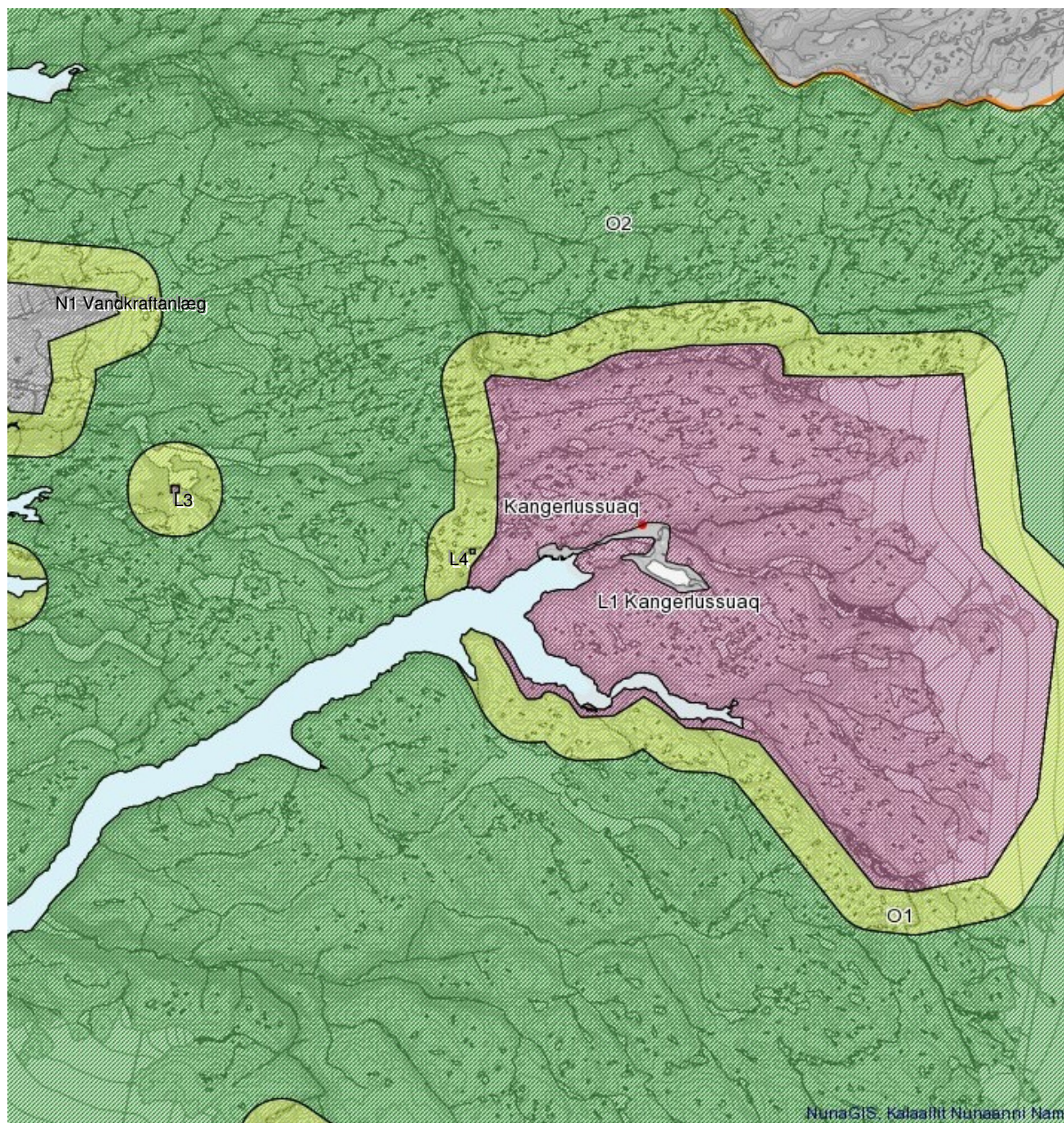
M2. Hundeøer ved Sarfanguit

N1. Vandkraftanlæg ved Tasersuaq

O1. Udsponerede områder

O2. Vildmark

Bilag 2.3: Kangerlussuaq med delområder



- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til fåreholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udsponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser området omkring Kangerlussuaq med delområderne:

L1. Kangerlussuaq

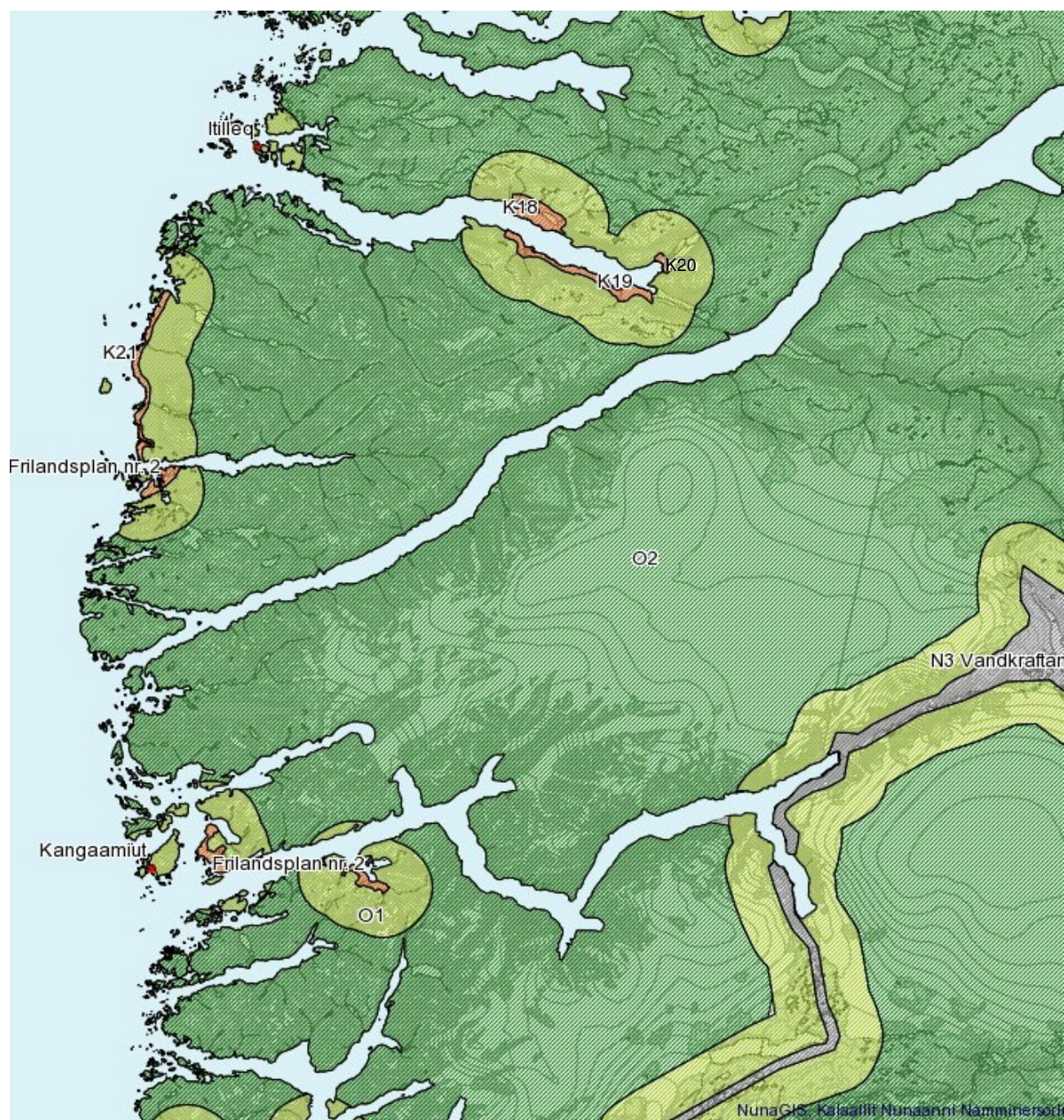
L3 og L4. Områder til turisthytter mellem Sisimiut og Kangerlussuaq

N1. Vandkraftanlæg ved Tasersuaq

O1. Udsponerede områder

O2. Vildmark

Bilag 2.4: Itilleq og Kangaamiut med delområder



- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til fåreholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udsponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser området omkring bygderne Itilleq og Kangaamiut med delområderne:

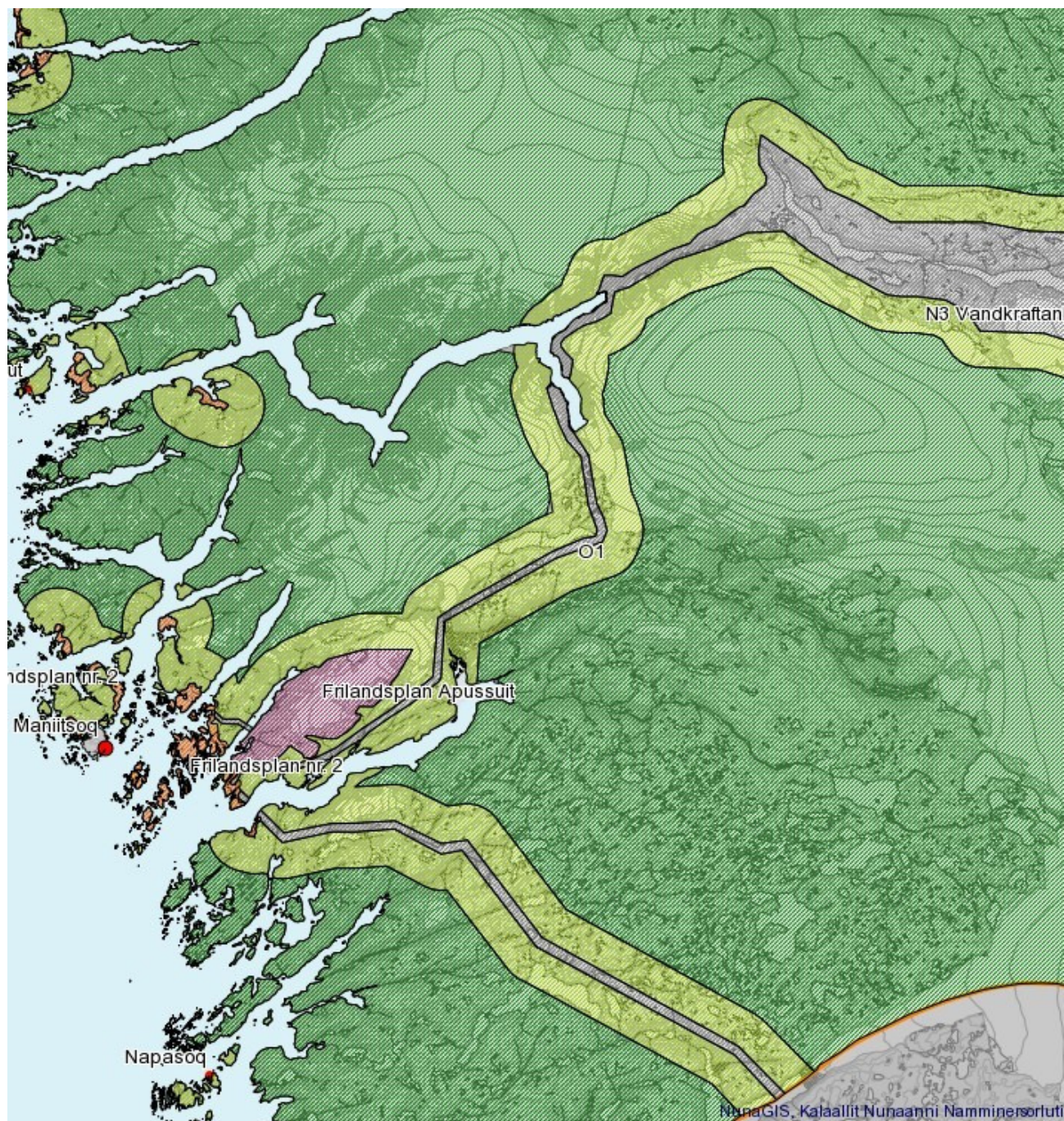
K18 – K21. Områder til fritidshytter og sommerhuse m.v. i fjordene Sisimiut

N3. Vandkraftanlæg til aluminiumssmelter ved Maniitsoq

O1. Udsponerede områder

O2. Vildmark

Bilag 2.5: Maniitsoq og Tasersiaq med delområder



- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til fåreholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udsponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

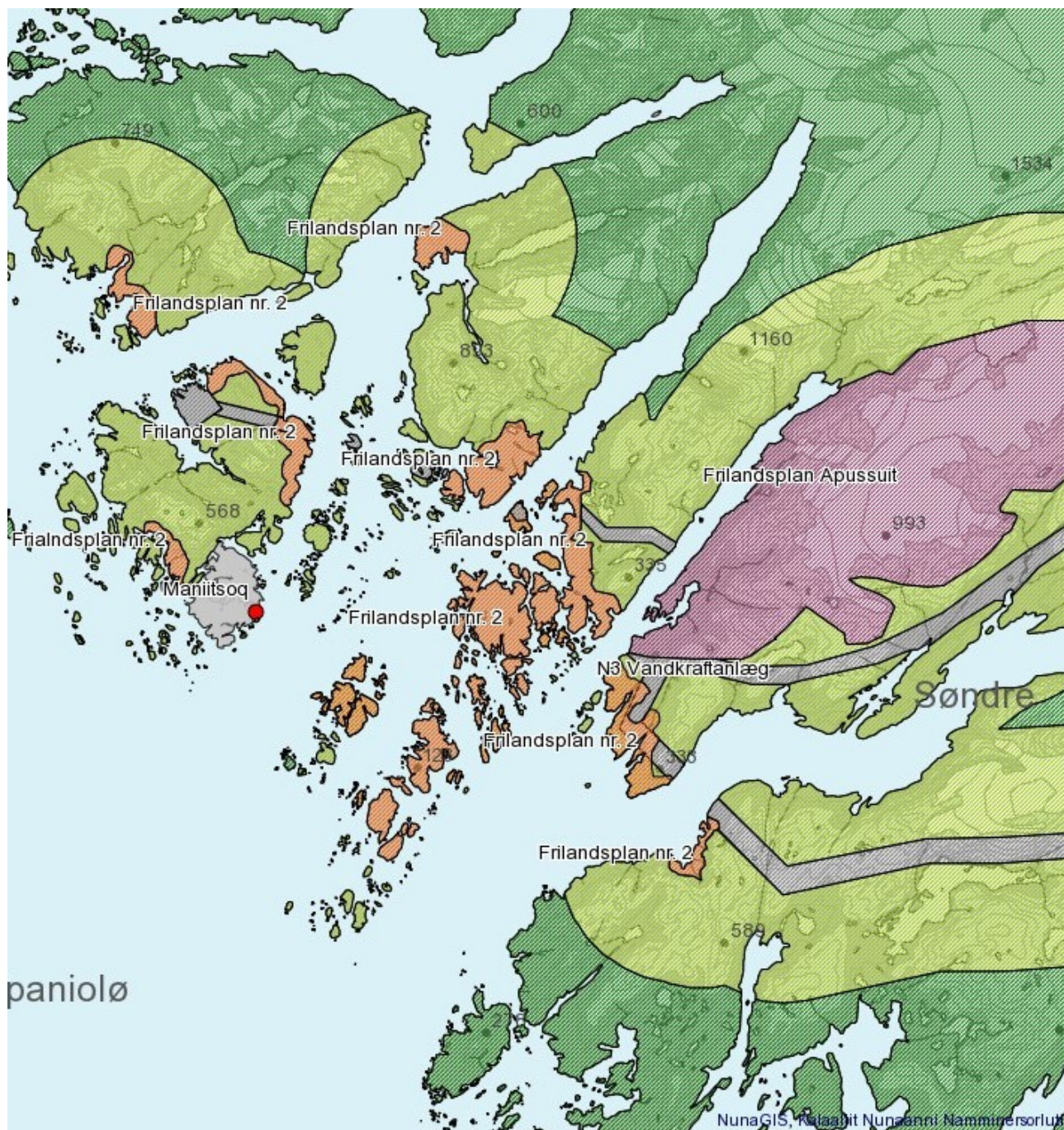
Kortet viser området omkring Maniitsoq og vandkraftanlæg til aluminiumssmelter med delområderne:

N3. Vandkraftanlæg til aluminiumssmelter ved Maniitsoq

O1. Udsponerede områder

O2. Vildmark

Bilag 2.6: Maniitsoq med delområder



- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til fåreholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udsponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser området omkring Maniitsoq med delområderne:

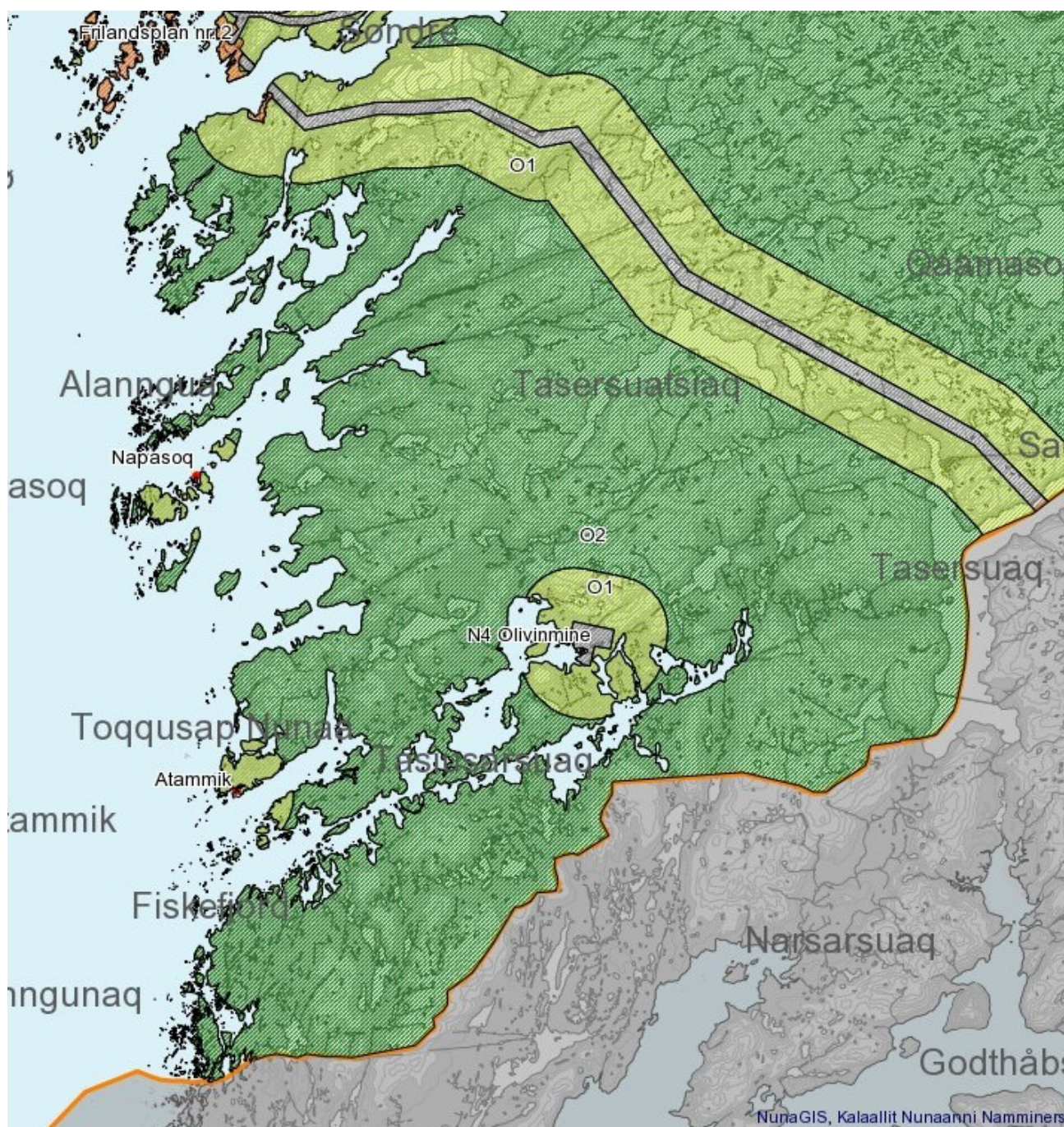
N2. Aluminiumsmelter ved Maniitsoq

N3. Vandkraftanlæg til aluminiumsmelter ved Maniitsoq

O1. Udsponerede områder

O2. Vildmark

Bilag 2.7: Napasoq og Atammik med delområder



- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til fåreholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udisponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser området omkring bygderne Napasoq og Atammik syd for Maniitsoq med delområderne:

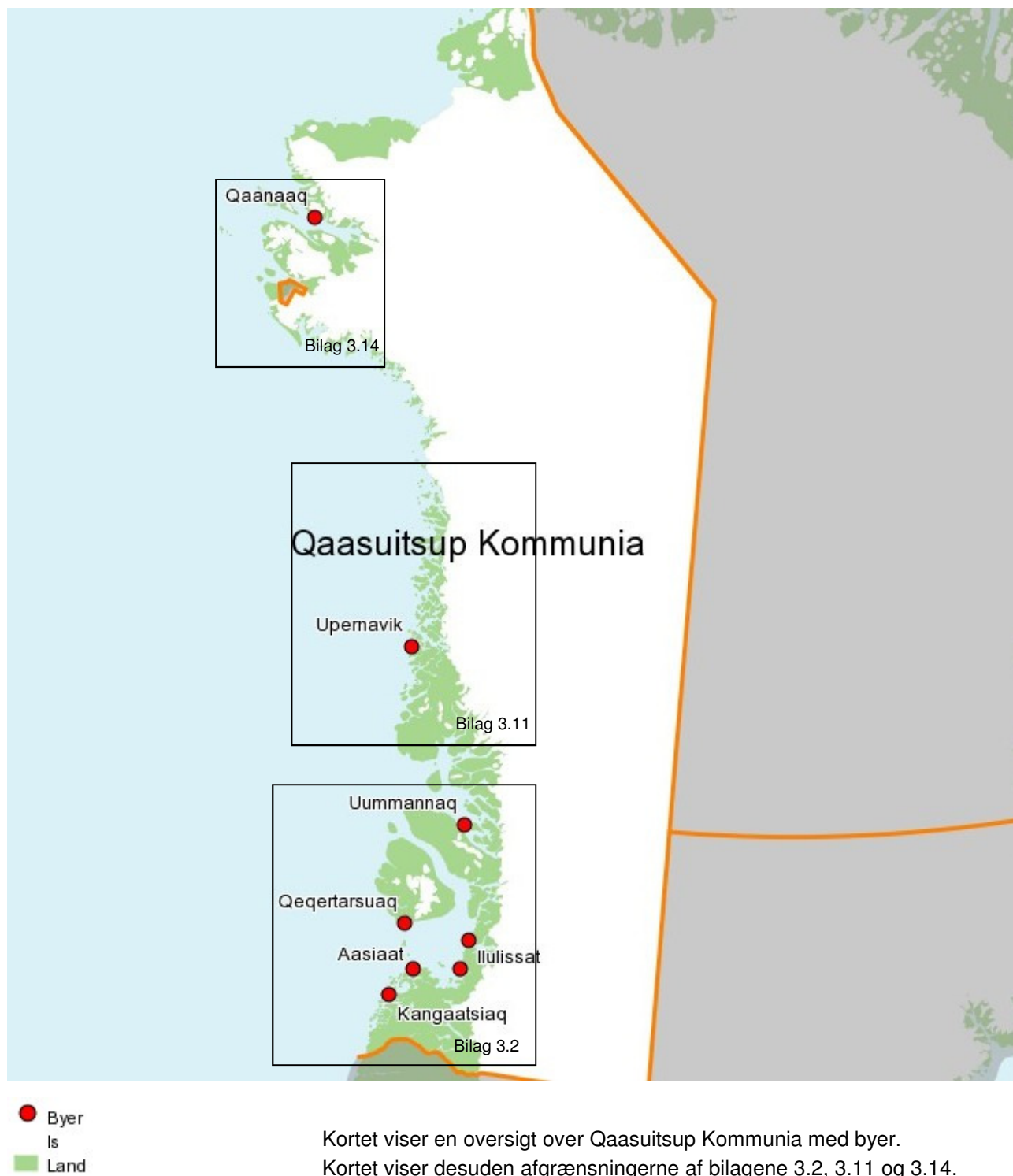
N3. Vandkraftanlæg til aluminiumssmelter ved Maniitsoq

N4. Olivinmine syd for Maniitsoq

O1. Udisponerede områder

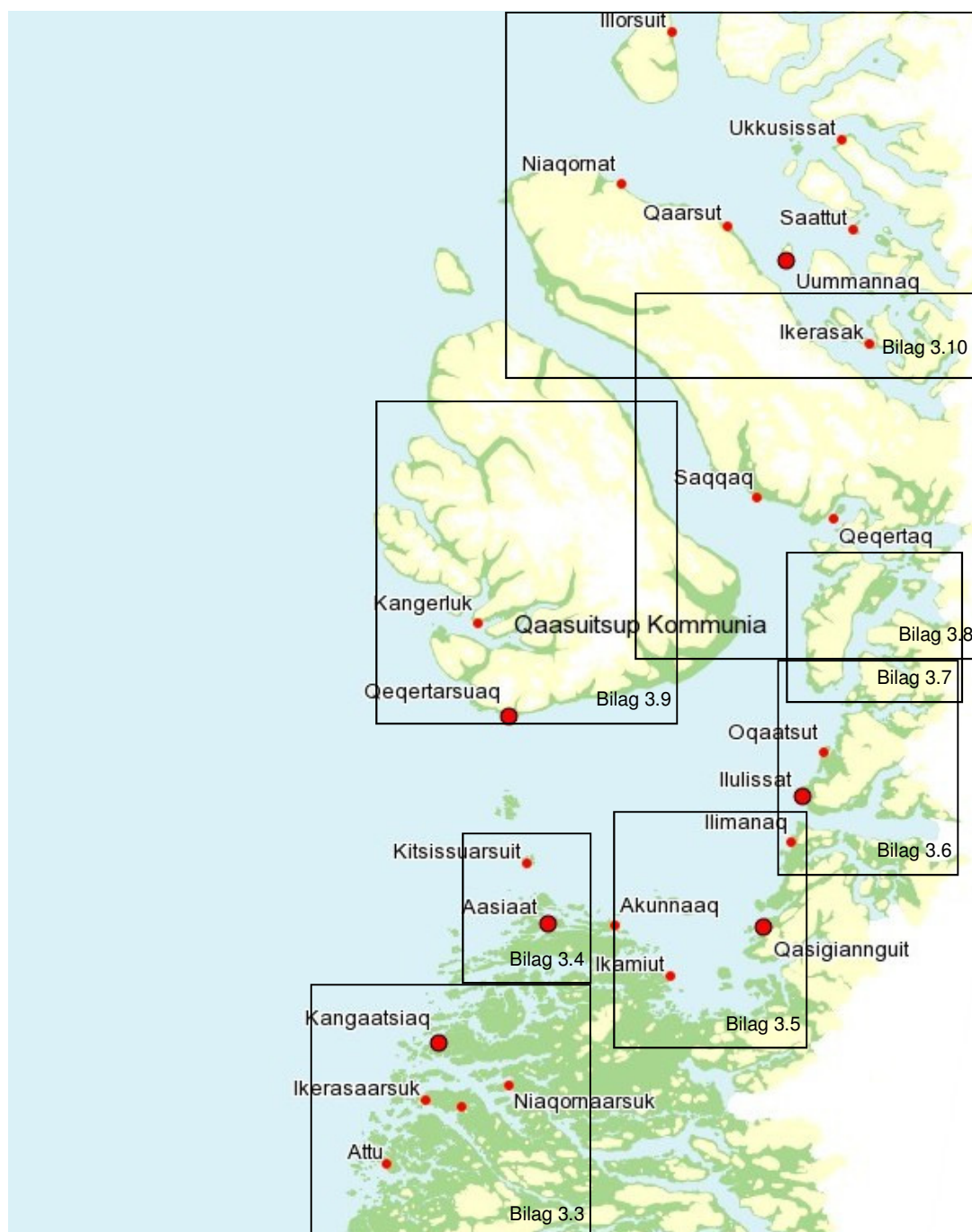
O2. Vildmark

Bilag 3.1: Oversigtskort over Qaasuitsup Kommunia



Kortet viser en oversigt over Qaasuitsup Kommunia med byer.
Kortet viser desuden afgrænsningerne af bilagene 3.2, 3.11 og 3.14.

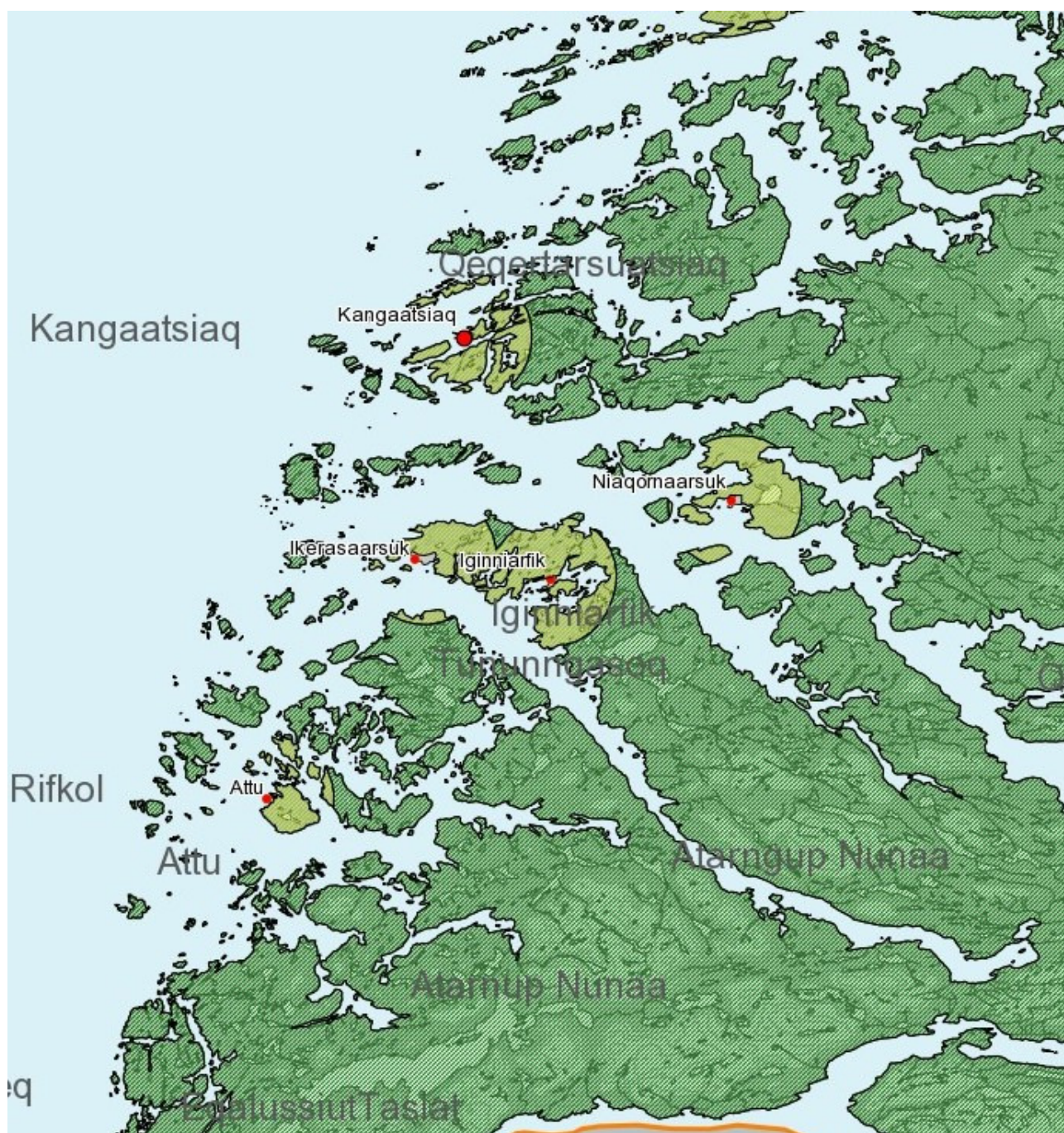
Bilag 3.2: Oversigtskort over Qaasuitsup Kommunia Syd



- Byer
- Bygder
- Land o. 200 m
- Land

Kortet viser en oversigt over Qaasuitsup Kommunias område mellem Uummannaq og Kangaatsiaq med byer og bygder. Kortet viser desuden afgrænsningerne af bilagene 3.3, 3.4, 3.5, 3.6, 3.7, 3.8, 3.9 og 3.10.

Bilag 3.3: Kangaatsiaq med delområder



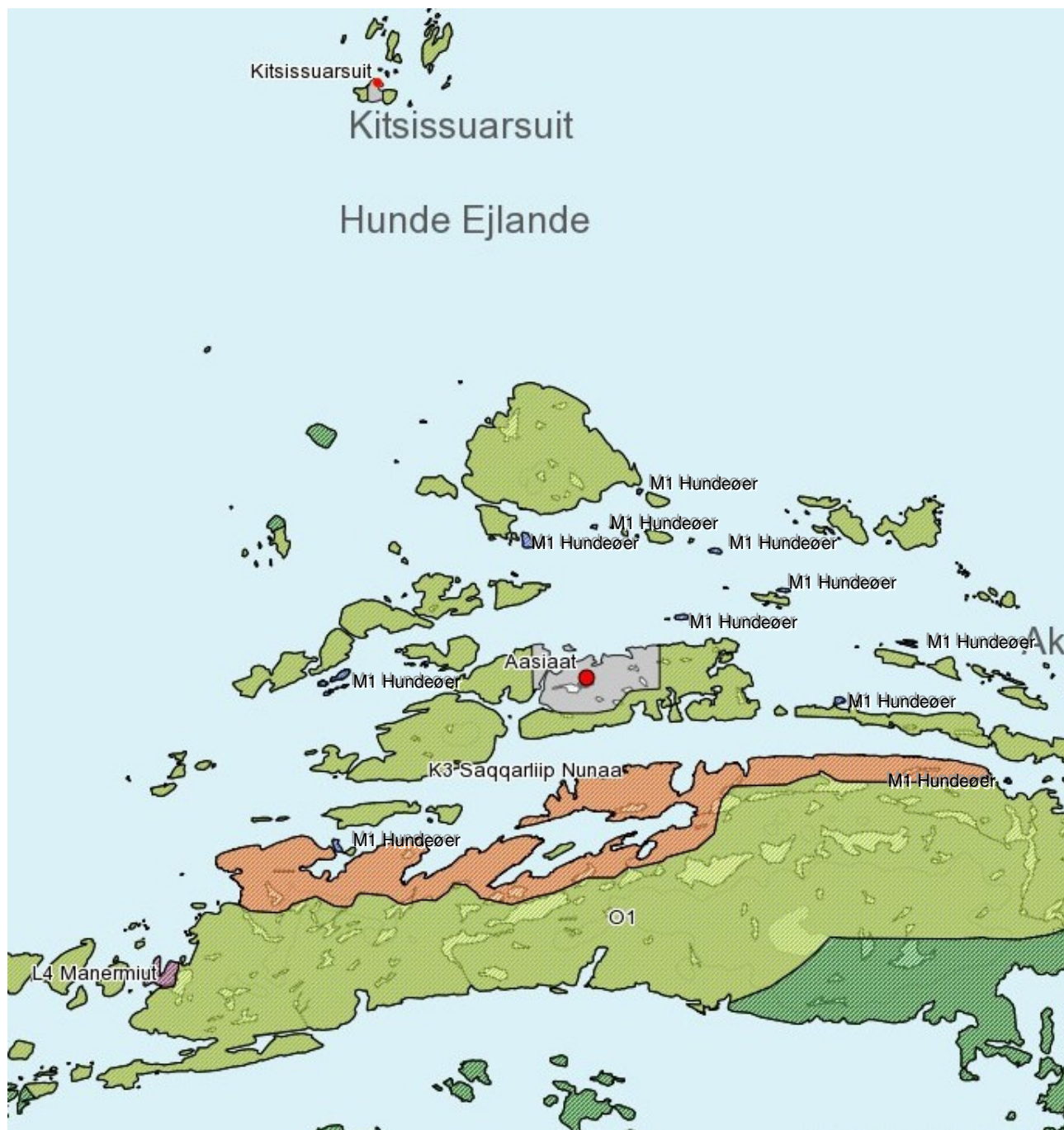
- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til fåreholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udisponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser området omkring Kangaatsiaq med nærliggende bygder samt delområderne:

O1. Udisponerede områder

O2. Vildmark

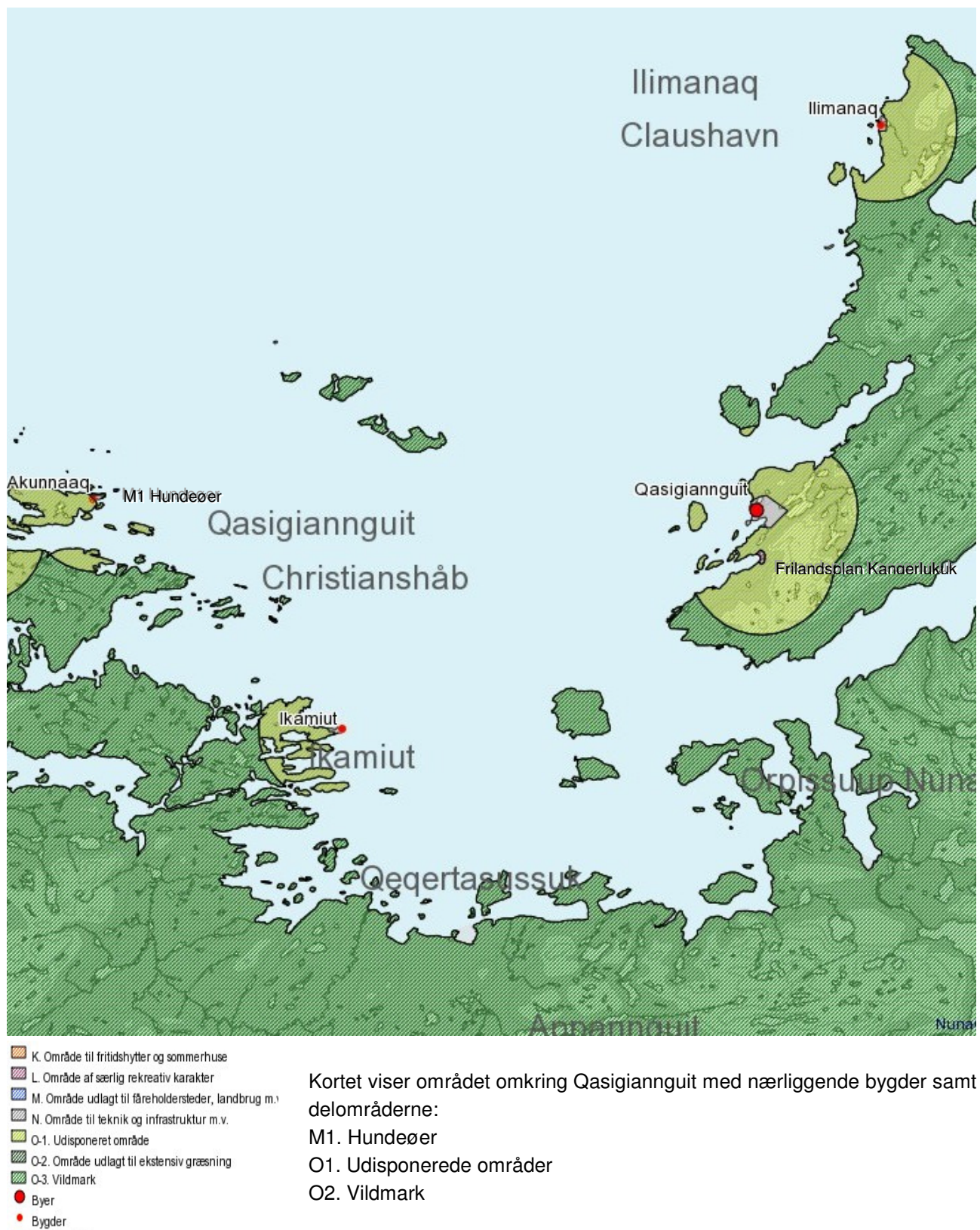
Bilag 3.4: Aasiaat med delområder



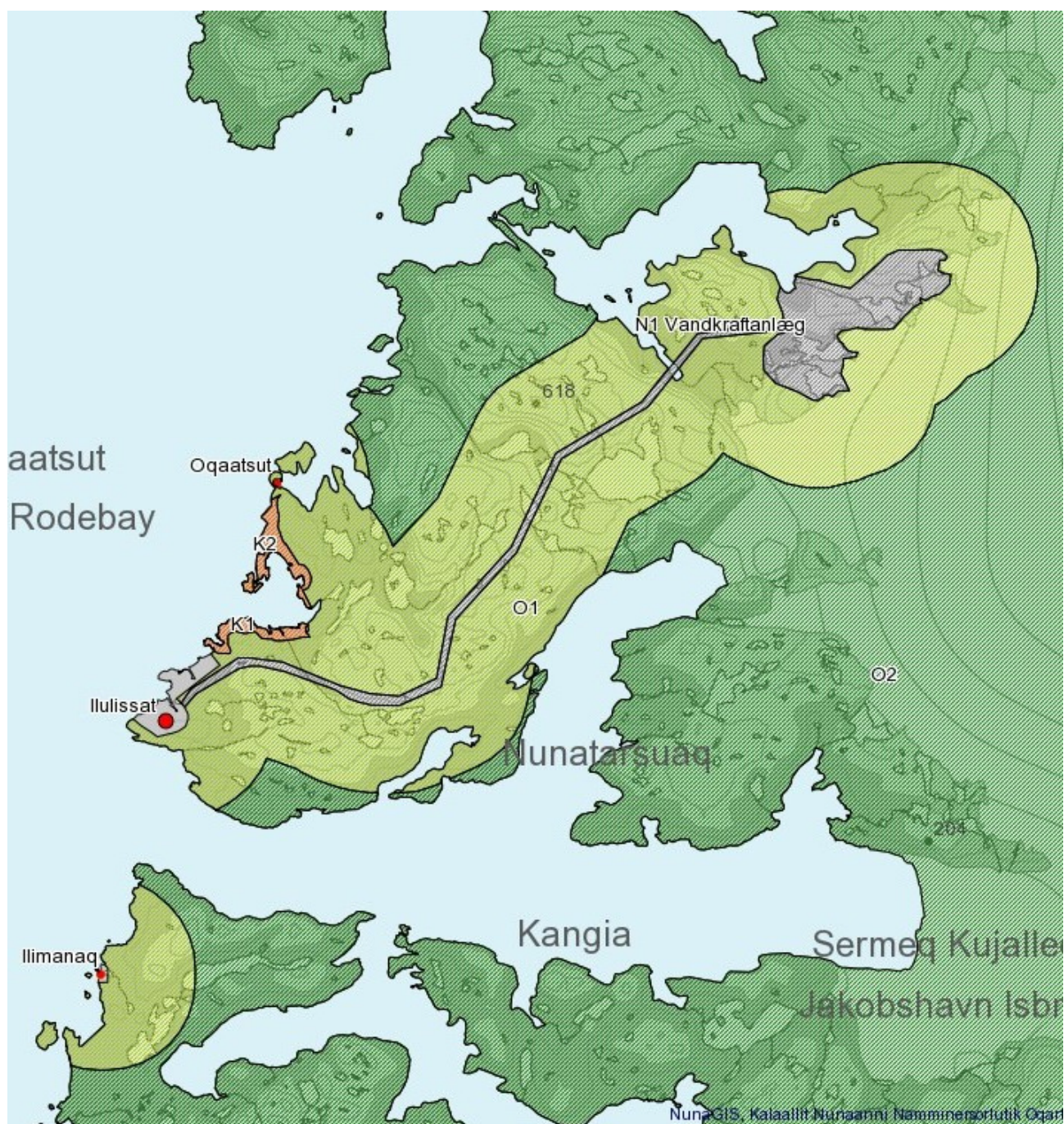
Kortet viser området omkring Aasiaat med nærliggende bygder samt delområderne:

- K3. Saqqarliip Nunaa
- L4. Manermiut
- M1. Hundeøer ved Aasiaat
- O1. Udsponerede områder
- O2. Vildmark

Bilag 3.5: Qasigiannguut med delområder



Bilag 3.6: Ilulissat med delområder



- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til fåreholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udisponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser området omkring Ilulissat med delområderne:

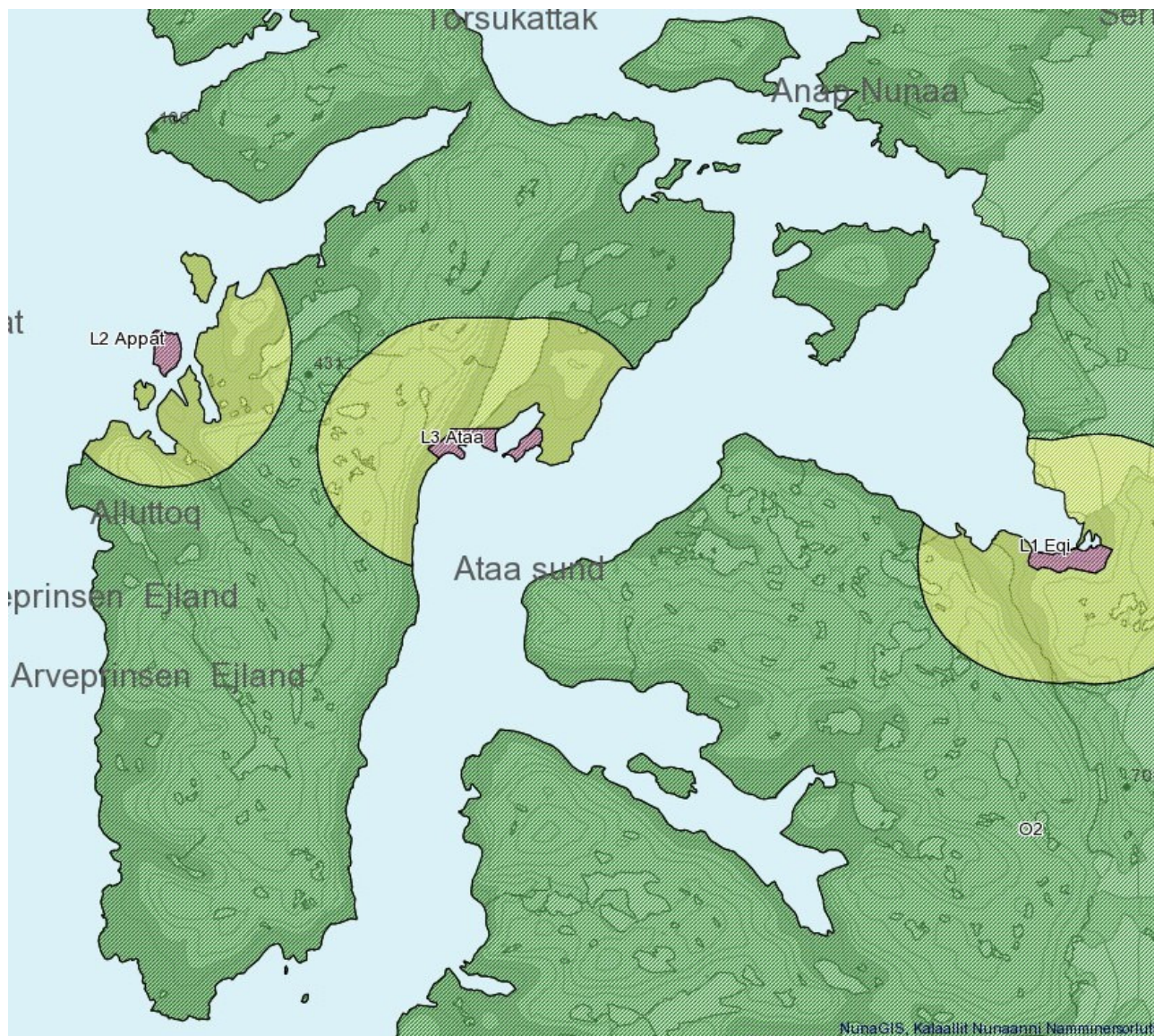
K1 og K2. Områder til fritidshytter og sommerhuse m.v. ved Paakitsoq Nunaa

N1. Vandkraftanlæg ved Paakitsoq

O1. Udisponerede områder

O2. Vildmark

Bilag 3.7: Ilulissat Nord med delområder

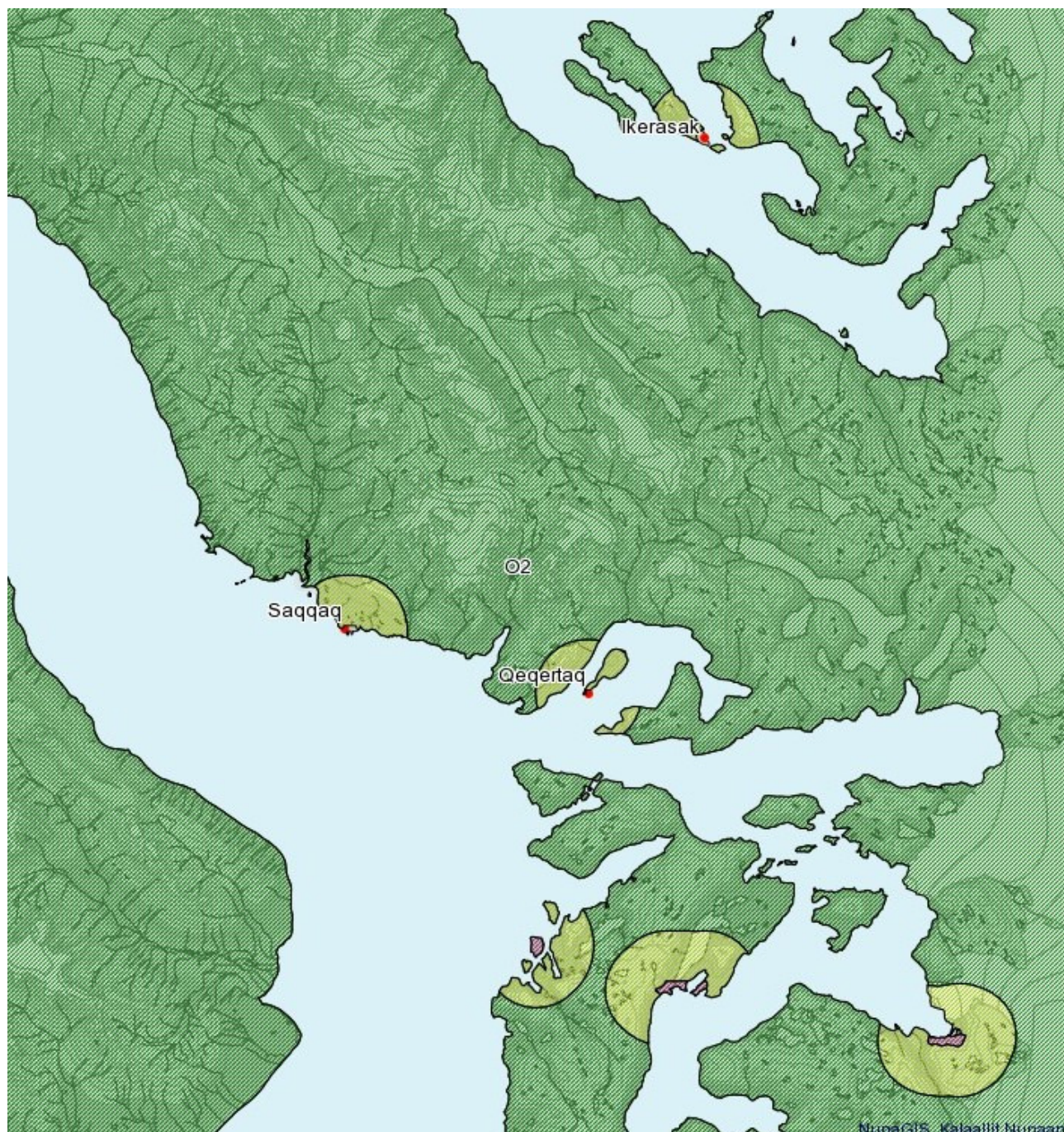


- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til fåreholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- Q-1. Udisponeret område
- Q-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- Q-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser området nord for Ilulissat med delområderne:

- L1. Egi
- L2. Appat
- L3. Ataa
- O1. Udisponerede områder
- O2. Vildmark

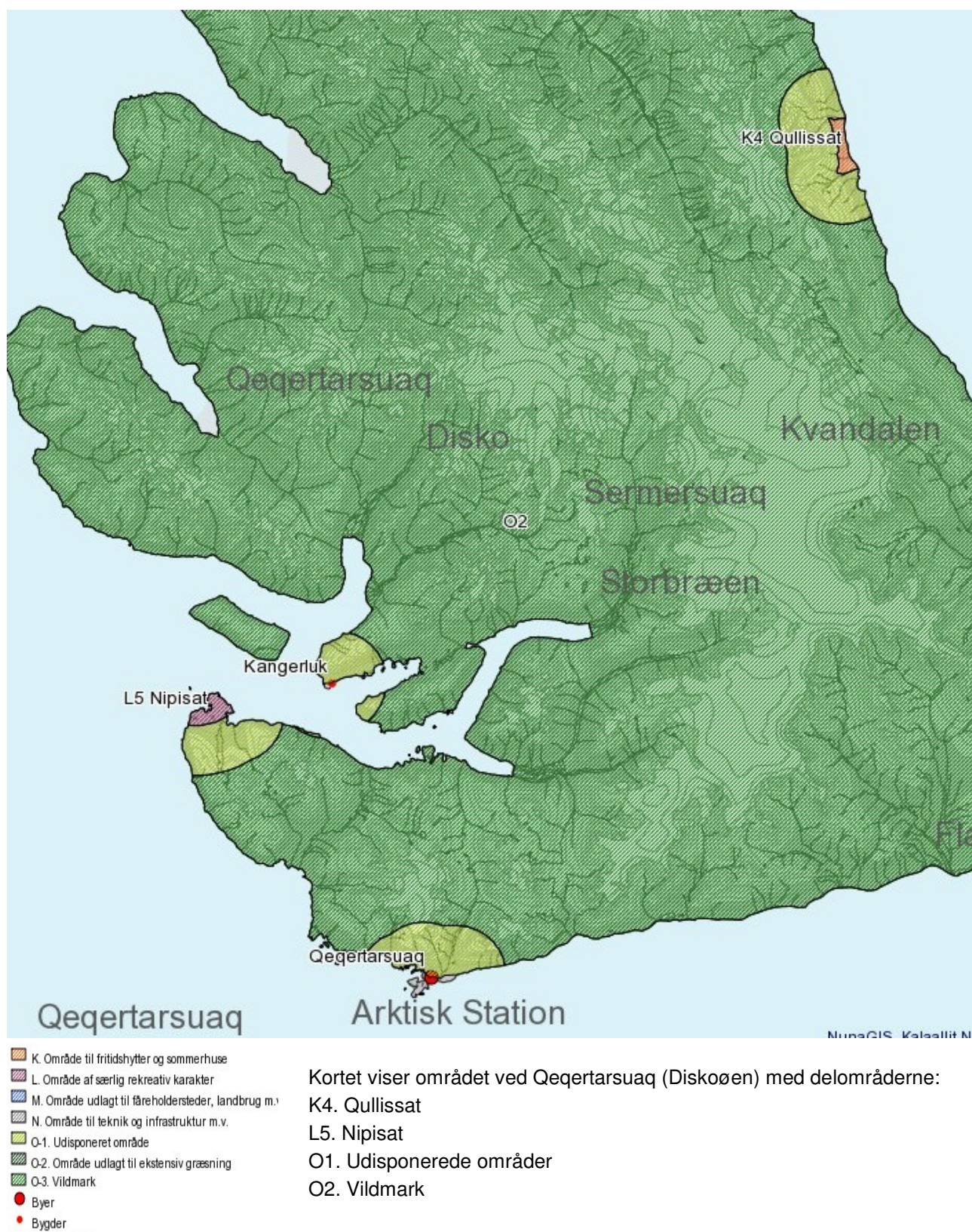
Bilag 3.8: Saqqaq og Qeqertaq med delområder



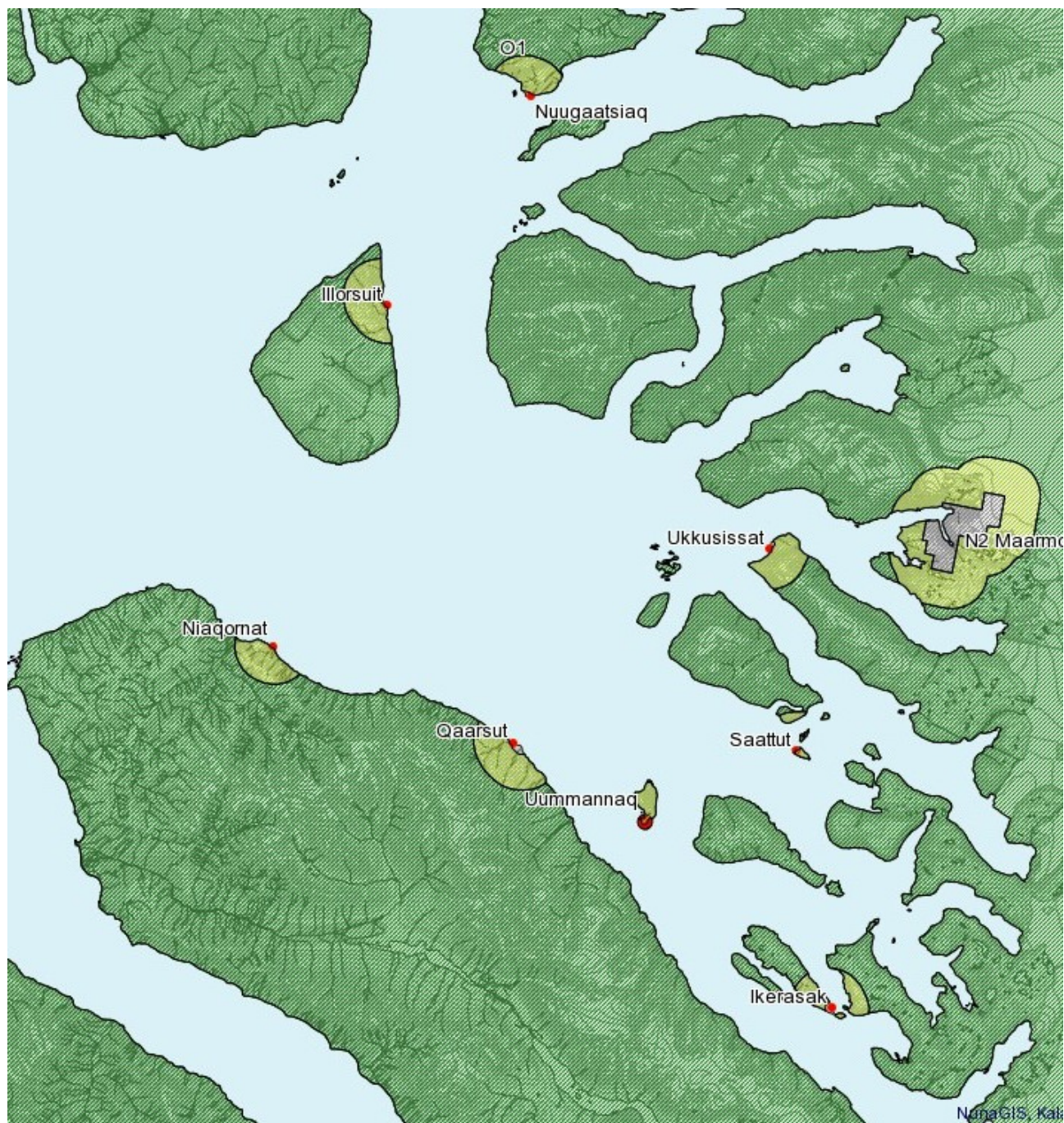
- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til fåreholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udisponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser området omkring bygderne Saqqaq og Qeqertaq nord for Ilulissat med delområderne:
O1. Udisponerede områder
O2. Vildmark

Bilag 3.9: Qeqertarsuaq med delområder



Bilag 3.10: Uummannaq med delområder

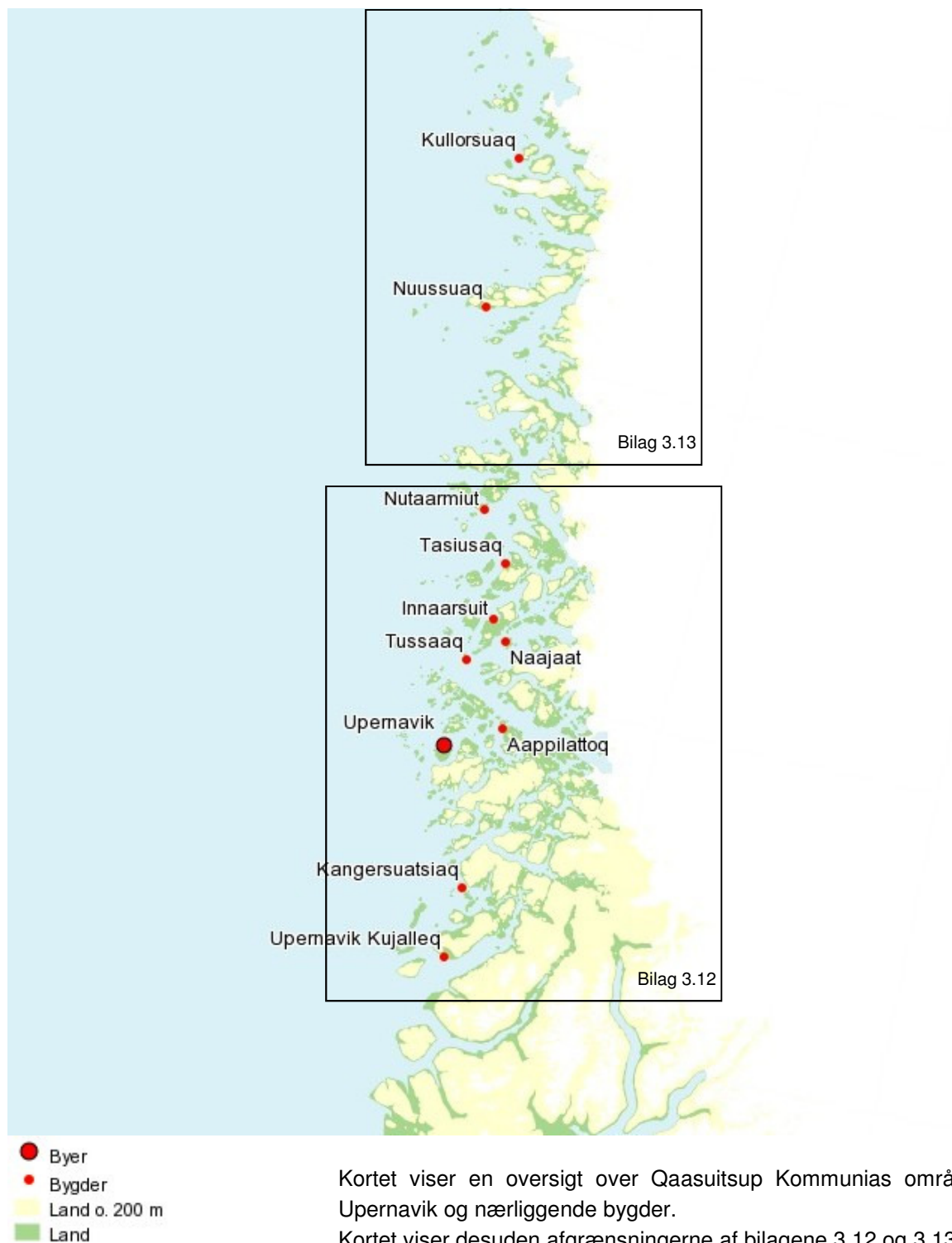


- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til fåreholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udisponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser området omkring Uummannaq med nærliggende bygder samt delområderne:

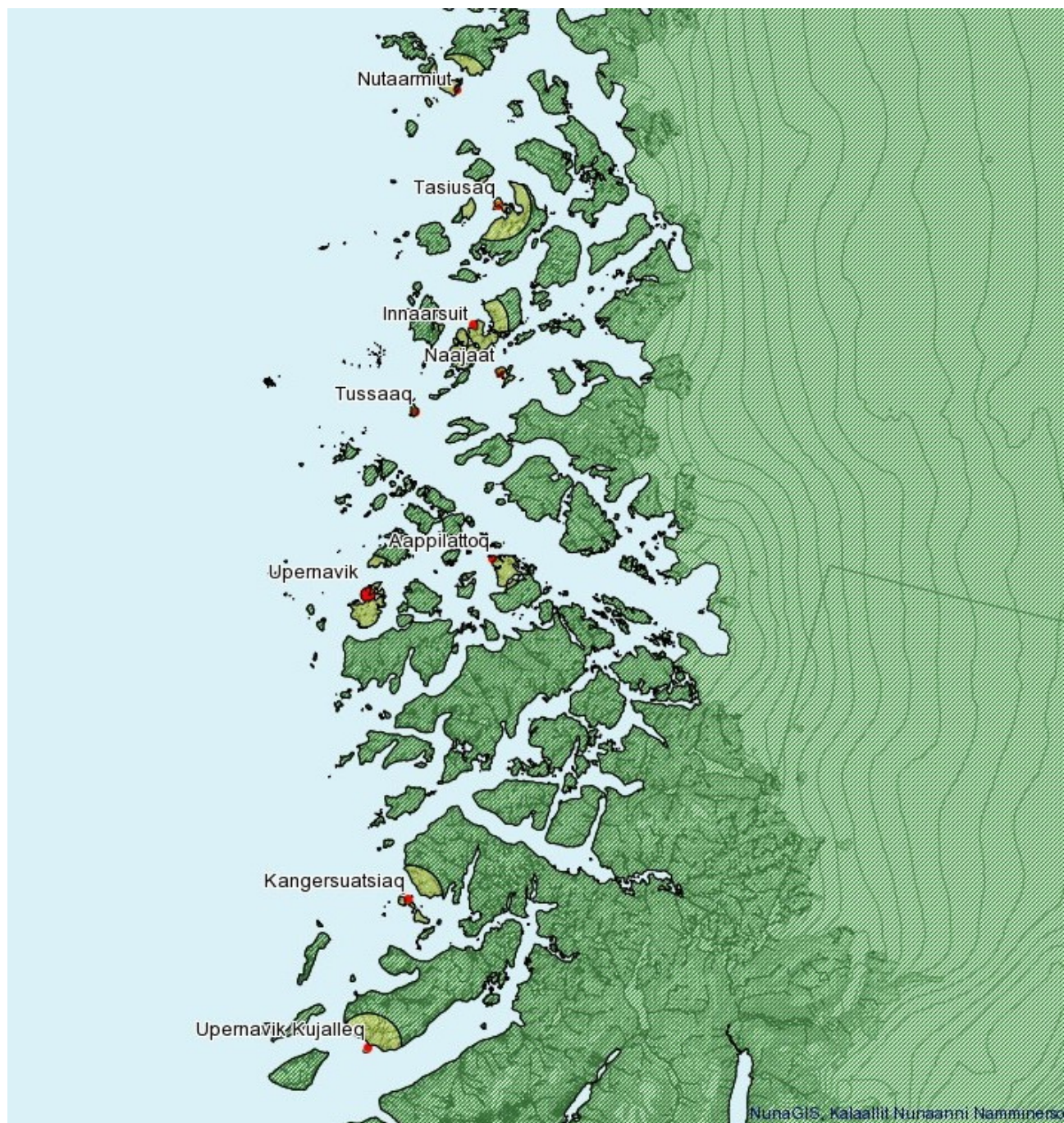
- N2. Maarmorilik mine
- O1. Udisponerede områder
- O2. Vildmark

Bilag 3.11: Oversigtskort over Qaasuitsup Kommunias Midt



Kortet viser en oversigt over Qaasuitsup Kommunias område omkring Upemavik og nærliggende bygder.
Kortet viser desuden afgrænsningerne af bilagene 3.12 og 3.13.

Bilag 3.12: Upernavik med delområder



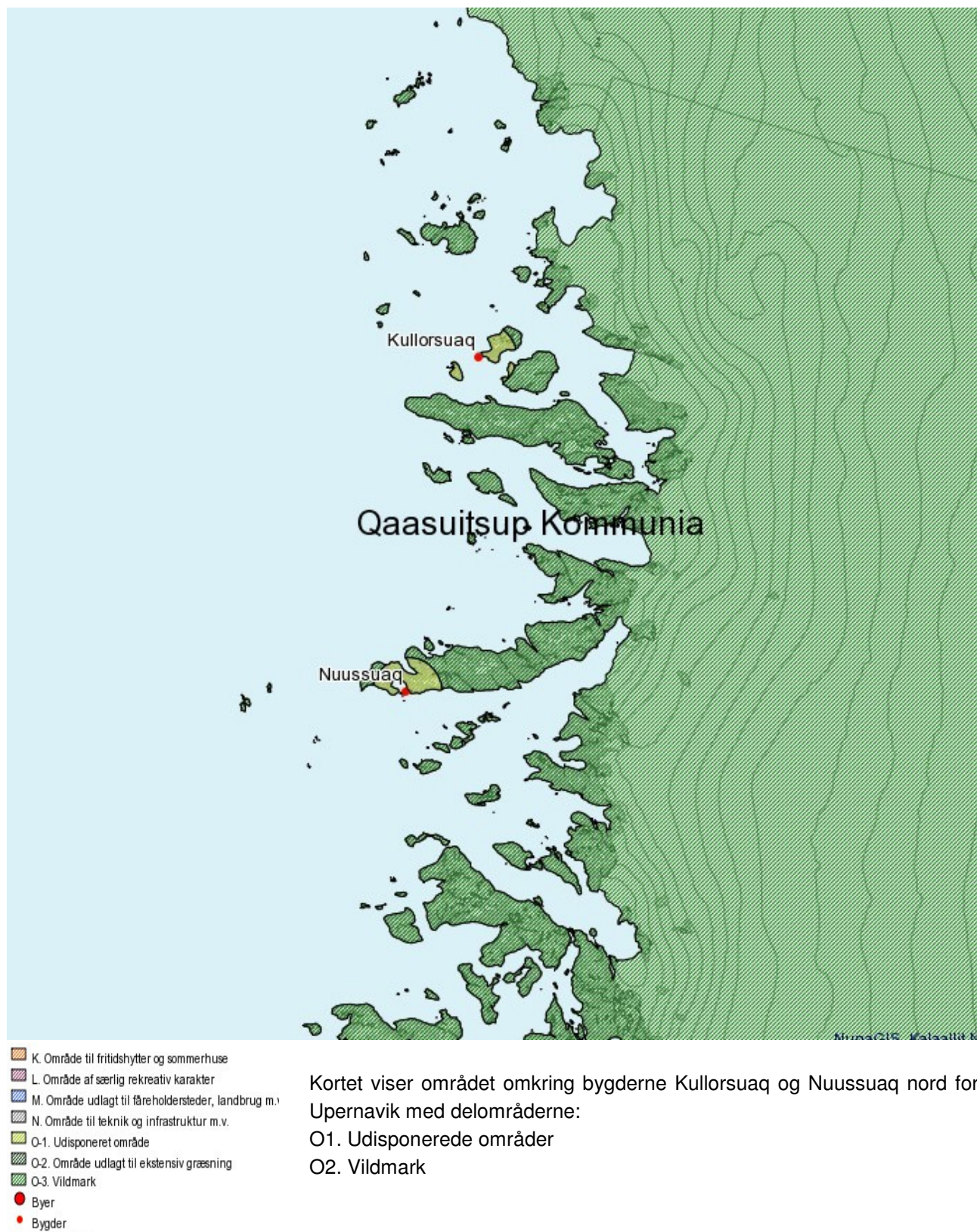
- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til fåreholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udisponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser området omkring Upernavik med nærliggende bygder samt delområderne:

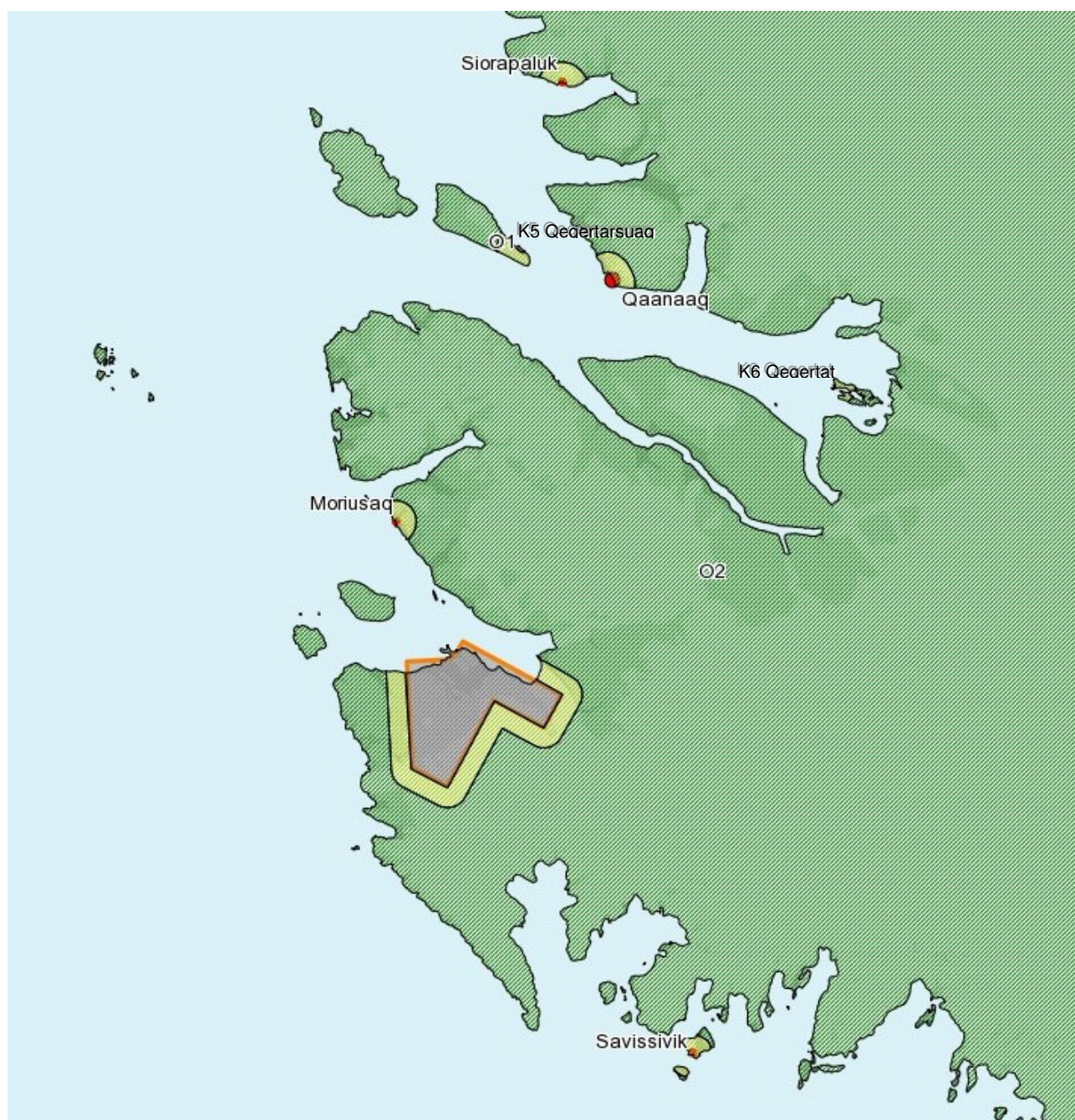
O1. Udisponerede områder

O2. Vildmark

Bilag 3.13: Kullorsuaq og Nuussuaq med delområder



Bilag 3.14: Qaanaaq med delområder



- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til fåreholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udisponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser området omkring Qaanaaq med nærliggende bygder samt delområderne:

K5. Qeqertarsuaq

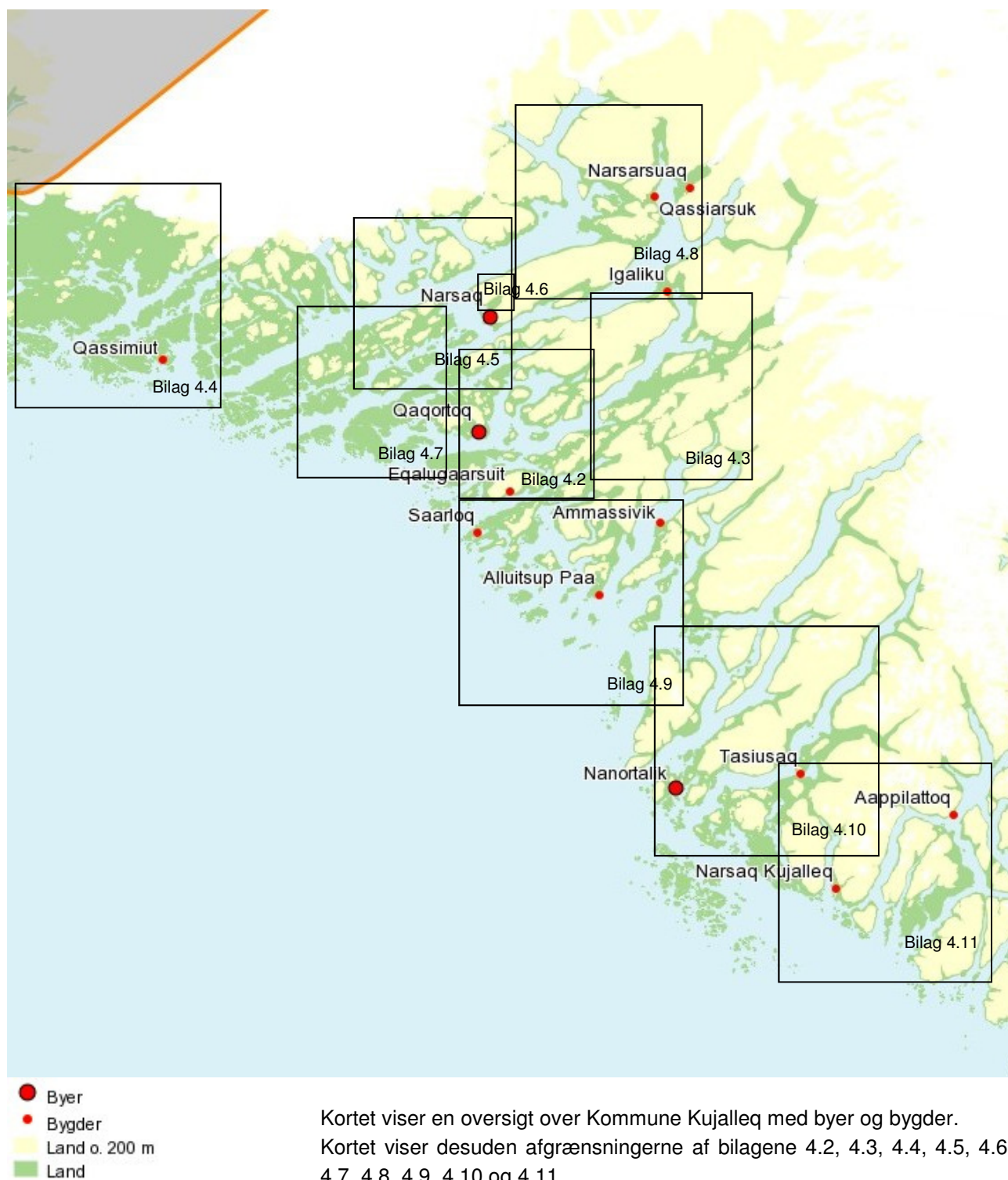
K6. Qeqertat

O1. Udisponerede områder

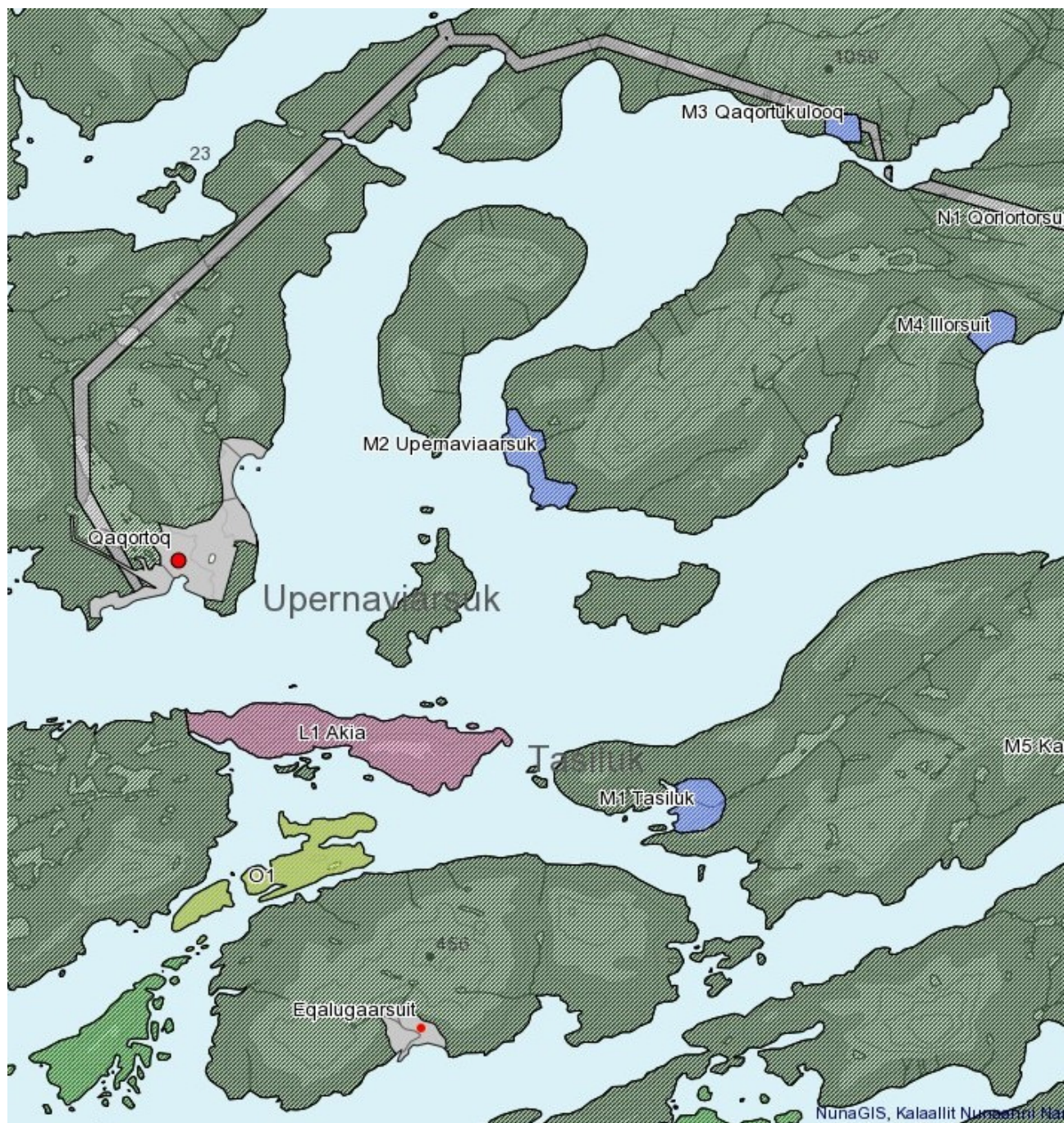
O2. Vildmark

Området i den orange ramme er Dundas, som er uden for kommunal inddeling, og det er derfor ikke omfattet af landsplandirektivet.

Bilag 4.1: Oversigtskort over Kommune Kujalleq



Bilag 4.2: Qaqortoq med delområder



- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til færeholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udsponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser området omkring Qaqortoq med delområderne:

L1. Akia

M1 – M4. Tasilik, Upernaviaarsuk, Qaqortukuloq og Illorsuit

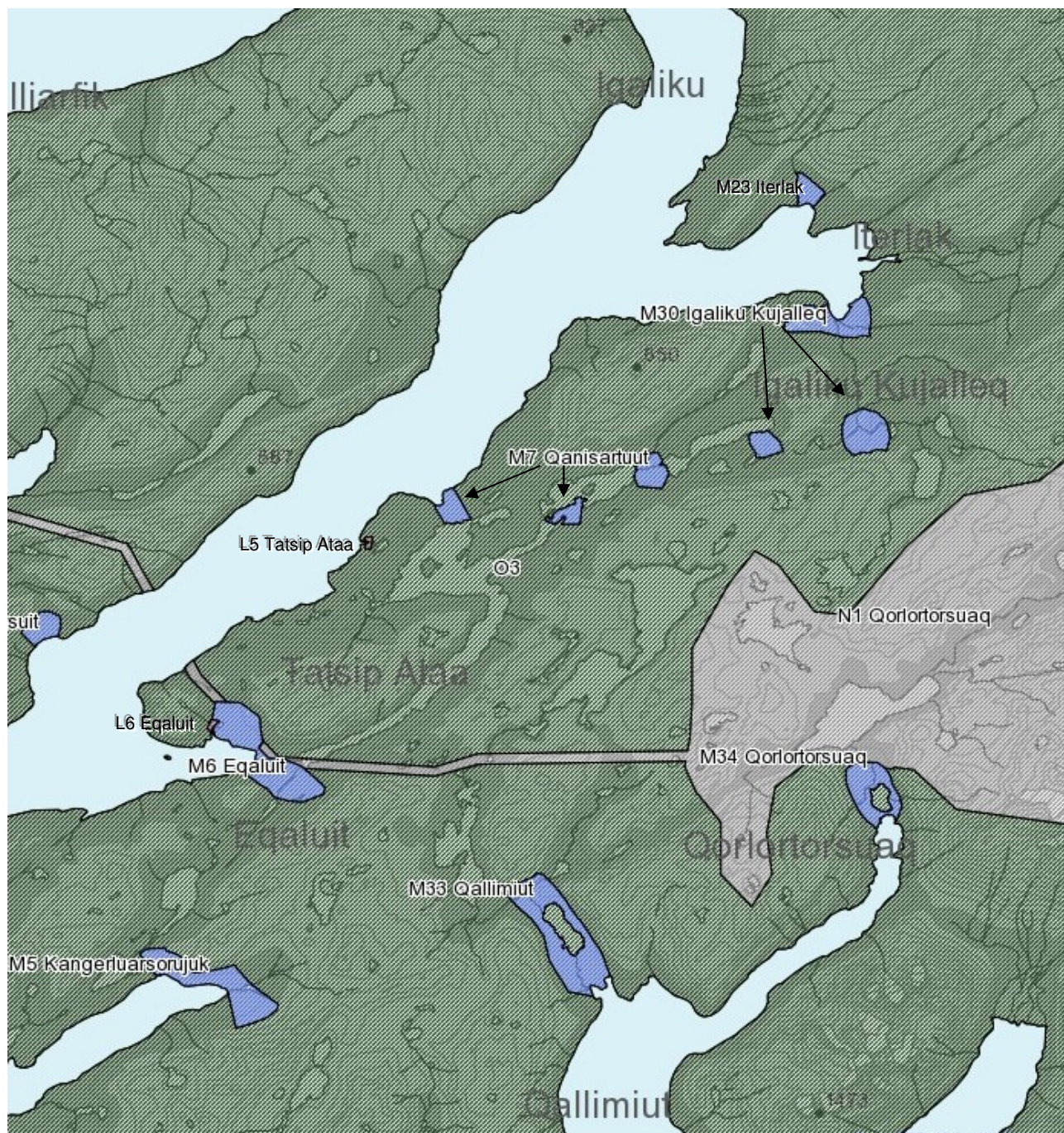
N1. Vandkraftanlæg ved Qorlortorsuaq

O1. Udsponerede områder

O2. Vildmark

O3. Områder udlagt til ekstensiv græsning

Bilag 4.3: Qaqortoq Øst med delområder



- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til færeholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udisponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser en oversigt over området øst for Qaqortoq med delområderne:

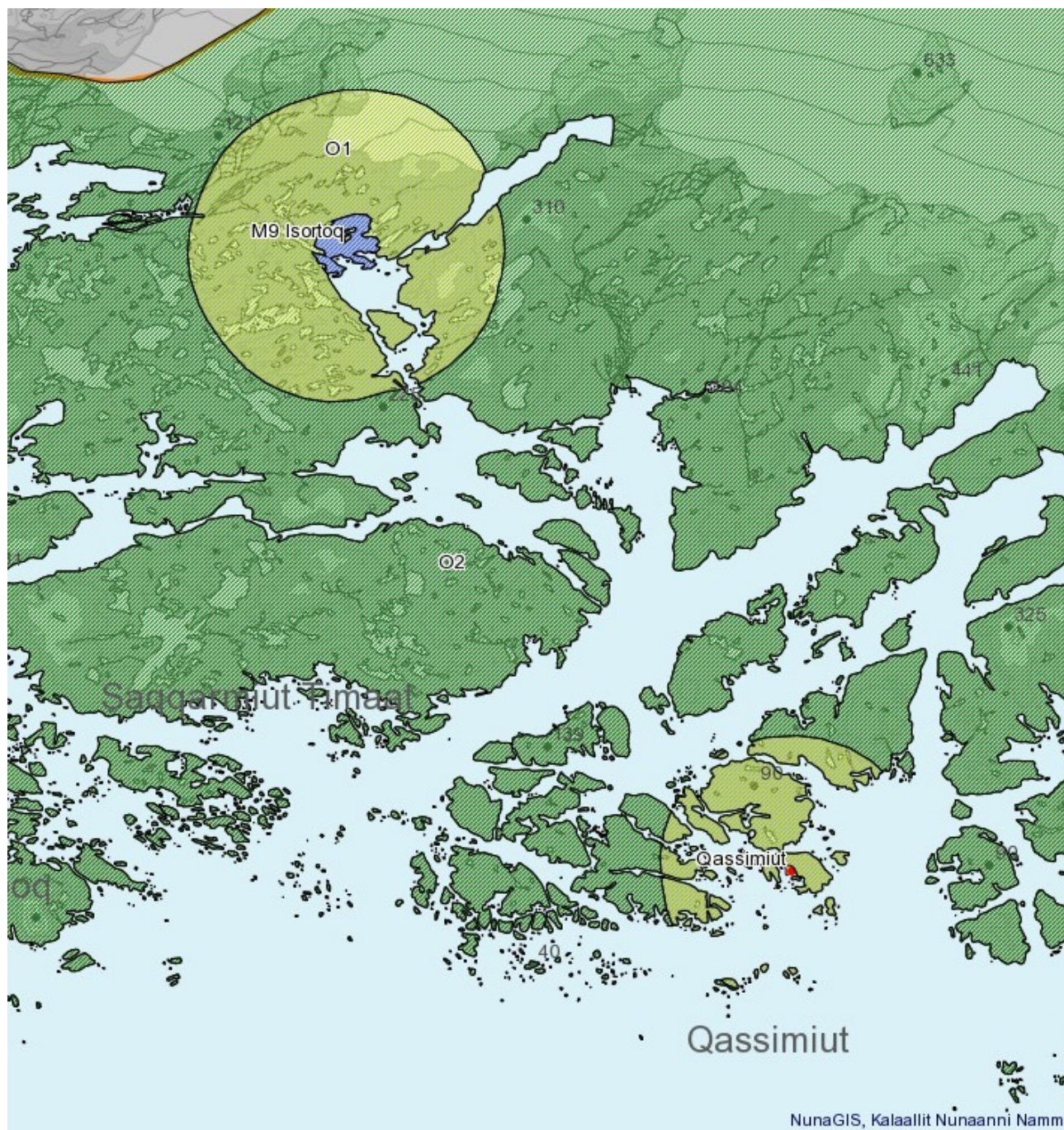
L5 og L6. Tatsip Ataa og Egaluit

M5 – M7. M23, M30, M33 og M34. Kangerluarsorujuk, Egaluit, Qanisartuut, Ilerlak, Igoliku Kujalleq, Qallimiut og Qorlortorsuaq

N1. Vandkraftanlæg ved Qorlortorsuaq

O3. Områder udlagt til ekstensiv græsning

Bilag 4.4: Qassimiut med delområder



- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til fåreholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udsponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

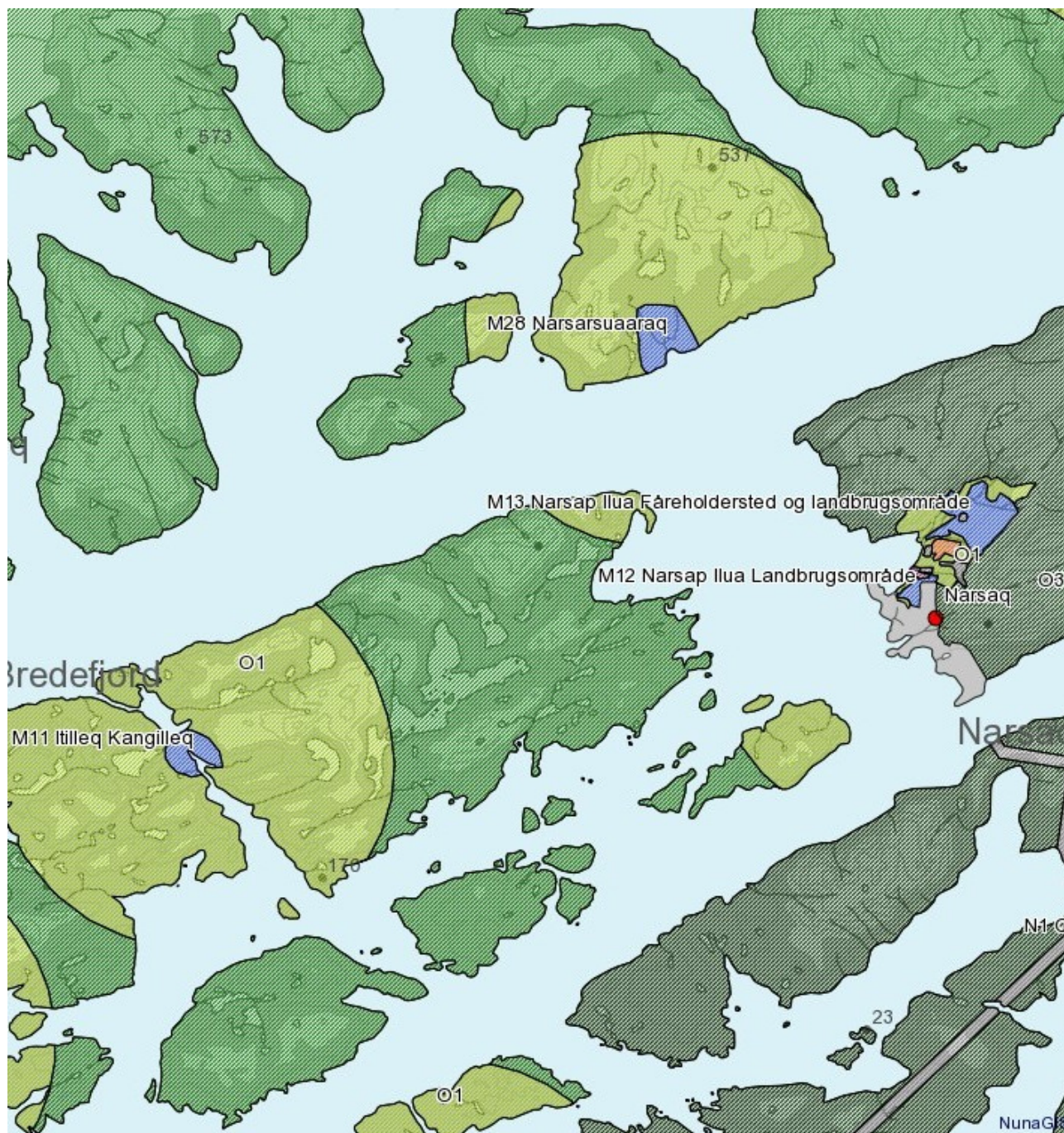
Kortet viser en oversigt over området omkring bygden Qassimiut vest for Qaqortoq med delområderne:

M9. Isortoq

O1. Udsponerede områder

O2. Vildmark

Bilag 4.5: Narsaq med delområder



- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til fåreholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udisponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser området omkring Narsaq med delområderne:

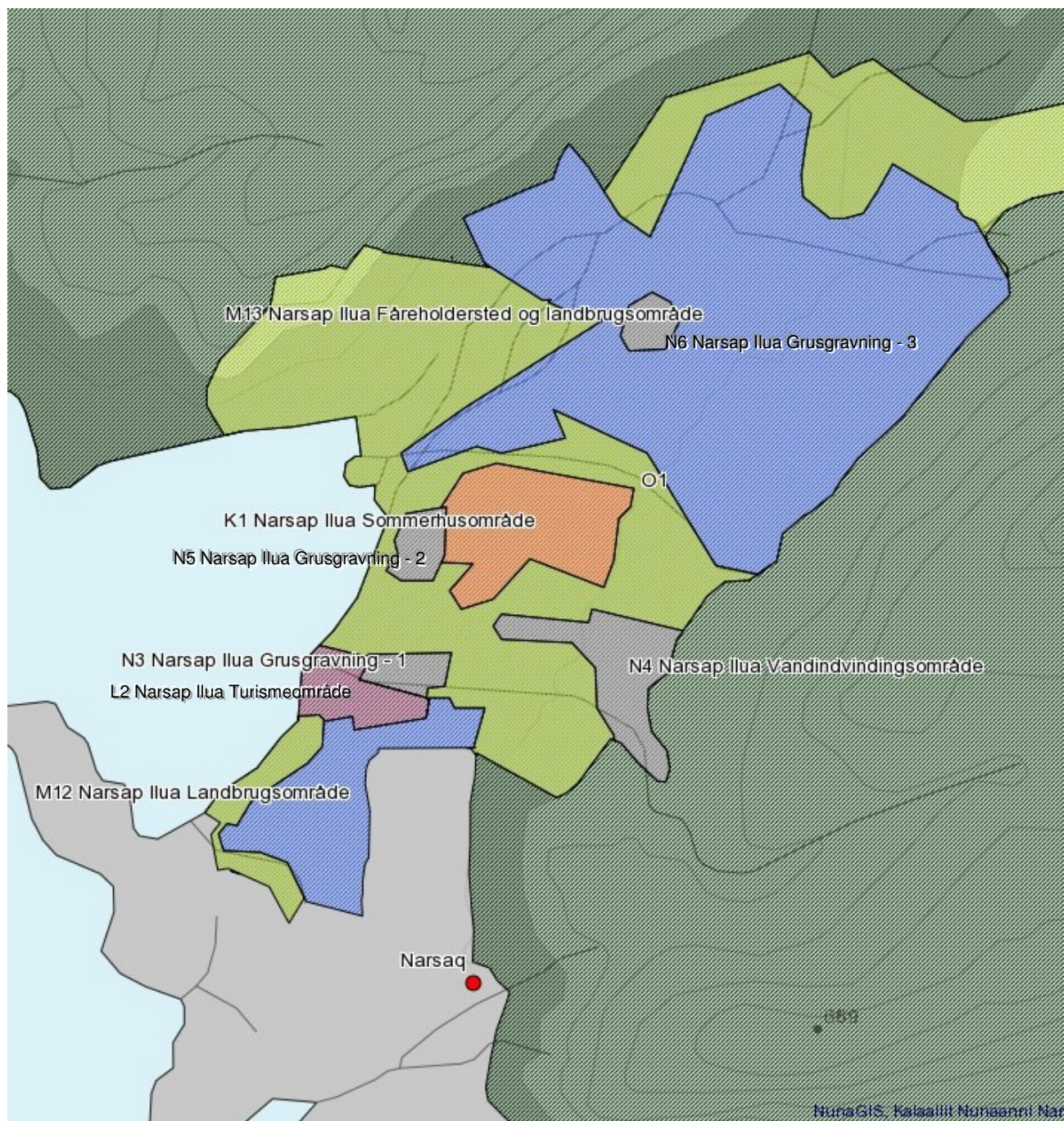
M11 – M13 og M28. Itilleq Kangilleq, to delområder ved Narsap Ilua samt Narsarsuaaraq

O1. Udisponerede områder

O2. Vildmark

O3. Områder udlagt til ekstensiv græsning

Bilag 4.6: Narsap Ilua med delområder



- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til fåreholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udisponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser området nord for Narsaq (Narsap Ilua) med delområderne:

K1. Sommerhusområde

L2. Turismeområde

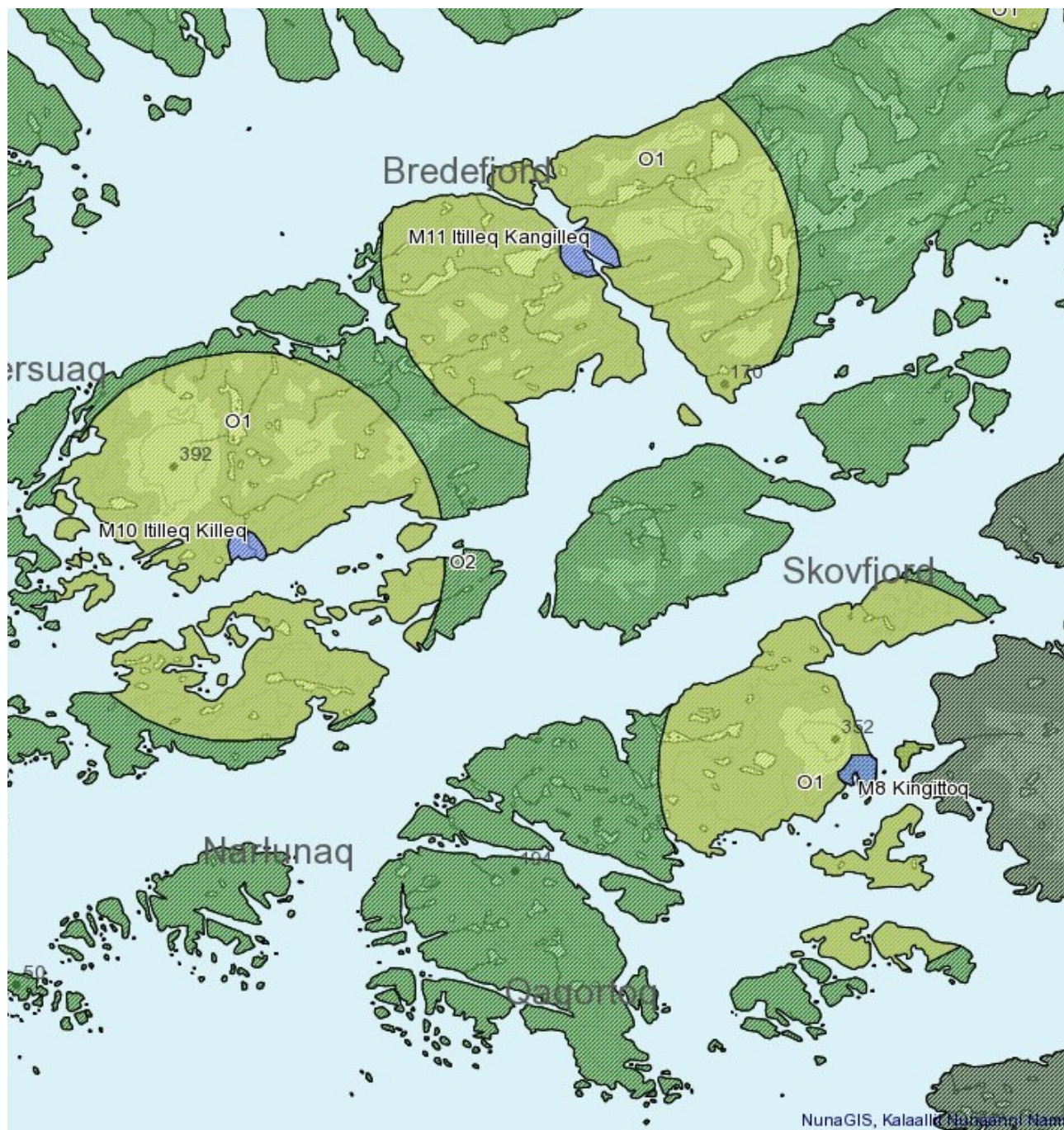
M12 – M13. Landbrugsområde samt fåreholdersted og landbrugsområde

N3 – N6. Tre delområder til grusgravning samt vandindvindingsområde

O1. Udisponerede områder

O3. Områder udlagt til ekstensiv græsning

Bilag 4.7: Qaqortoq/Narsaq vest med delområder



- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til fåreholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udisponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser en oversigt over området vest for Qaqortoq og Narsaq med delområderne:

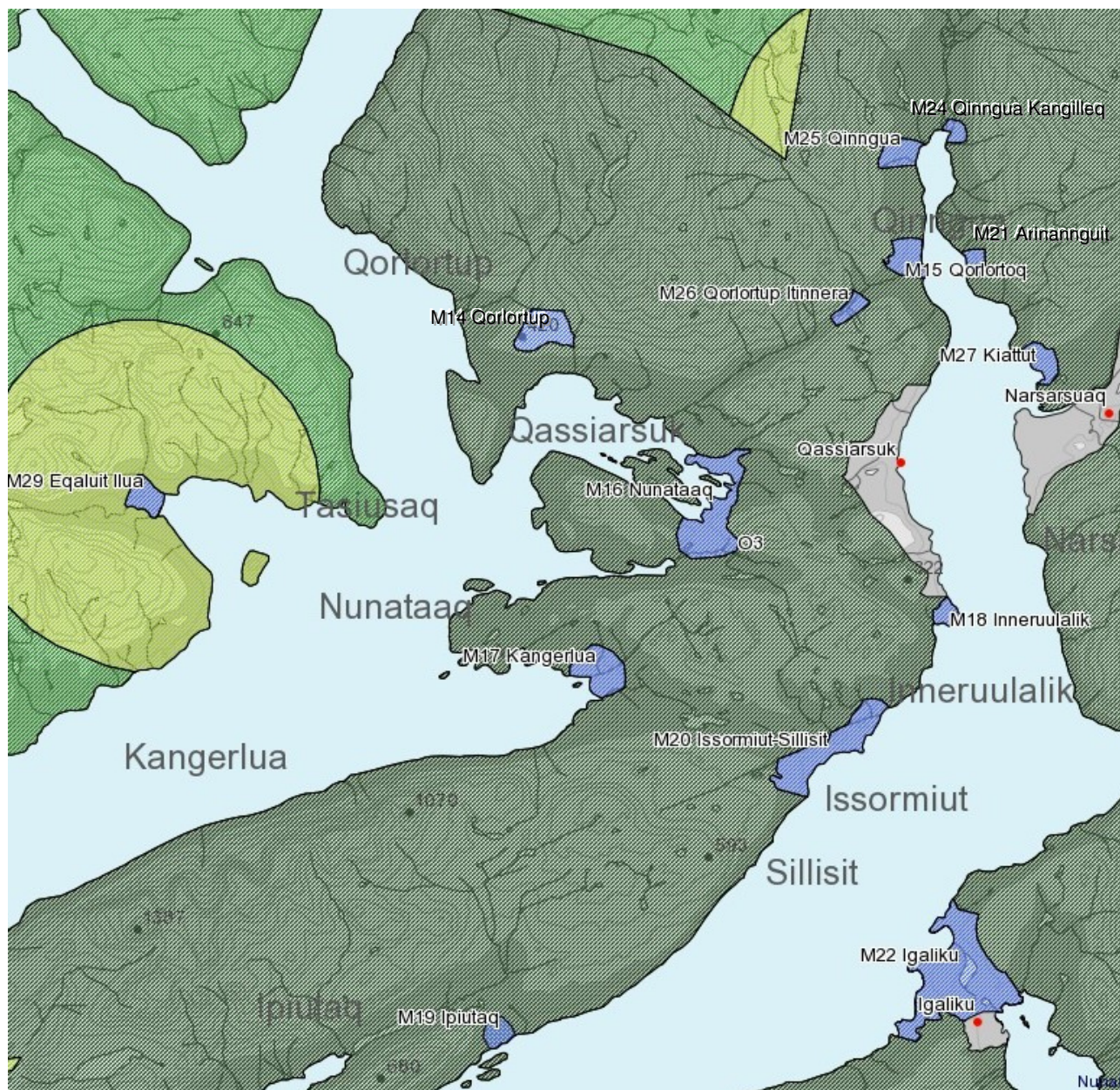
M8, M10 og M11. Kingittoq, Itilleq Killeq og Itilleq Kangilleq

O1. Udisponerede områder

O2. Vildmark

O3. Områder udlagt til ekstensiv græsning

Bilag 4.8: Qassiarsuk, Narsarsuaq og Igaliku med delområder



- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til færeholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- Q-1. Udisponeret område
- Q-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- Q-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser området omkring byderne Qassiarsuk, Narsarsuaq og Igaliku øst for Narsaq med delområderne:

M14 – M22, M24 – M27 og M29. Qorlortup, Qorlortoq, Nunataaq, Kangerlua, Inneruulalik, Ipiutaq, Issormiut-Sillisit, Arinanguit, Igaliku, Qinnua Kangilleq, Qinnua, Qorlortup Itinnera, Kiattut og Eqauiit Ilua

O1. Udisponerede områder

O2. Vildmark

O3. Områder udlagt til ekstensiv græsning

Bilag 4.9: Saarloq og Alluitsup Paa med delområder



- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til færeholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udsponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser området omkring bygderne Saarloq og Alluitsup Paa nord-vest for Nanortalik med delområderne:

K2. Uunartoq

L2. Alluitsoq

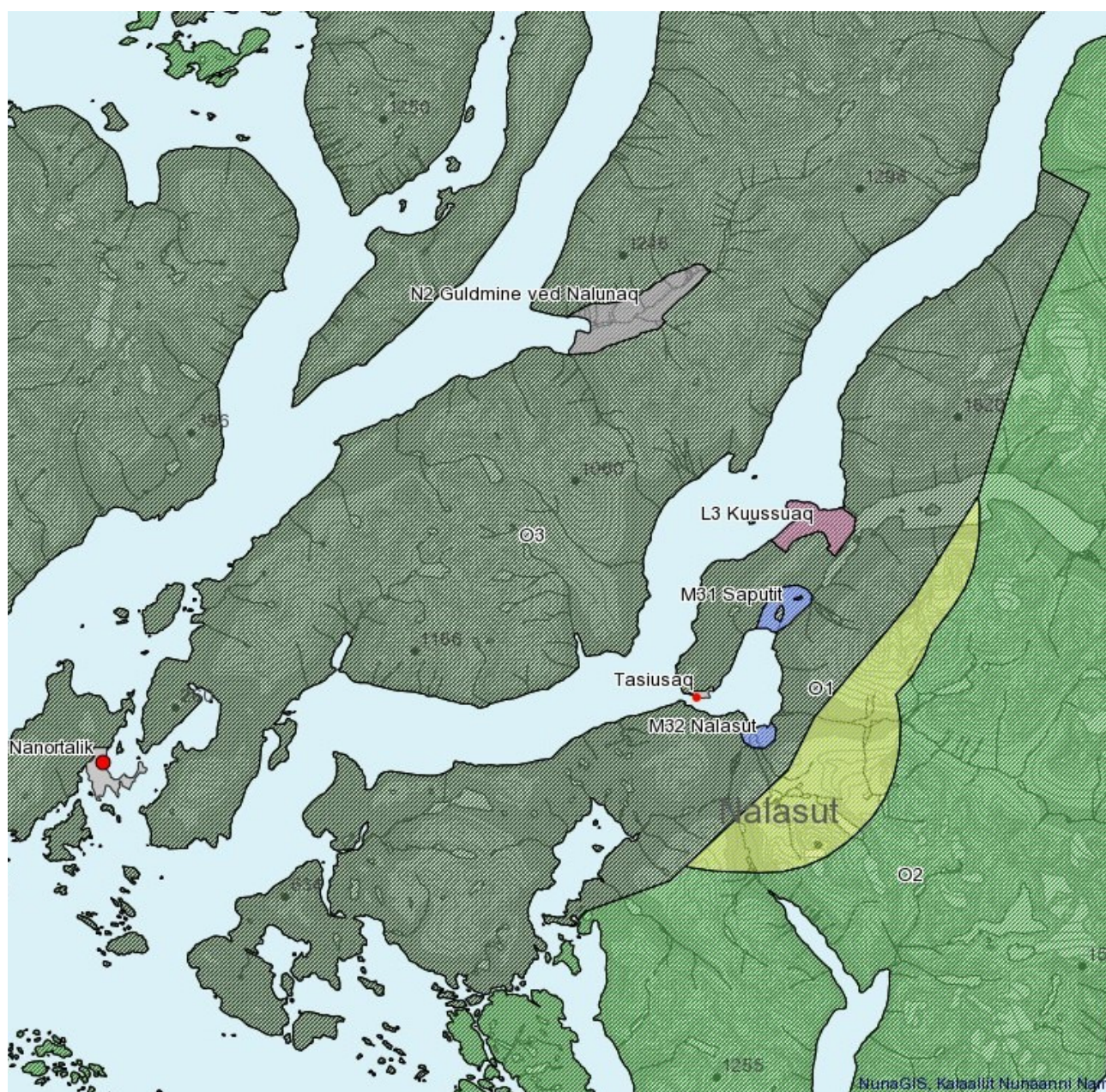
M35. Eqarlugaarsuit

O1. Udsponerede områder

O2. Vildmark

O3. Områder udlagt til ekstensiv græsning

Bilag 4.10: Nanortalik med delområder

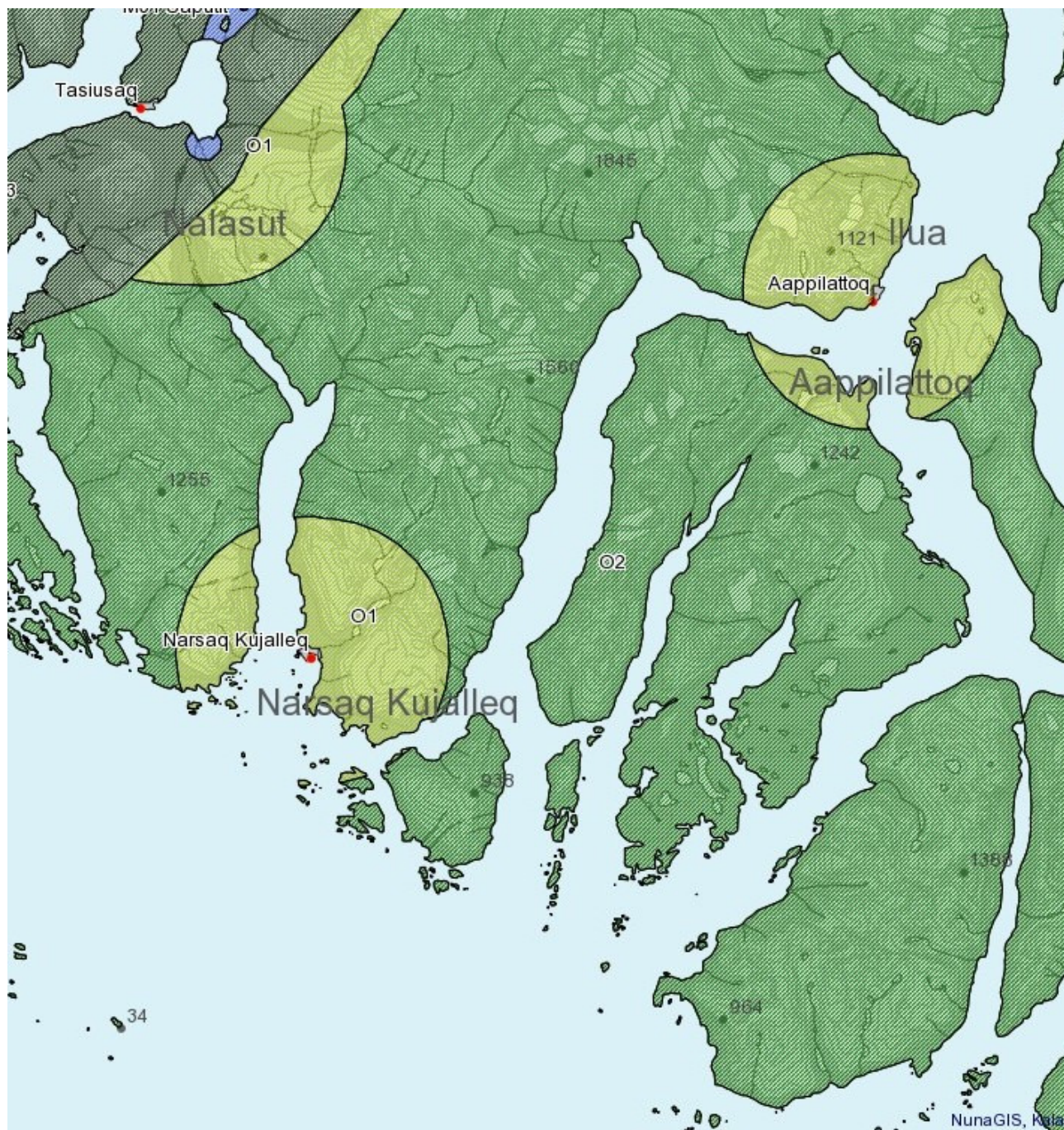


- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til fåreholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udisponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser området omkring Nanortalik med delområderne:

- L3. Kuussuaq
- M31 og M32. Saputit og Nalasut
- N2. Guldmine ved Nalunaq
- O1. Udisponerede områder
- O2. Vildmark
- O3. Områder udlagt til ekstensiv græsning

Bilag 4.11: Tasiusaq, Narsaq Kujalleq og Aappilattoq med delområder



- K. Område til fritidshytter og sommerhuse
- L. Område af særlig rekreativ karakter
- M. Område udlagt til fåreholdersteder, landbrug m.v.
- N. Område til teknik og infrastruktur m.v.
- O-1. Udsponeret område
- O-2. Område udlagt til ekstensiv græsning
- O-3. Vildmark
- Byer
- Bygder

Kortet viser området omkring bygderne Tasiusaq, Narsaq Kujalleq og Aappilattoq sydøst for Nanortalik med delområderne:

O1. Udsponerede områder

O2. Vildmark

O3. Områder udlagt til ekstensiv græsning